

UTE GABRIEL MEDINA/
GERMÁN PÉREZ/
Arquitectes

POUM

DOCUMENT D'AVANÇ DE PLANEJAMENT

Juny 2018

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

**PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL
DE SANT VICENÇ DE MONTALT
DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC**

Juny de 2018

ARDA, Gestió i Estudis Ambientals, SL
Pg. Valldaura 166D, local C
08042 Barcelona

Tel. 93.427.96.20 – Fax. 93.427.62.79 - a/e arda@arda-geolog.com

**DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC DEL PLA
D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL DE SANT
VICENÇ DE MONTALT**

Equip redactor

Lluís Salada, biòleg i màster en gestió ambiental

Client: UTE Gabriel Medina/Germán Pérez arquitectes

Referència: 6262018A

Data: Juliol de 2018

SUMARI

1 INTRODUCCIÓ.....	5
1.1 Antecedents	5
1.2 Objectius	6
2 ENQUADRAMENT TERRITORIAL I CARACTERÍSTIQUES GENERALS DE LA PROPOSTA.....	7
2.1 Situació geogràfica	7
2.2 Planejament actual i usos del sòl al municipi	8
3 DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS	13
3.1 Descripció del medi	13
3.2 Aspectes i elements ambientalment rellevants.....	35
3.3 Desenvolupament previsible del pla i dels seus impactes prenent en consideració el canvi climàtic.....	64
3.4 Objectius, criteris i obligacions de protecció ambiental.....	66
3.5 Objectius i criteris ambientals de la proposta.....	91
4 JUSTIFICACIÓ AMBIENTAL DE L'ORDENACIÓ PROPOSADA	101
4.1 Alternatives considerades.....	101
4.2 Anàlisi de les alternatives.....	102
4.3 Justificació de l'alternativa seleccionada.....	115

1 INTRODUCCIÓ

1.1 ANTECEDENTS

L'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt es troba en fase de tramitació del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM).

La legislació vigent sobre avaluació ambiental de plans i programes¹ estableix que els POUM s'han de sotmetre a avaluació ambiental estratègica (AAE) ordinària.

Per tal d'iniciar el procediment d'AAE ordinària caldrà presentar al Departament de Territori i Sostenibilitat un Avanç del POUM amb un **document inicial estratègic** (DIE). Un cop rebuda aquesta documentació l'òrgan ambiental consulta les administracions públiques afectades i al públic interessat, que han de fer arribar el seu parer en el termini d'un mes. L'òrgan ambiental, un cop transcorregut el termini de les consultes a les administracions afectades i al públic interessat, en el termini de dos mesos des de l'inici del tràmit, emet el corresponent document d'abast de l'estudi ambiental estratègic tenint en compte el resultat de les consultes realitzades.

L'**estudi ambiental estratègic** (EAE) ha de formar part de la documentació objecte d'aprovació inicial i s'ha de sotmetre a informació pública durant un termini mínim de 45 dies, conjuntament amb l'instrument de planejament i, simultàniament, s'han d'efectuar les consultes que procedeixin, d'acord amb el que estableixi el document d'abast.

Abans de l'aprovació provisional del POUM caldrà remetre a l'òrgan ambiental l'expedient d'avaluació ambiental estratègica complet per tal que pugui formular, en el termini de tres mesos, la declaració ambiental estratègica que posa fi al procediment d'AAE ordinària. L'expedient està format per:

- La proposta final del POUM.
- L'EAE.
- El resultat de la informació pública i de les consultes.
- Un **document resum** en què el promotor descrigui la integració ambiental en la proposta final de pla dels aspectes ambientals, de l'EAE i de la seva adequació al document d'abast, del resultat de les consultes realitzades i com aquestes s'han pres en consideració.

En atenció a aquests antecedents i a petició de l'equip redactor del POUM, l'UTE Gabriel Medina – Germán Pérez arquitectes, ARDA Gestió i Estudis Ambientals SL (ARDA) ha elaborat el present **Document Inicial Estratègic**.

¹ Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes. *Ley 21/2013, de 9 de diciembre, de evaluación ambiental*. Article 6 de la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica.

1.2 OBJECTIUS

La finalitat del Document Inicial Estratègic (DIE) és aportar la informació necessària per a què l'òrgan ambiental pugui determinar l'amplitud, nivell de detall i grau d'especificació de l'estudi ambiental estratègic del POUM de Sant Vicenç de Montalt.

Amb aquesta finalitat, els objectius d'aquest document es concreten en:

- Identificar els requeriments ambientals significatius del medi receptor.
- Aportar els trets més significatius de la proposta d'ordenació i els criteris ambientals adoptats.
- Avaluar i justificar les alternatives d'encaix en el territori en atenció als requeriments prèviament identificats.

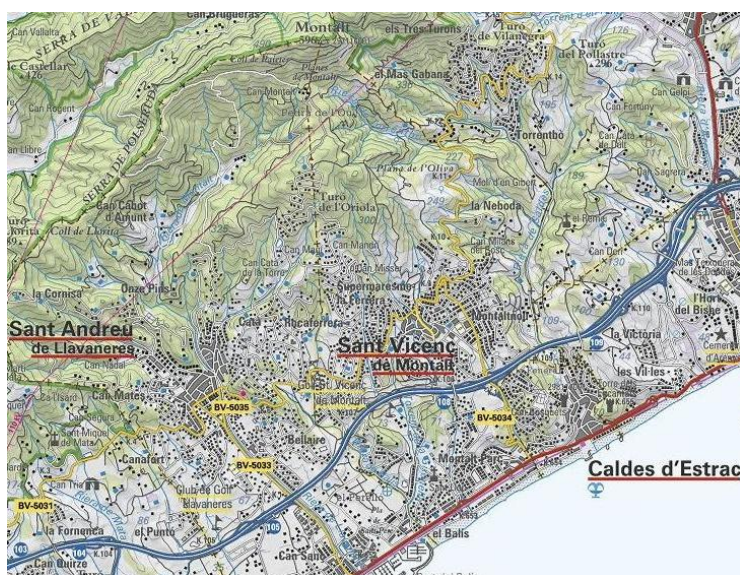

2 ENQUADRAMENT TERRITORIAL I CARACTERÍSTIQUES GENERALS DE LA PROPOSTA

2.1 SITUACIÓ GEOGRÀFICA

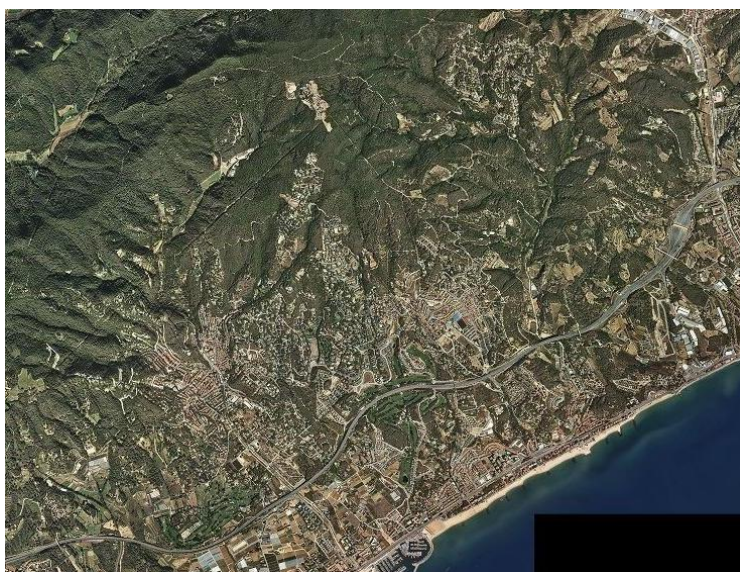
El municipi de Sant Vicenç de Montalt està situat al centre de la comarca del Maresme. Amb una àrea de 8 km², limita al nord amb Dosrius i Arenys de Munt, a l'est amb Arenys de Mar i Caldes d'Estrac i a l'oest amb Sant Andreu de Llavaneres.

Figura 2.1.1. Situació del municipi.

Font: Mapa Topogràfic 1:50000 ICGC.

Figura 2.1.2. Ortofoto.

Font: Ortofoto 1:50000 ICGC.

El terme municipal es troba situat entre el vessant sud-est de la Serralada Litoral, representada en aquest cas pel massís del Corredor, i el mar. La part nord, més muntanyosa, assoleix el punt més alt al turó de Montalt a 597 metres sobre el nivell del mar. La part sud es correspon amb la franja costanera, amb una plana que assoleix unes dimensions més importants al voltant de la riera de Llavaneres.

Geològicament la zona d'estudi es troba a la Serralada Litoral catalana, unitat estructural formada durant l'etapa orogènica herciniana i afectada posteriorment per un sistema de falles (etapa distensiva neògena) que individualitzà aquests relleus costaners dels terrenys més enfonsats de la depressió del Vallès-Penedès.

Amb un clima clarament mediterrani, el municipi es troba repartit entre els dominis climàtics de l'alzinar litoral (*Quercetum ilicis galloprovinciale*) i la sureda (*Quercetum ilicis galloprovinciale suberetosum*).

Municipi tradicionalment agrícola l'arribada a finals del segle XIX i principis del XX, gràcies a les bones comunicacions existents (carretera N-II, ferrocarril), de famílies benestants de Barcelona buscant un lloc d'estiu, va començar a canviar la seva fesomia, especialment a la franja litoral. Als anys 60 comencen a desenvolupar-se urbanitzacions de segona residència escampades per tot el terme. Aquesta expansió urbana continua a partir dels anys 80 i s'estén fins ben entrats els 2000 per la demanda d'habitatge principal amb l'arribada de població procedent bàsicament de l'àrea metropolitana de Barcelona, afavorida per la creació d'una infraestructura de comunicació tan important com l'autopista C-32. El creixement demogràfic ha acompanyat l'urbanístic de manera sostinguda fins arribar a l'actualitat, en què s'han superat els 6.200 habitants.

L'extrem nord del municipi limita amb el Parc del Montnegre i el Corredor, espai inclòs en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i en la Xarxa Natura 2000.

2.2 PLANEJAMENT ACTUAL I USOS DEL SÒL AL MUNICIPI

El POUM de Sant Vicenç de Montalt aprovat l'any 2011 va ser vigent fins el 8 de maig de 2017, en què una sentència ferma del Tribunal Suprem desestimava el recurs de cassació interposat per l'Ajuntament i la Generalitat de Catalunya contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que declarava nul de ple dret el POUM per manca del tràmit d'avaluació ambiental estratègica.

Així doncs, el planejament vigent al municipi, destinat a ser substituït pel POUM objecte d'aquest document, torna a ser la Revisió de les Normes Subsidiàries de Planejament (NSP) de Sant Vicenç de Montalt, aprovades definitivament per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona el 12 de febrer de 1986. Així com també el Text refós Normes Urbanístiques planejament general del terme municipal de Sant Vicenç de Montalt amb acord de conformitat per part de CTUB de 18 de maig de 2005.

L'àrea urbana del municipi es concentra en dues zones:

- Al nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt, desenvolupat al voltant del nucli antic nascut a redós de l'església de Sant Vicenç seguint el traçat de l'antic camí del Pedró (que es correspon amb el carrer Major i el carrer de Sant Antoni), que anava des de la costa fins al Montalt travessant la plana de les Ànimes. Al voltant d'aquest nucli originari –situat en un replà del vessant meridional del Montalt en una carena ubicada entre les rieres de Sant Vicenç i del Gorg-, i dels seus primers eixamples, sorgeixen al llarg del segle XX una sèrie d'urbanitzacions residencials de baixa densitat, originàriament desvinculades

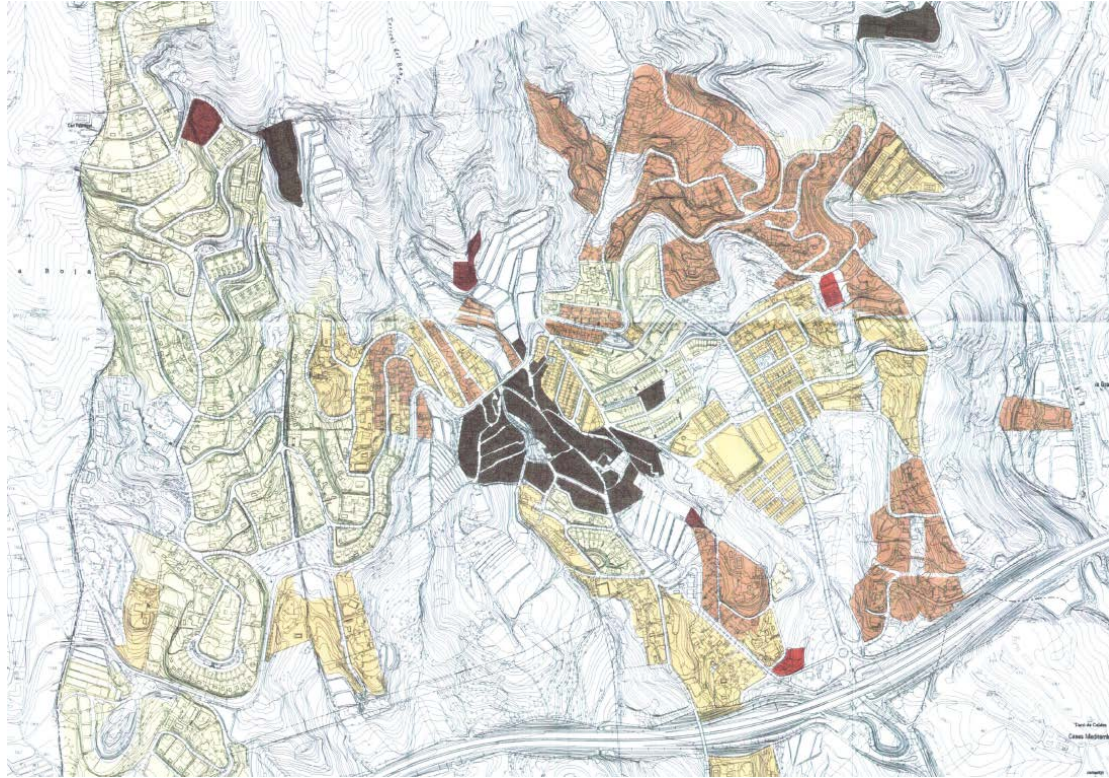
del poble. Creixements urbans desenvolupats durant la segona meitat del segle XX van permetre unir la major part d'aquestes urbanitzacions amb el nucli originari, resultant així una conurbació que s'estén des de la riera de Caldetes a l'est fins a la del Balís a l'oest, s'enfila cap al nord fins als estreps del Montalt, i arriba pel sud fins a l'autopista C-32.

- A la franja costanera, al sector de les Ànimes, on a partir d'un petit nucli de pescadors i com a conseqüència de l'arribada d'estiuejants amb la línia ferroviària a principis del segle XX s'urbanitza el Passeig del Marquès de Casa Riera, prolongació del passeig marítim ("Passeig dels Anglesos") de Caldes d'Estrac, i s'hi construeixen un seguit de xalets. A partir del boom turístic dels anys 60 i, sobretot, a partir de la construcció de l'autopista, s'acaba d'urbanitzar pràcticament tota la plana de les Ànimes, primer amb blocs d'habitatges i hotels però després també amb zones d'unifamiliars, destinats inicialment a segona residència.

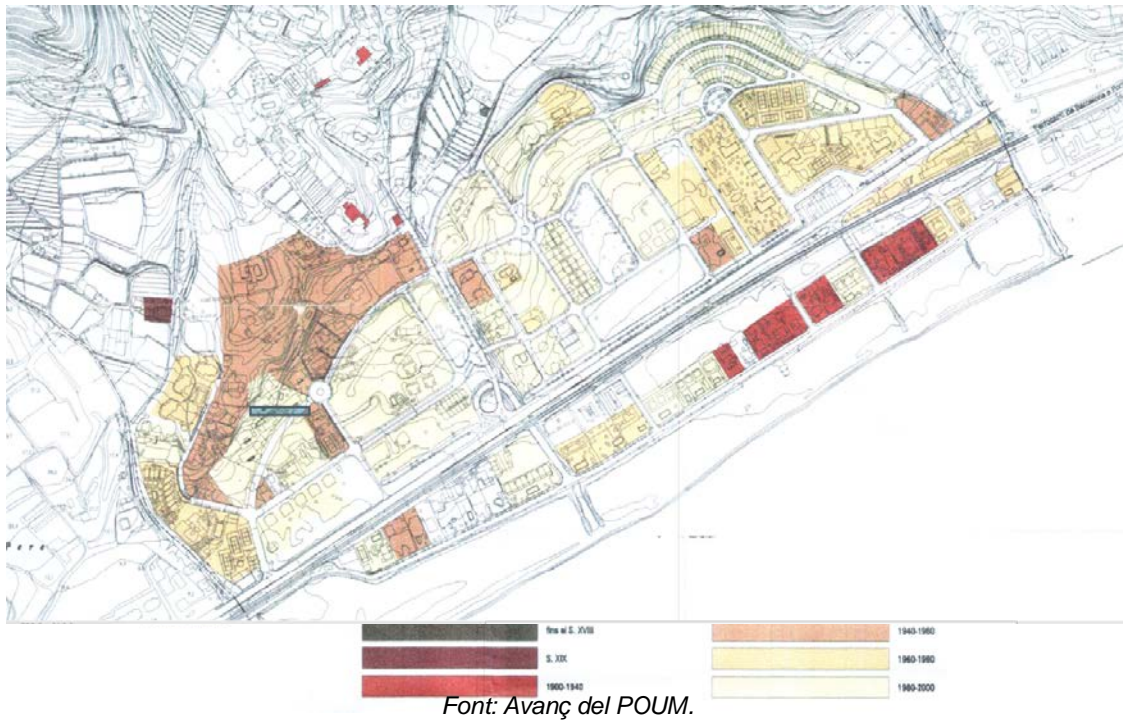
Recolzats en el Camí del Pedró i al voltant del camp de golf construït a principis dels anys 2000, entre les Ànimes i la C-32, han anat sorgint nous sectors residencials, majoritàriament d'habitatges unifamiliars, en una zona tradicionalment agrícola ocupada per masos.

Recentment s'ha obert l'Avinguda Sot del Camp, que uneix el Camí del Pedró amb la carretera BV-5034, on de moment s'han ubicat equipaments educatius (CEIP Sot del Camp i Institut Esteve Albert).

**Figura 2.2.1. Evolució del creixement urbà al municipi de Sant Vicenç de Montalt.
Sectors nord i centre**

Sector sud

Font: Avanç del POUM.

A part d'algunes activitats comercials i de serveis, l'ús predominant a les zones urbanes és el residencial. L'ús industrial està limitat a alguna implantació situada dins del nucli urbà i a alguna zona de superfície molt limitada amb naus alineades de dimensions reduïdes ocupades per petites activitats i tallers.

3 DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

3.1 DESCRIPCIÓ DEL MEDI

3.1.1 Medi atmosfèric

Qualitat de l'aire

El municipi de Sant Vicenç de Montalt està situat en la Zona de Qualitat de l'Aire (ZQA) 7 Maresme. Aquesta zona es caracteritza per ser una franja litoral separada de l'interior per muntanyes. Les condicions de dispersió són les mateixes que les de l'Àrea de Barcelona, però es diferencia d'aquesta en l'ocupació de sòl urbanitzat i la quantitat d'habitants. Presenta una marcada estacionalitat en la població a causa del turisme. Presenta uns nivells mitjans d'emissions difuses provinents de les d'activitats domèstiques i del trànsit urbà, amb vies interurbanes amb trànsit intens i IMD superiors als 10.000 vehicles per dia. També hi ha alguns focus industrials aïllats (incineradora de residus, indústria química...).

Per tal d'avaluar la qualitat de l'aire de la zona en estudi s'han considerat els valors de les mesures de la qualitat de l'aire obtingudes en la Zona de Qualitat de l'Aire (ZQA) a la qual pertany el municipi i els resultats de l'avaluació de la qualitat de l'aire a partir de les estacions de la Xarxa de Vigilància de Previsió de la Contaminació Atmosfèrica (XVPCA), en els darrers 5 anys.

Taula 3.1-1. Estacions de la XVPCA de la ZQA 7 Maresme i paràmetres mesurats.

Municipi	Ubicació	Automàtica	Manual
Mataró	Cros		PM ₁₀
Mataró	C/ Pablo Iglesias 63		PM ₁₀
Mataró	Pg. Molins, 38	SO ₂ , CO, NO _x , O ₃ , PM ₁₀	Benzè
Mataró	Laboratori d'Aigües		PM ₁₀ , PM _{2,5}
Tiana	Ajuntament		PM ₁₀ , metalls, B(a)p

Font: Servei de Vigilància i Control de l'Aire. DTES.

Segons les dades obtingudes en tots els punts de mesurament de la ZQA 2 els darrers 5 anys (2013-2017), els nivells de qualitat de l'aire pel diòxid de nitrogen (NO₂), el diòxid de sofre (SO₂), les partícules en suspensió de diàmetre inferior a 10 micres (PM₁₀), les partícules en suspensió de diàmetre inferior a 2.5 micres (PM_{2,5}), el monòxid de carboni (CO) i el benzè són inferiors als valors límit legiscats establerts per la normativa vigent. Respecte als nivells mesurats d'arsènic (As), cadmi (Cd), níquel (Ni), plom (Pb) i benzo(a)pirè -B(a)p- no s'han superat els valors objectiu establerts a la legislació. Referent a l'ozó troposfèric (O₃) els anys 2013 i 2015 s'ha superat el llindar d'informació horari al punt de mesurament ubicat a Mataró. No s'ha superat el llindar d'alerta ni el valor objectiu per a la protecció de la salut en aquesta zona durant tot el període. Pel que fa a l'avaluació dels nivells de la resta de contaminants establerts a la normativa, a partir de l'inventari d'emissions i les condicions de dispersió de la zona, s'estima que els nivells són inferiors als valors límit.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Segons les dades dels darrers 5 anys del Servei de Vigilància de la Contaminació Atmosfèrica de les estacions de la ZQA, la qualitat de l'aire es mou tot l'any en l'interval bona – regular en l'escala qualitativa de l'índex català de qualitat de l'aire ICQA. En la major part dels casos els contaminants crítics han estat les PM₁₀, el NO₂ i l'O₃.

Qualitat acústica

El transport, concretament la circulació de vehicles per la xarxa viària del municipi, constitueix la principal font emissora de soroll. Així, en el cas de l'autopista C-31 es va enregistrar l'any 2016 a l'estació d'aforament més propera (Badalona) una intensitat mitjana diària (IMD) de circulació de vehicles de més de 70.000 amb un 8% de vehicles pesants, que s'ha anat mantenint en els darrers anys. Per la carretera N-II –a l'alçada d'Arenys de Mar- el mateix any circulaven diàriament més de 20.000 vehicles, amb un percentatge de vehicles pesants del 3%. En canvi el trànsit de les carreteres locals (BV-5031, B-5034) és molt menor, i presenta una tendència a la reducció en els últims anys.

En aquest tram la C-31 té 6 carrils de circulació –3 en cada sentit- i carrils addicionals de via lenta. És una via ràpida que discorre per fora dels nuclis urbans i només en alguns punts passa a prop d'alguns habitatges, tot i que la seva posició relativa, per sota de l'autopista, minimitza l'impacte acústic.

Pel que fa a les fonts fixes de soroll, situades bàsicament en activitats industrials, es concentren a les poques zones industrials del municipi, ubicades al nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt.

Contaminació lluminica

Les fonts de contaminació lluminica del municipi són les lluminàries dels sectors residencials i turístics dels nuclis urbans, així com dels equipaments (esportius,...).

Camps electromagnètics

Dins del projecte de Governança Radioelèctrica de la Generalitat de Catalunya s'han realitzat una sèrie de mesures dels camps electromagnètics. Les úniques dades del municipi són les mesures realitzades al turó del Balís, on es van mesurar freqüències de 100kHz a 8GHz. El valor mitjà mesurat va ser de 0,56 V/m, 50 vegades inferior al valor màxim indicat a la normativa (28,00 V/m).

3.1.2 Medi físic

Geologia

La zona objecte d'aquest document es troba a la Serralada Litoral catalana, unitat estructural formada durant l'orogènia herciniana i constituïda per materials antics, concretament de l'era paleozoica. Durant l'orogènia herciniana va tenir lloc l'emplaçament d'un batòlit granític en el si de la sèrie sedimentària paleozoica preexistent. És aquesta massa granítica la que forma el substrat en aquesta zona. El substrat litològic, doncs, el formen granits i granodiorites solcats per dics de roques filonianes, generalment, més resistents.

La meteorització *in situ* del granit, és a dir, l'alteració produïda sobre la roca fresca com a conseqüència dels agents externs (temperatura, humitat,...) genera uns dipòsits molt característics, que es coneixen localment amb el nom de *sauló*, en què la roca

està totalment disgregada però manté l'estructura original. Aquests dipòsits d'aspecte sorrenc no han estat, doncs, transportats. Formen un mantell de gruixos molt variables, d'ordre decimètric a mètric, en funció de la intensitat de l'alteració, que cobreix gran part del granit o granodiorita. D'altra banda, el massís granític no es presenta com un massís rocós totalment compacte sinó que existeix una xarxa de plans de discontinuïtat més o menys densa, segons les àrees.

El substrat litològic de la major part del terme municipal està constituït per aquests materials, en concret:

- Granodiorites biotítiques (codi Ggd2 al mapa) del Permià inferior, que afloren al sector del Montalt.
- Granodiorites biotítiques amb hornblenda accessòria (Ggdh2), també del Permià inferior, que conformen el substrat de la major part del terme municipal.

Entremig, sobretot a la part alta del municipi (Montalt, Turó de l'Oriola, Plana de l'Oliva,...) trobem alguns afloraments puntuals de materials més resistents, també del mateix període:

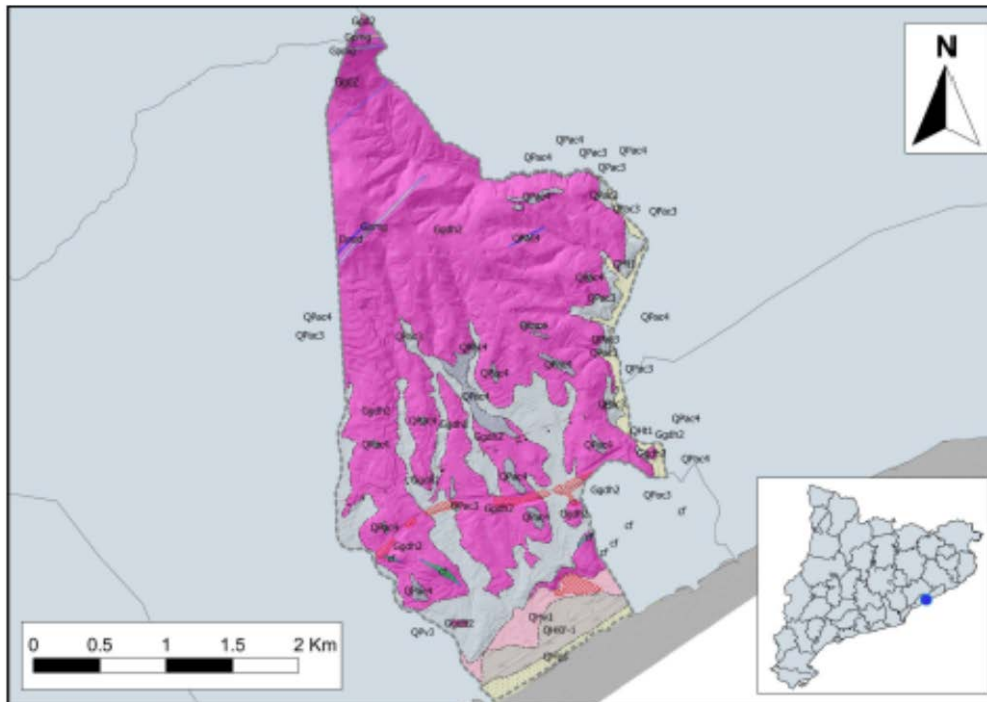
- Pòrfirs quarsidiorítics (Dpqd)
- Pòrfirs monzonogranítics biotítics (Gpmg)

A la part baixa del municipi (Turó del Balís, torrent dels Gorgs...) apareixen puntualment materials neògens, en concret cataclasites (cf).

Pel que fa als materials quaternaris situats per damunt d'aquests d'era paleozoica tindriem els següents:

- Dipòsits mixtos al·luvials-col·luvials formats per sorres, graves i llims (QPac3) datats al Plistocè superior, en alguns vessants i al fons d'algunes rieres i torrents.
- Dipòsits mixtos plistocens de graves, sorres i llims (QPac4) en algunes zones enlairades de la part baixa (carena entre les Bilbenyes i les Tres Torres, Montalhou,...).
- Sorres i llims de la terrassa 1, d'època holocena (QHt1) a la llera de la riera de Caldes.
- Materials d'època holocena (graves, sorres i llims) correlacionables amb la terrassa 1 (QHv1), que corresponent als ventalls de sortida d'algunes rieres (de Balís, de Sant Vicenç, del Gorg,...).
- Dipòsits de ventall al·luvial del Plistocè superior, llims sorrencs amb intercalacions de sorres de color ocre (QPv3), a l'entorn de la riera de Llavaneres.
- Sorres corresponents als sediments litorals subactuals d'època holocena (QH10'-1), anteriors a l'antropització de la costa, ocupada actualment per la zona urbanitzada.
- Dipòsits de sorres de gra mitjà de la platja (QHps), datats a l'Holocè actual.

Figura 3.1.1. Mapa geològic del terme municipal.

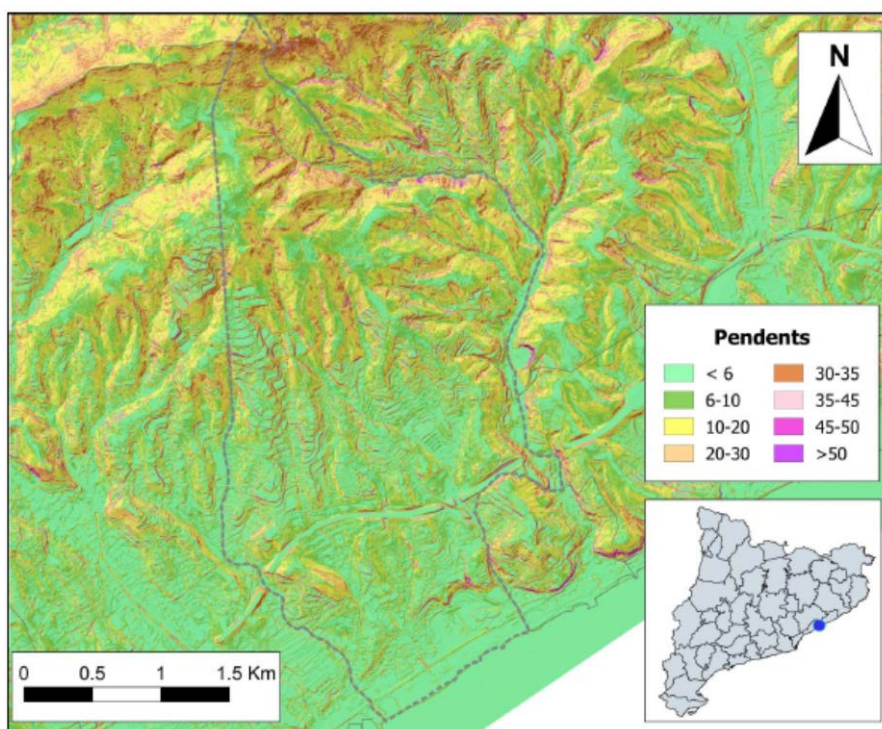
Font: Estudi per a la Identificació de Riscos Geològics a Sant Vicenç de Montalt. ICGC (2017).

La morfologia actual és conseqüència del modelat efectuat per la xarxa hidrogràfica quaternària sobre l'antic massís de formes ja desgastades. Així, tenim uns relleus paral·lels a la costa de pendents suaus i carenes aplanades a la part muntanyosa, on s'encaixen una sèrie de rieres que desaigüen directament al mar. En direcció a la costa trobem un peu de mont que es continua amb la plana costanera, formada per l'evolució recent de la línia de costa com a conseqüència dels aports sedimentaris. En aquest tram la costa és força rectilínia, amb platges de poca amplada. El terme de Sant Vicenç de Montalt, en concret, ocupa el vessant meridional dels relleus de la Serralada Litoral (representada aquí pel Montalt, que forma part de la serra del Corredor) i un tram de la plana litoral.

Més del 80% del terme municipal presenta pendents elevats (>20%), que són especialment importants a l'extrem nord i en alguns vessants dels marges de les valls fluvials (riera de Caldes,...).

Figura 3.1.2. Mapa de pendents.

Font: Estudi per a la Identificació de Riscos Geològics a Sant Vicenç de Montalt. ICGC (2017).

Figura 3.1.3. Zones del municipi amb pendents >20%.

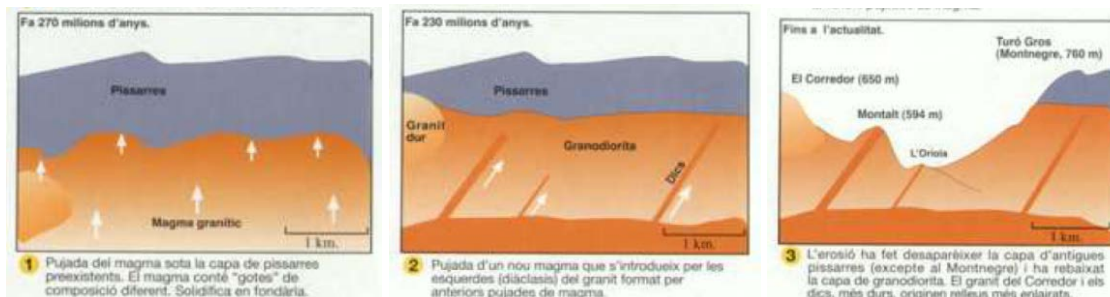

Font: Avanç del POUM.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Els processos externs de modelat dels relleus granítics (meteorització, erosió) han donat lloc, en alguns punts de la part corresponent als relleus de la Serralada, a formes típiques d'aquest tipus de substrat: blocs més o menys arrodonits (boles), a vegades agrupats d'una manera més o menys caòtica pels vessants i carenes, apilats de forma ordenada (castells rocosos), situats al voltant de cims (Montalt) o petits turons (turó de l'Oriola,...) formats per erosió diferencial (inselbergs), etc.

Figura 3.1.4. Evolució històrica del relleu del municipi.

Font: Tríptic de l'itinerari "Ull de serp". Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt.

Edafologia

El clima de la zona comporta un règim d'humitat del sòl de tipus xèric, amb un contrast marcat entre una època seca-càlida i una d'humida. Pel que fa al règim de temperatura seria de tipus tèrmic a les zones més properes al litoral i mésic a les parts muntanyoses. La textura moderadament grossa dels sòls de la zona els confereix una baixa capacitat de retenció d'aigua de drenatge que es manifesta amb períodes d'estrès hídric durant l'estiu.

Com ja s'ha esmentat en la descripció de la geologia de la zona, els granitoides presenten un elevat estat de meteorització de la seva part superficial que dona com a resultat la formació del sauló, que ocupa àrees molt extenses i que es concentra principalment a les zones de muntanya, als arenys (sorrals), a les valls i a les planes, tot i que la roca fresca o poc alterada també aflora en diversos indrets. Sobre aquests dipòsits s'han format sòls profunds i joves que han permès el desenvolupament d'un recobriment forestal i la implantació, des d'antic, de conreus agrícoles.

Els sòls que es desenvolupen sobre aquest substrat tenen una estructura simple i estan poc edafitzats. Els sòls situats en zones de pendent on s'estableix un equilibri entre l'erosió i la creació de nou sòl mostren un perfil de tipus A-C, format per sauló i directament a sobre una capa d'acumulació de matèria orgànica, i es classifiquen com a xerortents (*Xerorthents*) que corresponen als regosòls, segons la classificació de FAO.

En zones més planeres i estables es donen processos d'edafització més favorables, la capacitat de concentrar matèria orgànica és major i es desenvolupen sòls més evolucionats de perfil A-Bw-C, amb un horitzó estructural de tipus càmbic (Bw) que mostra variacions estructurals i texturals com a conseqüència d'una moderada alteració. Aquests tipus de sòls pertanyen a l'ordre dels inceptisols, concretament als xerocepts (*Xerochrepts*), que corresponen als cambisols segons la classificació de la FAO.

En posicions geomorfològiques més estables es donen processos d'il·luviació d'argiles que percolen i s'acumulen en horitzons inferiors, anomenats argílics (Bt). Aquests sòls

més desenvolupats amb un perfil del tipus A-Bw-Bt-C es classifiquen dins de l'ordre dels alfisols i en concret dels xeralfs, que es corresponen amb els luvisols de la classificació de la FAO. Poden erosionar-se parcialment en vessants de manera que els horitzons argílics apareixen en superfície.

Sobre substrat quaternari, i donat que bona part dels sediments detrítics que el formen provenen de la disgregació dels granitoides, els sòls són molt similars als que apareixen sobre substrat granític. Solen ser entisols que presenten perfils poc evolucionats amb un horitzó superficial cultivat de tipus Ap-C.

Damunt dels materials al·luvials i col·luvials, a les bases dels pendents, als fons de les valls i a les desembocadures de les rieres i a la Tordera, i a la major part de la plana del Maresme, es troben sòls desenvolupats sobre materials transportats, molt sorrencs, amb una lleugera tendència àcida i un baix contingut en matèria orgànica. Actualment aquests sòls, que corresponen a la major part de les superfícies de conreu, mostren un perfil poc evolucionat, malgrat s'hi puguin observar diverses capes de gruix i granulometria diferent. Als cons de dejecció amb pendent accentuat predominen els xerortents. A les planes al·luvials i litorals, hi ha xerofluents (*Xerofluents*) de textura general franco-arenosa a grossa i mineralogia bàsicament quarsítica. Aquests sòls es corresponen amb els fluvisols de la FAO.

3.1.3 Cicle hidrològic

Climatologia

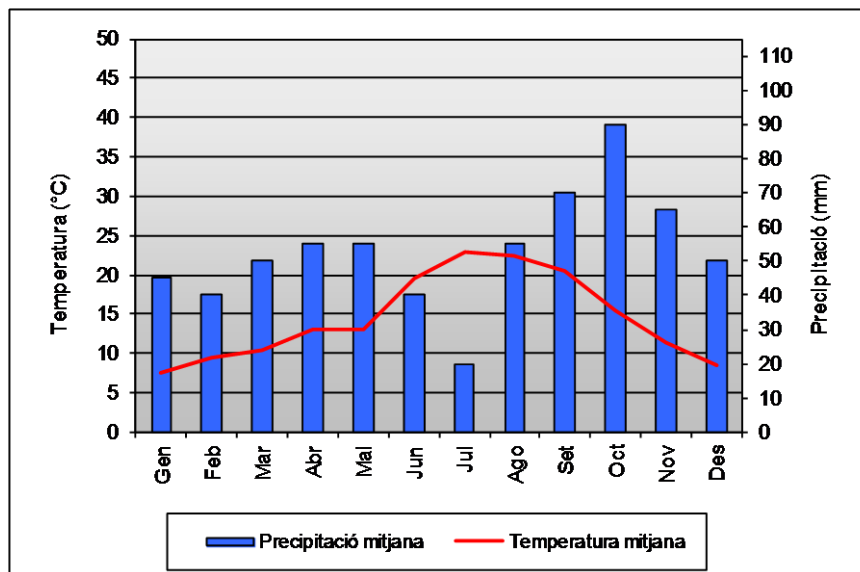
El clima del Maresme és Mediterrani de tipus Litoral Central, segons la classificació climàtica basada en el règim termopluviomètric, que es classifica com a sec subhúmit (C1) d'acord amb l'índex d'humitat de Thornthwait.

El règim pluviomètric mostra uns màxims a la tardor i a la primavera i un mínim a l'estiu, de manera que el diagrama ombrotèrmic mostra una situació d'estrès hídric al juny – juliol. La precipitació mitjana anual oscil·la entre 550 i 800 mm, assolint els valors més alts al nord i al Montnegre i el Corredor i els més baixos a la franja costanera del sud de la comarca. Tot i l'escassetat de pluges a l'estiu solen ser tempestuoses, internes, a vegades amb molta violència i de curta durada.

Pel que fa a la temperatura presenta uns hiverns moderats i uns estius calorosos amb temperatures mitjanes de 22-23 °C, la qual cosa comporta una amplitud tèrmica anual moderada. La influència reguladora del mar i la protecció de la Serralada Litoral enfront de l'aire fred de l'interior suavitzen el clima.

Aquesta descripció general és vàlida per al municipi de Sant Vicenç de Montalt, amb una precipitació mitjana anual d'uns 650 mm i una temperatura mitjana anual que se situa al voltants dels 14-15° C.

Figura 3.1.5 Diagrama ombrotèrmic a Sant Vicenç de Montalt

Font: Atles Climàtic de Catalunya

Aigües superficials

La xarxa de drenatge superficial de la Serralada litoral al Maresme presenta unes característiques determinades per la geologia i la climatologia. L'estructura geològica i la litologia han configurat conques petites amb un fort pendent i un recorregut curt, amb materials poc permeables a la capçalera i permeables a la part baixa. D'altra banda el clima mediterrani fa que els cursos fluvials presentin un règim estacional pluvial irregular, ja que només porten aigua o incrementen el seu cabal quan hi ha precipitacions.

Al municipi trobem, doncs, una sèrie de conques petites (<10 km²) amb cursos fluvials de recorregut curt i elevat pendent que drenen el vessant meridional de la Serralada litoral cap al mar amb un règim hidrològic intermitent, de manera que romanen seques gairebé tot l'any. Aquestes conques són simètriques respecte de l'eix principal, que és perpendicular a la línia de la costa. Tots els cursos presenten dos trams diferenciats: una capçalera excavada en els materials granítics, i un tram inferior situat per damunt de terrenys quaternaris, que formen un glacis de sedimentació. El primer tram presenta una forma ampla, excavada, dendrítica, amb els cursos tributaris excavats en els terrenys granítics, que s'aprima en arribar als terrenys quaternaris (Figura 3.2.8).

La **riera de Balís**, que fa de límit amb el terme de Sant Andreu de Llavaneres, neix a la zona muntanyosa i forestal de la meitat nord del municipi, a ponent de la urbanització de Supermaresme – la Ferrera. Creua les instal·lacions de l'Escola de Golf HCP1, passa entre zones agrícoles i forestals i sectors urbans del Balís travessant l'autopista C-32, passa entremig de l'extrem sud del Golf Sant Vicenç de Montalt i l'EDAR de Sant Andreu de Llavaneres, creua la zona urbana litoral, passa per sota de la carretera N-II i de la via del ferrocarril i desemboca al mar al nord del Port del Balís, a l'extrem meridional de la platja del Balís.

El **torrent de la Gironella**, afluent de la riera de Balís, neix al sud de la urbanització de les Bilbenyes, creua les instal·lacions del Golf Sant Vicenç de Montalt travessant l'autopista C-32 i vorejant els habitatges del Forn, rep un afluent pel marge dret a

l'alçada de Can Mir i desemboca a la riera del Balís al sud de l'extrem sud del camp de golf.

La **riera de Sant Vicenç** (també anomenada **torrent del Ranxo** a la capçalera) neix al vessant sud del turó del Bosc, rep un afluent a l'alçada de l'Hotel Can Móra, travessa canalitzat i soterrat les urbanitzacions de les Bilbenyes i les Tres Torres, i voreja l'extrem nord-est del Golf Sant Vicenç de Montalt creuant l'autopista C-32. Aigües avall discorre entre sectors urbans (Can Pi, Can Calella,...) i zones agrícoles i forestals a l'alçada del Regadiu, on rep pel marge dret un afluent que drena aquest últim sector. Finalment travessa la zona urbana litoral, creua per sota la N-II i la via del tren i desemboca al mar entre la platja del Balís i la de Sant Vicenç.

La **riera del Gorg**, que s'anomena **torrent del Canyadell** a la capçalera, neix també al vessant meridional del turó del Bosc, drena una àrea forestal, voreja un sector urbanitzat i entra canalitzat i soterrat dins del nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt, que creua per sota del carrer de la Riera. Torna a discórrer en superfície aigües avall de l'encreuament amb la carretera BV-5034, travessa la C-32 i circula entremig de zones agrícoles i forestals i sectors urbans dels municipis de Sant Vicenç de Montalt (Montalt Parc,...) i de Caldes d'Estrac, entre els quals fa de límit. Per últim creua la N-II i la via del tren i desemboca al mar entre la platja de Sant Vicenç i la dels Tres Micos.

La **riera de Caldes o de Caldetes** (anomenada també **torrent de la Font Freda** o **riera de Torrentbó** a la capçalera), neix al vessant sud del Montalt en una zona muntanyosa majoritàriament forestal. Voreja el nucli de Torrentbó del municipi de Caldes d'Estrac, amb qui fa de límit de terme, i va rebent afluents pels dos marges (torrent de la Font de l'Avi, Sot de la Marça, Rial de la Vall de Dois, torrent de la Pona, torrent de Can Solà,...) dins d'una conca majoritàriament forestal i agrícola esquitxada per alguns nuclis de població (Plana d'en Manent, Milans del Bosc,...) fins que creua la C-32 i arriba fins al nucli urbà de Caldes d'Estrac, que creua canalitzat per sota del carrer de la Riera.

Taula 3.1-2. Paràmetres hidromorfomètrics de les conques dels cursos fluvial del municipi.

Conca	Àrea (km ²)	Longitud (m)	Cota màx. (m)	Cota mín. (m)	Pendent (%)
Riera de Balís	3,03	4,217	394,3	2,0	0,093
Riera de Sant Vicenç	1,06	4,436	426,0	3,0	0,095
Torrent del Gorg	1,53	4,021	368,4	2,3	0,091
Riera de Caldetes	6,66	7,462	573,3	0,9	0,111 (tram nord) 0,068 (tram sud)

Font: Estudi d'inundabilitat en el municipi de Sant Vicenç de Montalt (Maresme). ICGC (2017).

Aigües subterrànies

En el context hidrogeològic general, el municipi se situa dins de la unitat hidrogeològica "305: Àrea paleozoica i granítica de Collserola-Maresme" del Mapa d'àrees hidrogeològiques de Catalunya (2016)¹, que comprèn les pissarres i granits de

¹ Segons les Àrees Hidrogeològiques definides l'any 1992 i actualitzades per l'ICGC amb la col·laboració de l'ACA.

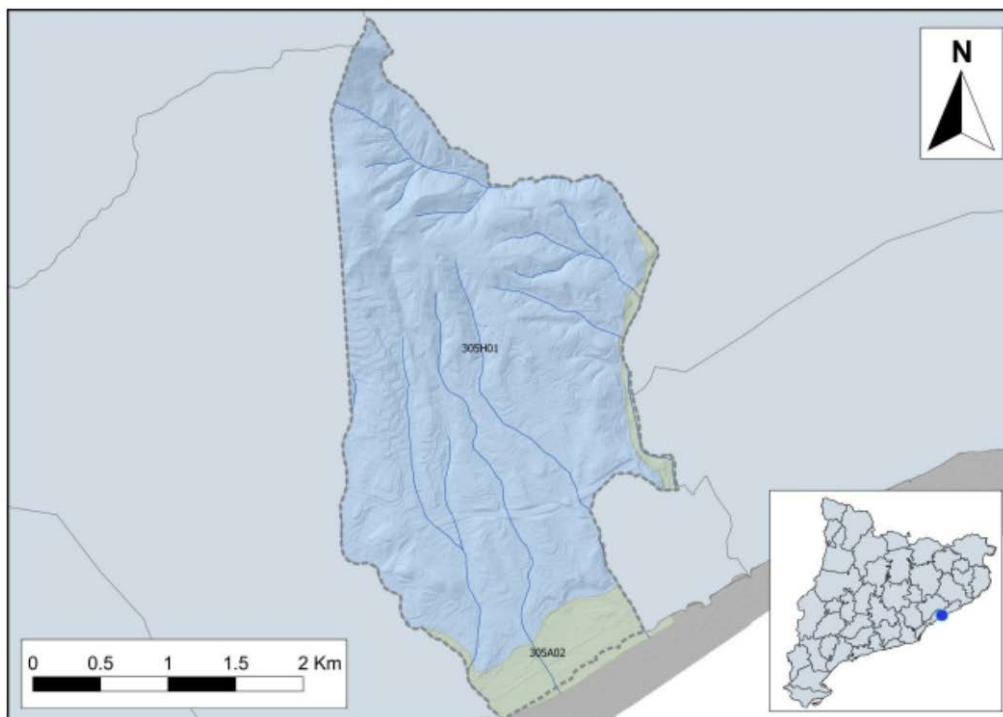
DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

la Serralada Litoral entre els rius Llobregat i Tordera, els conglomerats, gresos i llims de les planes costaneres de Barcelona i el Maresme i els gresos i llims quaternaris de l'interior de la serralada. La massa d'aigua subterrània amb una certa entitat que afecta la zona d'estudi és la que l'ACA, en el document IMPRESS¹ elaborat en aplicació de la Directiva Marc de l'Aigua (DMA), ha caracteritzat i anomenat com "Maresme".

En aquesta zona trobem els aqüífers locals en medis de baixa permeabilitat als granits i pissarres del Maresme (305H01). Per les seves condicions hidrogeològiques es tracta d'un aqüífer predominantment lliure. La seva morfologia és massiva i està conformat per formacions granítiques amb porositat intergranular i de fissuració. Una altre aqüífer que afecta el municipi és el detrític quaternari entre Tiana i Caldes d'Estrac (305A02). En aquest cas es tracta d'un aqüífer lliure i local que no pertany a cap massa d'aigua de major magnitud. Presenta una morfologia tabular i està conformat per graves, sorres i argiles quaternàries de medi al·luvial-col·luvial, amb porositat intergranular.

Es tracta, doncs, d'aqüífers lliures amb una circulació de tipus porós; la recàrrega és pluvial per tota la superfície aflorant i també des dels cursos fluvials, i la descàrrega és per aquestes mateixes rieres i pel litoral; la piezometria segueix els gradients topogràfics del terreny. La porositat i permeabilitat elevada els confereixen unes condicions d'elevada vulnerabilitat intrínseca.

Figura 3.1.6 Delimitació dels aqüífers al municipi segons la cartografia de l'ACA.

Font: Estudi per a la Identificació de Riscos Geològics a Sant Vicenç de Montalt. ICGC (2017).

¹ ACA, Octubre de 2005: "Caracterització de masses d'aigua i anàlisi del risc d'incompliment dels objectius de la Directiva Marc de l'Aigua (2000/60/ce) a Catalunya (conques intra i intercomunitàries). En compliment als articles 5, 6 i 7 de la directiva".

Qualitat del medi hidrològic

L'ACA disposa de dos estacions de control de les aigües subterrànies al terme municipal: una al costat de la riera de Caldes, a l'alçada de Montaltnou, i l'altra a Montalt Parc.

Taula 3.1-3. Estacions de control de qualitat de les aigües subterrànies a l'entorn del terme municipal de Sant Vicenç de Montalt.

Codi ACA	Coordenada X	Coordenada Y	Dades disponibles
08264-0034	460026,09	4603335,46	Metalls i paràmetres fisicoquímics
08264-0019	459486,08	4601722,46	Metalls i paràmetres fisicoquímics

Font: ACA, consulta en línia.

S'han consultat les dades de l'últim Programa de Seguiment i Control (2013-2018) que l'ACA du a terme en aplicació de la Directiva Marc de l'Aigua (DMA) per a avaluar l'estat en què es troben les diferents masses d'aigua a Catalunya d'acord amb els objectius de qualitat fixats per a cadascuna d'elles. L'estat general de la massa d'aigua subterrània "Maresme" es considera dolent com a conseqüència de d'incompliment d'alguns paràmetres químics. En concret l'estat químic es qualifica de dolent –en aquesta zona sobretot per la presència de nitrats i organoclorats procedents de l'agricultura intensiva- mentre que l'estat quantitatiu (nivell piezomètric o reserves d'aigua i tendència en el temps) es considera bo.

Taula 3.1-4. Estat de les aigües subterrànies al terme de Sant Vicenç de Montalt.

	Massa d'aigua subterrània "Maresme"
Estat químic	Dolent
Estat quantitatiu	Bo
Estat general	Dolent

Font: ACA, consulta en línia.

Pel que fa a la qualitat de les aigües superficials, no existeixen estacions de control per valorar el seu estat qualitatiu global. Cal tenir en compte que es tracta de cursos temporals amb un règim torrencial i que per tant gairebé mai porten aigua.

L'estat general de les aigües costaneres del municipi –tant l'ecològic com el químic- és considera bo.

3.1.4 Medi biòtic

Vegetació

La vegetació potencial del municipi, com la de tot aquest sector de la Serralada Litoral, estaria representada per l'**alzinar litoral** (*Quercetum ilicis galloprovinciale*) i la **sureda** (*Quercetum ilicis galloprovinciale suberetosum*). Només el vessant obac de la part més alta del Montalt (fora del terme) formaria part del domini de l'alzinar muntanyenc

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

(*Quercetum mediterraneo-montanum*). Als cursos fluvials (torrents i rieres) trobaríem comunitats de ribera com la verneda (*Carici-Alnetum*), l'omedà (*Lithospermo-Ulmetum minoris*) i la gatelleda (*Carici-Salicetum catalaunici*). Resseguint alguns fons de valls també hi hauria l'avellanosa (*Polysticho-Coryletum*) i la freixeneda (*Brachypodio-Fraxinetum*).

La vegetació autòctona ha quedat relegada a les parts més elevades, amb mostres d'alzinar i sureda al vessant meridional del Montalt i en algunes obagues i fondalades, esquitxades amb algun peu de roure africà (*Quercus canariensis*). Entre aquest cim i el Coll de la Ferradura es troben també castanyedes. La resta de l'espai forestal –majoritàriament antics terrenys agrícoles abandonats– està ocupat per una coberta més o menys contínua de **pinedes de pi pinyer** (*Pinus pinea*) amb sotabosc de brolles acidòfiles, amb alguna clariana ocupada per aquestes mateixes **brolles d'estepes i brucs** (*Cisto-Sarothamnetum catalaunici*) o comunitats herbàcies com els **prats sabanoides d'albellatge** (*Hiparrhenietum hirtum-pubescentis*), els **llistonars** (*Trifolio-Brachypodietum retusum*), etc. També s'hi troben plantacions fustaneres de coníferes.

Els fons d'alguns torrents i rieres estan ocupats per **plantacions de pollancre** (*Populus* sp.) i **plàtans** (*Platanus* sp.), o per **bardisses** (*Rubus-Coriarietum*).

Els **conreus** agrícoles, majoritàriament **herbacis de secà**, actius o abandonats, es concentren en alguns replans de la part muntanyosa: Planes de Montalt, Plana de l'Oliva, Plana d'en Ferran,... A la part baixa, a les proximitats de les zones urbanes, queda alguna explotació agropecuària activa (Can Móra de Dalt, Can Segal, Can Valentí,...) dedicada sobretot als **conreus herbacis intensius** d'hortalisses, patates, etc.

Una part de la superfície municipal està ocupada per **camp de golf** (Golf Sant Vicenç de Montalt, Escola de Golf HCP1) més o menys extensos.

A les **platges** la forta alteració humana ha comportat la desaparició de la vegetació típica dels serrals, de manera que només s'hi troben alguns peus aïllats de plantes de caràcter nitrohalòfil (*Cakile maritima*, *Glaucium flavum*, *Xanthium echinatum* subsp. *italicum*, ...).

Als **espigons de blocs** que delimiten i protegeixen les platges es troben algunes comunitats litorals pròpies de substrats rocosos, tot i que menys desenvolupades que les que hi ha als penya-segats i roques naturals –inexistents al municipi. Els hàbitats que hi trobem, des de la franja (estatge) remullada esporàdicament (supralitoral) fins a la que està permanentment submergida (infralitoral), passant per la que està remullada per les onades però no suporta una immersió continuada (mediolitoral) són els següents:

Taula 3.1-5. Hàbitats litorals del municipi.

Estatge supralitoral
En aquesta part els blocs de l'espigó estan ocupats sobretot per líquens (<i>Verrucaria</i> sp.), encara que el recobriment triga bastant a ser tant important com als substrats naturals. S'hi troben també petits organismes (crustacis, mol·luscs, insectes,...) que viuen en esclatxes i llocs extraplomats, tot i que en orientacions al nord poden estar en espais més exposats al sol.

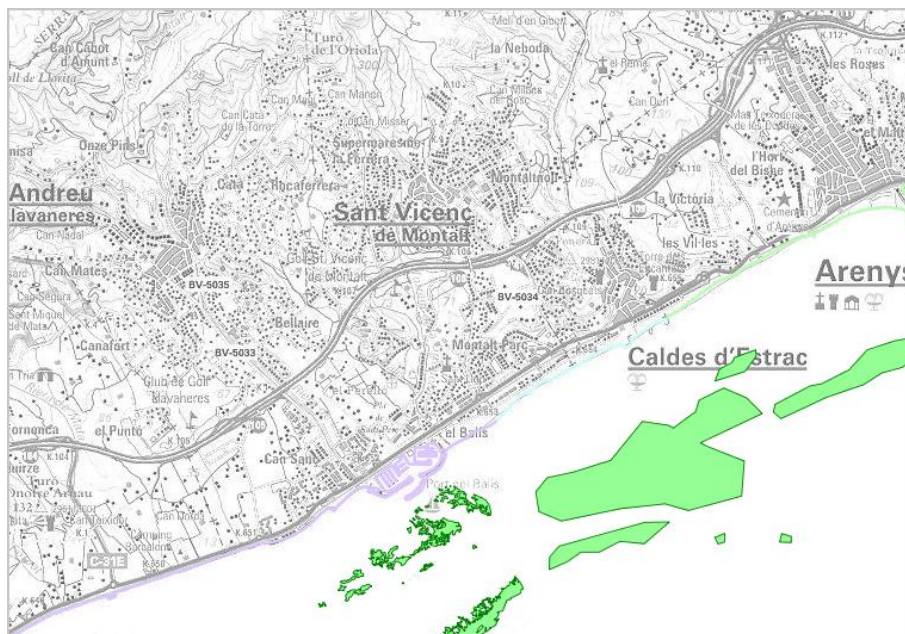
Estatge mediolitoral	
Hi trobem diferents bandes (horitzons) ocupades per diferents comunitats en funció de les condicions ambientals; de dalt a baix tenim:	• Recobriment de glans de mar (<i>Chtamalus</i> sp.) i colònies de cianobacteris.
	• Recobriment d'algues verdes laminars oportunistes (<i>Ulva</i> sp.) i altres espècies.
	• Gespes de petites algues de color vermell marronós (<i>Gelidium</i> sp.).
	• Gespes compactes de color verd i marronós amb algues ceramials (<i>Osmundea</i> sp., <i>Laurencia</i> sp.,...).
	• Poblament dens d'alga coral·lina (<i>Coralina elongata</i>).
	• Recobriment gairebé total de musclos (<i>Mytilus galloprovincialis</i>).

Estatge infralitoral	
Als fons sorrencs sobre els quals s'assenten els espigons són molt inestables, amb una superfície constantment remoguda per les onades, on només hi trobem alguns animals (anèl·lids, mol·luscs, crustacis,...).	

Font: Cartografia dels hàbitats litorals de Catalunya. Departament de Territori i Sostenibilitat.

Al fons marí enfront de la costa de Sant Vicenç de Montalt i Caldes d'Estrac, a menys de 500 m de distància i a poca profunditat, es troben **herbassars de fanerògames marines** (*Cymodocea nodosa*,...).

Figura 3.1.7 Situació dels herbassars de fanerògames marines davant la costa de Sant Vicenç de Montalt.

Font: Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (a partir d'estudis diversos).

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Fauna

La varietat d'ambients del municipi, especialment a la zona muntanyosa, com a la resta de les serralades del Montnegre i el Corredor: forestals, espais oberts i conreus, ambients humits, etc. afavoreix la seva diversitat faunística.

Ambients forestals

Les masses boscoses (alzinars, suredes i pinedes) són l'hàbitat d'espècies de mamífers com el ratolí de bosc (*Apodemus sylvaticus*), el senglar (*Sus scrofa*), l'esquirol (*Sciurus vulgaris*), rapinyaires diürnes com l'astor (*Accipiter gentilis*) i l'esperver (*Accipiter nisus*) o nocturnes com el gamarús (*Strix aluco*), així com altres ocells forestals com el tudó (*Columba palumbus*), el cucut (*Cuculus canorus*), el picot verd (*Picus viridis*), el cargolet (*Troglodytes troglodytes*), el pit-roig (*Erithacus rubecula*), el rossinyol (*Luscinia megarhynchos*), la merla (*Turdus merula*), el tallarol de casquet (*Sylvia atricapilla*), el mosquiter pàl·lid (*Phylloscopus bonelli*), el mosquiter comú (*Phylloscopus collybita*), el bruel (*Regulus ignicapilla*), la mallerenga cuallarga (*Aegithalos caudatus*), la mallerenga petita (*Peroparus ater*), la mallerenga blava (*Cyanistes caeruleus*), la mallerenga carbonera (*Parus major*), el raspinel (*Certhia brachydactyla*), el gaig (*Garrulus glandarius*), el pinsà (*Fringilla coelebs*), etc. També hi trobem rèptils com el vidriol (*Anguis fragilis*).

Espais oberts i conreus

Representades per les superfícies ocupades per brolles i prats, així com pels camps de conreu que ocupen extensions limitades enmig de les masses forestals -o a la plana, envoltades de zones urbanes-, són l'hàbitat d'alguns rèptils com la sargantana cuallarga (*Psammodromus algirus*), la sargantana cendrosa (*Psammodromus edwardsianus*) o la serp verda (*Malpolon monspessulanus*), rapinyaires nocturnes com el mussol (*Athene noctua*), i d'altres ocells com la perdiu (*Alectoris rufa*), la tórtora (*Streptopelia turtur*), el cucut reial (*Clamator glandarius*), l'abellerol (*Merops apiaster*), la puput (*Upupa epops*), la cuereta blanca (*Motacilla alba*), el bitxac (*Saxicola torquata*), el trist (*Cisticola juncidis*), la bosqueta (*Hippolais polyglotta*), el tallarol de garriga (*Sylvia cantillans*), el tallarol de cap negre (*Sylvia melanocephala*), el papamosques gris (*Muscicapa striata*), el capsigrany (*Lanius senator*), l'estomell negre (*Stumus unicolor*), el pardal xàrrec (*Passer montanus*), el gafarró (*Serinus serinus*), el verdum (*Carduelis chloris*), la cadenera (*Carduelis carduelis*) i el gratapalles (*Emberiza cirius*).

Zones urbanes

A les zones urbanitzades o periurbanes trobem ocells com la tórtora turca (*Streptopelia decaocto*), el falciot negre (*Apus apus*), l'oreneta comuna (*Hirundo rustica*), l'oreneta cuablanca (*Delichon urbicum*), la garsa (*Pica pica*), l'estomell vulgar (*Stumus vulgaris*) i el pardal comú (*Passer domesticus*). També és l'hàbitat d'espècies antropòfiles de rèptils com la sargantana iberoprovençal (*Podarcis liolepis*) i el dragó (*Tarentola mauritanica*).

Ambients humits

Als torrents i rieres, així com en altres zones humides, podem trobar ocells típics d'aquests ambients com el rossinyol bord (*Cettia cetti*). També hi trobem espècies exòtiques introduïdes recentment com el bec de corall senegalès (*Estrilda astrild*) i el bec de corall de galta taronja (*Estrilda melpoda*). Pel que fa als amfibis, vinculats

especialment als punts d'aigua (basses,...), trobaríem el gripau comú (*Bufo spinosus*), el gripau corredor (*Bufo calamita*) i la granota verda (*Pelophylax perezii*).

A continuació es detallen les espècies d'ocells nidificants citades al terme municipal de Sant Vicenç de Montalt. Per a cadascuna d'elles s'indica –si existeix– el nom popular que reben a la comarca o, en algun cas, el nom local que tenen al municipi, el seu estatus de conservació i el grau de protecció legal. Pel que fa al seu estat de conservació, que s'ha extret de l'*Atlas dels ocells nidificants del Maresme*¹, s'indica:

- La categoria de conservació a nivell europeu segons *BirdLife International* (SPEC), segons la següent escala: 1. Espècies d'interès global de conservació; 2. Espècies amb un estatus de conservació desfavorable a Europa i amb més de la meitat de la població global nidificant o hivernant concentrada a Europa; 3. Espècies amb un estatus de conservació desfavorable a Europa i amb menys de la meitat de la població global nidificant o hivernant dins Europa; 4. Espècies concentrades a Europa i amb un estat de conservació favorable.
- L'estatus segons els criteris de conservació de la IUCN (*International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources*) adaptats a Catalunya (IUCN CAT), sent: VU = Vulnerable (espècie exposada a un alt risc d'extinció); NT = Quasi amenaçada (espècie propera a satisfer els criteris de risc alt d'extinció); LC = Preocupació menor (espècies abundants i d'àmplia distribució que no s'enfronten a cap risc d'extinció); DD = Dades insuficients (espècies de les quals no es disposa d'informació suficient per avaluar el seu risc d'extinció); NE = No avaluat (espècies que no han estat classificades segons els criteris de la IUCN per ser introduïdes o escapades de captivitat).
- L'adequació de les categories de la IUCN al Maresme tenint en compte la seva distribució i abundància a la comarca.
- La qualificació al Maresme segons la seva distribució a la comarca: rar, escàs, freqüent, abundant i molt abundant.

Respecte del nivell de protecció segons la legislació es fa referència al que apareix en la Llei de protecció dels animals, en el *Catálogo Español de Especies Amenazadas* i en la Directiva d'Aus.

¹ *Atlas dels ocells nidificants del Maresme*. Héctor Andino, Enric Badosa, Oriol Clarabuch i Carles Llebaria (editors). Els Llibres del Set-Ciències. Barcelona, 2007.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Taula 3.1-6. Ocells nidificants del municipi.

Nom comú ("Nom popular al Maresme")	Espècie	Estat de conservació de l'espècie				Nivell de protecció segons la legislació		
		SPEC	IUCN CAT	IUCN MARESME	Qualificació al Maresme	Decret legislatiu 2/2008 ¹	R.D. 139/2011 ²	Directiva Aus ³
Perdiu	<i>Alectoris rufa</i>	2	VU	VU	Freqüent			
Astor	<i>Accipiter gentilis</i>		NT	NT	Freqüent	C		
Esparver	<i>Accipiter nisus</i>		LC	LC	Freqüent	C		
Tudó	<i>Columba palumbus</i>	4	LC	LC	Molt abundant			
Tórtora turca	<i>Streptopelia decaocto</i>		LC	LC	Abundant			
Tórtora	<i>Streptopelia turtur</i>	3	VU	VU	Molt abundant			
Cucut reial	<i>Clamator glandarius</i>		VU	VU	Rar	C		
Cucut	<i>Cuculus canorus</i>		LC	NT	Abundant	D		
Mussol	<i>Athene noctua</i>	3	NT	NT	Abundant	C		
Gamarús	<i>Strix aluco</i>	4	LC	LC	Abundant	C		
Falciot negre ("magall")	<i>Apus apus</i>		LC	LC	Freqüent	D		
Abellerol ("pallarola")	<i>Merops apiaster</i>	3	LC	LC	Freqüent	D		
Puput	<i>Upupa epops</i>		LC	LC	Abundant	D		
Picot verd ("pigot verd")	<i>Picus viridis</i>	2	LC	LC	Molt abundant	D		
Oreneta	<i>Hirundo rustica</i>	3	LC	LC	Molt abundant	D		
Oreneta cuablanca ("culblanc")	<i>Delichon urbicum</i>		LC	LC	Freqüent	D		
Cuereta blanca ("cuscueta")	<i>Motacilla alba</i>		LC	LC	Molt abundant	D		
Cargolet ("ull de bou")	<i>Troglodytes troglodytes</i>		LC	LC	Molt abundant	D		
Pit-roig ("rupit")	<i>Erithacus rubecula</i>	4	LC	LC	Molt abundant	D		
Rossinyol	<i>Luscinia megarynchos</i>	4	LC	LC	Molt abundant	D		
Bitxac	<i>Saxicola torquata</i>	3	LC	LC	Freqüent	D		

¹ Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals.

² Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas.

³ Directiva 2009/147/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres.

Nom comú ("Nom popular al Maresme")	Espècie	Estat de conservació de l'espècie				Nivell de protecció segons la legislació		
		SPEC	IUCN CAT	IUCN MARESME	Qualificació al Maresme	Decret legislatiu 2/2008 ¹	R.D. 139/2011 ²	Directiva Aus ³
Merla	<i>Turdus merula</i>	4	LC	LC	Molt abundant			
Rossinyol bord	<i>Cettia cetti</i>		LC	LC	Abundant	D		
Trist	<i>Cisticola juncidis</i>		LC	LC	Abundant	D		
Bosqueta	<i>Hippolais polyglotta</i>	4	LC	LC	Abundant	D		
Tallarol de casquet	<i>Sylvia atricapilla</i>	4	LC	LC	Molt abundant	D		
Tallarol de garriga	<i>Sylvia cantillans</i>	4	LC	LC	Abundant	D		
Tallarol capnegre	<i>Sylvia melanocephala</i>	4	LC	LC	Molt abundant	D		
Mosquiter pàl·lid	<i>Phylloscopus bonelli</i>	4	LC	LC	Abundant	D		
Mosquiter comú	<i>Phylloscopus collybita</i>		LC	LC	Escàs	D		
Bruel	<i>Regulus ignicapillus</i>	4	LC	LC	Molt abundant	D		
Papamosques gris	<i>Muscicapa striata</i>	3	NT	NT	Freqüent	D		
Mallerenga cuallarga	<i>Aegithalos caudatus</i>		LC	LC	Molt abundant	D		
Mallerenga petita	<i>Periparus ater</i>		LC	LC	Molt abundant	D		
Mallerenga blava	<i>Cyanistes caeruleus</i>	4	LC	LC	Molt abundant	D		
Mallerenga carbonera	<i>Parus major</i>		LC	LC	Molt abundant	D		
Raspinell	<i>Certhia brachydactyla</i>	4	LC	LC	Molt abundant	D		
Capsigrany	<i>Lanius serrator</i>	2	NT	NT	Escàs	D		
Gaig	<i>Garrulus glandarius</i>		LC	LC	Molt abundant			
Garsa	<i>Pica pica</i>		LC	LC	Molt abundant			
Estornell vulgar	<i>Sturnus vulgaris</i>		LC	LC	Molt abundant			
Estornell negre	<i>Sturnus unicolor</i>	4	LC	LC	Escàs			
Pardal	<i>Passer domesticus</i>		LC	LC	Molt abundant			
Pardal xarrec	<i>Passer montanus</i>		NT	NT	Abundant			
Bec de corall senegalès	<i>Estrilda astrid</i>	?	NE	NE	Rar			
Bec de corall de galta taronja	<i>Estrilda melpoda</i>	?	NE	NE	Rar			
Pinsà	<i>Fringilla coelebs</i>	4	LC	LC	Abundant			

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Nom comú ("Nom popular al Maresme")	Espècie	Estat de conservació de l'espècie				Nivell de protecció segons la legislació		
		SPEC	IUCN CAT	IUCN MARESME	Qualificació al Maresme	Decret legislatiu 2/2008 ¹	R.D. 139/2011 ²	Directiva Aus ³
Gafarró ("xurravi" ^a)	<i>Serinus serinus</i>	4	LC	LC	Molt abundant	D		
Verdum	<i>Carduelis chloris</i>	4	LC	LC	Molt abundant			
Cadenera	<i>Carduelis carduelis</i>		LC	LC	Molt abundant			
Gratapalles	<i>Emberiza cirius</i>	4	LC	LC	Abundant	D		

^a Nom local a Sant Vicenç de Montalt

Font: Banc de dades de biodiversitat de Catalunya. (consulta en línia). Atlas dels ocells nidificants del Maresme. 2007.

Cal tenir en compte, a més, que tot l'espai de les serres del Montnegre-Corredor se situa en una de les principals rutes migratòries d'ocells de la Mediterrània occidental, i és una zona de gran interès per a fer-hi observacions durant les èpoques de pas.

Espais naturals singulars i connectivitat ecològica i paisatgística

La meitat nord del municipi, situada al vessant meridional de la Serralada Litoral, presenta una continuïtat gairebé total pel que fa a la vegetació i usos del sòl amb la resta de les serres del Montnegre-Corredor, la qual cosa afavoreix la permeabilitat i la connectivitat ecològica d'aquesta zona amb aquest espai natural.

Però l'existència de nombrosos sectors urbans a la part central i sud del municipi, que constitueixen gairebé un continu –amb l'excepció d'alguns espais intersticials més o menys extensos ocupats per vegetació espontània, conreus agrícoles, erms,...-, així com la presència d'infraestructures de transport tant importants com l'autopista C-32, la N-II i la via del ferrocarril que travessen el municipi d'est a oest, generen un fort efecte barrera. La xarxa de rieres i torrents que podrien actuar com a connectors fluvials entre la zona més muntanyosa i forestal i la franja litoral creuant el terme de nord a sud, veu molt limitada la seva funcionalitat ecològica pel fet que molts trams circulen per dins de zones urbanes i, en molts casos, fins i tot en desapareix la llera natural i recorren canalitzades i/o soterrades. És el cas del torrent de la Gironella, de la riera de Sant Vicenç i de la riera del Gorg. Pel que fa als cursos fluvials que fan de límit de terme municipal als extrems est i oest: la riera de Balís i la riera de Caldetes, mantenen pràcticament íntegra la totalitat de la seva llera, encara que en alguns casos les zones urbanitzades arriben fins al mateix marge –generalment per la banda que correspon al municipi de Sant Vicenç de Montalt.

En tots els casos, el tram final dels torrents i rieres del municipi, abans de la seva desembocadura al mar, ha de travessar la zona urbanitzada que forma un continu al llarg de tota la façana litoral.

Els únics trams on la C-32 presenta una permeabilitat total són els que recorren per viaductes:

- Al PK 106,7 per sobre de la riera de Balís.
- Al PK 109, sobre de la riera de Caldetes.

En els altres casos els cursos fluvials travessen les infraestructures -sigui l'autopista, la N-II o la via del tren- mitjançant passos inferiors o obres de drenatge que no han estat adaptades especialment per al pas de fauna (imatges 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 i 11).

3.1.5 Usos del sòl

Usos del sòl i activitats econòmiques

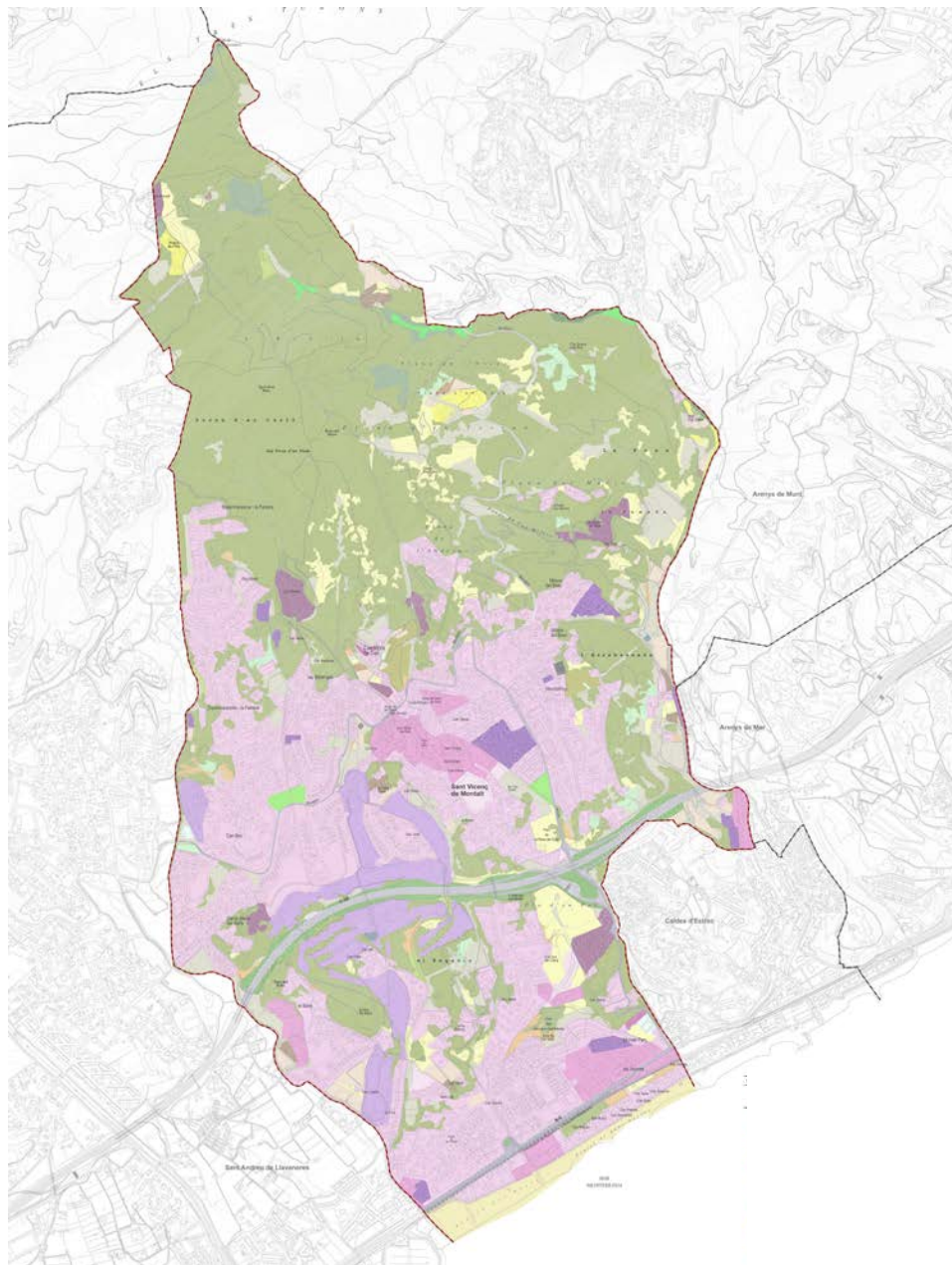
Gairebé la meitat de la superfície del terme municipal és forestal, majoritàriament boscos (pinedes, alzinars, suredes i castanyedes) però també plantacions fustaneres (coníferes, pollancre, ...), matollars i prats. La major part del sòl forestal del municipi es concentra a la meitat nord, la més muntanyosa i elevada, però també en alguns vessants de la part central, on es troba el nucli urbà (l'Arrabassada, Rial de la Fenera, ...), així com en algunes clapes incloses dins de l'àrea urbanitzada. Enmig d'aquest recobriment forestal pràcticament continu es troben alguns camps de conreu vinculats a antigues explotacions agrícoles.

La meitat sud, tot i que es troba fortament urbanitzada i travessada per nombroses infraestructures de transport (autopista, carreteres, ferrocarril), presenta nombrosos claps de vegetació natural entremig en algunes fondalades i turons (turó del Balís, ...), així com alguns camps de conreu.

El sòl urbanitzat representa més d'una quarta part de la superfície municipal. Tret d'alguns sectors al voltant del nucli antic de Sant Vicenç de Montalt i en algunes zones de la franja litoral amb uns teixits urbans de densitat més elevada (habitatges en filera, blocs plurifamiliars, ...) la major part de la superfície està ocupada per habitatges unifamiliars aïllats en illa oberta amb un entorn enjardinat. Això, unit a l'alternança d'espais urbanitzats amb espais lliures, especialment a l'àrea al voltant dels camps de golf, fa que l'aspecte predominant del municipi sigui el de ciutat jardí.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Figura 3.1.8 Usos del sòl al municipi.

USOS	
Altres caducifolis (>= 20c)	Habitatges unifamiliars
Altres conreus herbacis	Hivernacles
Altres conreus herbacis en regadiu	Horta familiar
Altres construccions	Indústries aïllades
Alzinar (>= 20c)	Matollars
Alzinar (5-20c)	Matollars de formacions de ribera
Autopistes i autopistes	Matollars en línies elèctriques
Bassess agrícoles	Matollars procedents de tallades arreu
Bassess urbanes	Moviments de terres
Bosc caducifolis de ribera (>= 20c)	Naus d'ús agrícola
Camps de golf	Parcs urbans
Canyarans	Pineda de pi blanc (>= 20c)
Carreteres	Pineda de pi pinyer (>= 20c)
Cases aïllades	Pineda de pi pinyer (5-20c)
Castanyeda (>= 20c)	Plantacions de platanos
Cementiris	Plantacions de pollanços
Centre urbà	Platges
Centres religiosos	Prats i herbassars
Complexos administratius	Prats i herbassars en línies elèctriques
Complexos comercials i d'oficines	Prats i herbassars proc. de tallades arreu
Complexos hotelers	Roureda de roure martinenc (>= 20c)
Conreus abandonats - prats en zones forestals	Sòl no per acó s'antiga
Conreus d'horta sota plàstic	Sòls nus urbans no edificats
Eixample	Urbanitzacions
Equipaments educatius	Vies de ferrocarril
Fruïters no cítrics	Vinyes
Fruïters no cítrics en regadiu	Zones d'esport
Granges	Zones verdes viàries

Font: Avanç del POUM.

L'activitat agrària, restringida a unes poques explotacions familiars de secà i de regadiu, així com a la cria d'uns pocs caps de bestiar (aviram, conills,...), és totalment residual.

Xarxa viària i altres infraestructures

Constitueixen la xarxa viària principal els següents eixos de comunicació:

- L'Autopista del Maresme, C-32, que travessa el municipi d'est a oest, on té un accés (sortida 108).
- L'antiga carretera (N-II) que va passar a ser substituïda per la C-32, que discorre pel litoral seguint un traçat paral·lel a la via del ferrocarril i comunicant els barris d'aquest sector del municipi.
- La BV-5034 (Ctra. de Sant Vicenç), carretera que comunica l'anterior amb el nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt creuant la C-32, amb la qual enllaça mitjançant l'accés existent a l'autopista.
- La BV-5031, la carretera de Mataró a Arenys de Munt passant per Sant Andreu de Llavaneres i Sant Vicenç de Montalt. Entra pel terme a l'alçada de l'Escola de Golf HCP1, el creua d'oest a est per l'extrem nord del nucli urbà fins que, al final del poble, gira cap al nord i surt del municipi per l'extrem septentrional per Torrentbò. Comunica la major part de les zones urbanes situades al nord de la C-32.

Altres vials importants per a la comunicació interna són:

- El Camí del Pedró, que uneix també la zona litoral amb el nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt.

Existeix també una extensa xarxa de camins rurals, majoritàriament sense asfaltar, que permet l'accés a les zones forestals i agrícoles i a les masies i altres habitatges i nuclis aïllats del municipi. És el cas dels que porten al Montalt o al Coll de la Ferradura, el del Rocar, el de Torrentbò, el de la Font Freda, el de la Plana d'en Manent, el de Can Solà, el de la Plana d'en Ferran,...

Paisatge

El paisatge de Sant Vicenç de Montalt es caracteritza per una sèrie de carenes que davallen cap al sud des del turó de Montalt (597 m) que enllacen relleus arrodonits de menys alçada (turó de l'Oriola -426 m-, turó d'en Bosc -404 m-,...) i individualitzen les conques d'un conjunt de rieres i torrents que desaigüen cap al mar. Aquest relleu, format per valls i interfluvis més o menys paral·lels i perpendiculars a la costa, és a la vegada esglaonat. De nord a sud trobem les següents unitats:

- Un sector més enlairat, al vessant meridional del Montalt, recobert majoritàriament per masses forestals però amb algunes urbanitzacions que s'hi enfilen (Supermaresme,...).
- Un peu de mont ocupat pel nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt i un mosaic d'urbanitzacions, camps de golf, fragments de terreny agrícola i forestal,...
- Una plana litoral completament urbanitzada.

El **Catàleg de Paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona**, aprovat definitivament en data 11 de desembre de 2014, inclou el municipi dins de la unitat de paisatge "Baix Maresme". Es caracteritza per un relleu més o menys planer al litoral i suaument ondulat al peu de mont o samontà, limitat pels relleus més abruptes de la

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Serralada Litoral. Els espais forestals, –bàsicament pinedes i brolles, i alguns alzinars a les zones més humides-, i els agrícoles –que van sent progressivament abandonats- han anat perdent superfície pel creixement dels teixits urbans i les infraestructures de comunicació. La vinya –i altres conreus de secà- dels costers ha perdut importància excepte en alguns municipis (Alella, Teià,...), mentre que resten encara alguns conreus intensius d'horta o floricultura a la façana litoral. Un altre aspecte característic és la dualitat d'usos de la xarxa hidrogràfica, de manera que en alguns casos els cursos fluvials són utilitzats alhora com a vies de comunicació, així com l'existència de carrers-riures dins la trama dels nuclis urbans, que sovint els estructuren. La façana litoral està ocupada pel traçat de la línia de ferrocarril, la carretera N-II i per diversos ports esportius, que dificulten l'accés i la relació entre els nuclis urbans i les platges, amb greus problemes d'erosió degut als espigons dels ports esportius i a l'escullera que protegeix el traçat ferroviari. Es conserva, tant en els nuclis urbans com als espais agrícoles i forestals, una bona mostra del patrimoni històric i arquitectònic, que va des dels assentaments ibèrics, romans i medieval fins al ric patrimoni arquitectònic modern, del s. XIX, vinculat amb les torres o cases d'indians i cases de poble amb patis interiors propis dels nuclis costaners. L'evolució futura del paisatge sembla portar a continuar l'increment del recobriment forestal amb el conseqüent augment del risc d'incendi, la progressiva desaparició dels conreus d'horta i l'increment de la superfície urbana. El possible trasllat de la línia de tren i la conversió de la N-II en una via urbana pacificada milloraria en gran mesura la façana litoral.

El municipi forma part també del paisatge d'atenció especial "Espais agrícoles del Maresme i la Tordera" del Catàleg de Paisatge. La delimitació d'aquest àmbit, com d'altres de similars de la Regió Metropolitana de Barcelona (mosaic agroforestal del Vallès, vinyes del Penedès), té l'objectiu de preservar els valors productius, històrics, culturals, naturals, estètics, etc. del sòl agrícola i promoure'n la conciliació amb les activitats econòmiques, mitjançant sistemes de gestió activa que permetin la continuïtat dels aprofitaments primaris, tenint en compte que són paisatges amb una entitat territorial singular. Aquest paisatge d'atenció especial, que engloba tant el sòl agrícola de les unitats Alt Maresme, Baix Maresme i Baixa Tordera, com els components biòtics, els assentaments i les infraestructures relacionats ocupa, en el cas del Maresme, part de l'estreta franja del litoral i del samontà de la serralada Litoral. Presenta una extensió encara apreciable de conreus d'horta i regadiu entorn les principals valls fluvials i en una part de la plana sedimentària litoral, tot i que alguns es troben parcialment abandonats i recolonitzats per la vegetació natural. En el cas del Baix Maresme predominen els cultius de flors i planta ornamental a les parts baixes, però hi ha també cultius de vinya a mig vessant als municipis d'Alella i Teià. La presència d'hivernacles és significativa a la plana litoral.

Patrimoni

El municipi conserva un patrimoni històric, cultural i arquitectònic important, que va des de jaciments arqueològics fins a modernes mansions burgeses d'estiueig, passant per edificacions del nucli antic, masies escampades, etc. Dins del patrimoni cultural tradicional cal destacar també algunes infraestructures històriques vinculades, per exemple, al transport i abastament d'aigua, com les mines i les sínies ("vogis"), o les barraques de vinya, murs de contenció,...

3.2 ASPECTES I ELEMENTS AMBIENTALMENT RELLEVANTS

3.2.1 Elements d'interès

Medi físic i hidrològic

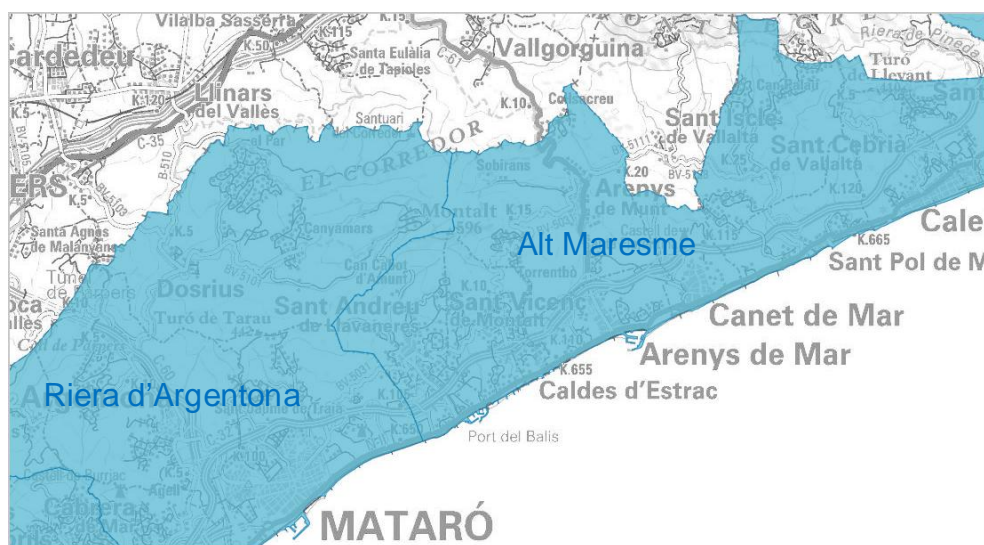
Patrimoni geològic

Tot i que dins del terme no hi ha cap zona inclosa en l'Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya (IEIGC), hi ha alguns elements que presenten un cert interès. És el cas d'alguns **afloraments rocosos de granit**, amb les típiques formes arrodonides generades per la seva erosió, situats a la part alta del municipi. Alguns d'ells (Rocs d'en Magí, Rocs del Pastor, Pedres de la Ferradura, la Pedra de l'Ou, Pedra de la Cadira del Bisbe,...) han estat inclosos dins del Catàleg de Protecció de Béns i Paisatges, dins de l'apartat de béns paisatgístics.

Aqüífers

Els aqüífers del municipi presenten unes condicions intrínseques d'elevada vulnerabilitat. La totalitat del terme municipal està inclòs dins de la delimitació de l'aqüífer protegit¹ de l'Alt Maresme.

Figura 3.2.1 Delimitació dels aqüífers protegits a l'àmbit d'estudi.

Font: SIMA.

Medi biòtic

Vegetació

Algunes zones estan ocupades per hàbitats d'interès comunitari considerats no prioritaris²:

¹ Decret 328/1988, d'11 d'octubre, pel qual s'estableixen normes de protecció i addicionals en matèria de procediment en relació amb diversos aqüífers de Catalunya.

² Directiva Hàbitats.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

- Les **pinedes de pi pinyer**, que correspondrien al codi 9540: "Pinedes mediterrànies", que recobreixen les zones forestals del municipi.
- Els masses boscoses d'**alzinars litorals, alzinars muntanyencs i suredes**, codi 9340 ("Alzinars i carrascars") i de **castanyedes**, codi 9260 ("Castanyedes") dispersos pel terme.

També hi ha algunes espècies de flora protegida¹:

- Els peus de **grèvol** (*Ilex aquifolium*) que es troben als boscos més humits (alzinars, suredes,...) de les parts altes del municipi (Montalt,...).

El Catàleg de Protecció de Béns i Paisatges incorpora, dins de l'apartat d'elements vegetals, els següents:

- **Arbredes.** Formacions arbòries, sobretot pinedes, situades en sòl urbà i urbanitzable: xiprers del cementiri, pins a la riera de Torrentbó, Vila Blanca, jardins de Can Ripoll, ermita de Sant Llop, camí del Mig, el Regadiu, turó del Balís, Can Marial, Pla de les Ànimes,...
- **Elements d'implantació zonal.** Elements molt variats que tenen en comú el fet de pertànyer al sistema d'espais lliures i estar qualificats pel POUM de 2011 amb la clau D (Parcs i jardins urbans). Comprèn des de fragments de masses forestals d'algunes hectàrees fins a elements arboris en grups relativament nombrosos o petits, fins a espais amb escassa o nul·la vegetació en diverses zones: Supermaresme, la Ferrera, Plana de l'Andreu, Plana d'en Manent/Plana del Músic, Parc dels Hermanos, riera de Sant Vicenç, el Regadiu, turó del Balís, riera del Gorg, riera de Sant Vicenç, Plaça del Poble, entorn de l'Església, Parc de la Riera del Gorg, riera del Gorg, Plaça de la Mongia, Passatge de Can Gasull, Plaça del Dr. Cornudella, Parc de Can Boada, Plaça del Tussol, Plaça de l'Ajuntament,...
- **Elements arboris d'implantació lineal.** Es troben en carreteres, carrers i vials, i en algun cas en marges de camins rurals, i es troben formats per arbres d'una espècie (o de dues espècies que es van alternant): carrer dels Avets, riera de Gironella, riera de Sant Vicenç, Passeig dels Pins, Carretera de Sant Vicenç, N-II, carrer Josep Brunet, passeig marítim, Passeig de Sant Joan, carrer Bellesguard, Camí de la Vinya d'en Pei, Camí del Montalt, riera del Gorg, mirador de l'Església, carrer Major, carrer Baixada de la Riera, carrer Sant Josep, Plaça de l'Església, riera de Sant Vicenç, carrer de Baix,...
- **Elements arboris d'implantació puntual.** En espais públics i en jardins i patis privats: passeig marítim, Can Sans, Residència La Marina, carrer Montnegre, Can Boada, Can Parra, carrer Montseny, carrer Belleguard, can Rams, carretera de Sant Vicenç, Plaça del Poble, carrer Major, escola "Els Garrofers", riera del Gorg, Plaça del Tussol, Can Vives, Carretera de Sant Vicenç, carrer Nou, Passeig dels Pins,...
- **Jardins protegits.** Jardins privats de parcel·les edificades que s'han caracteritzat pel seu interès ambiental i paisatgístic: Can Milans del Bosc, Can Misser, Can Mora de Dalt, Can Gasull, la Casa Nova i Can Riera, Can Jordi, Can Mir, Can Marial, Can Ripoll, Can Serra-el Forn,...

¹ Ordre de 5 de novembre de 1984, sobre protecció de plantes de la flora autòctona amenaçada a Catalunya.

Fauna

Entre les espècies de fauna citades específicament al municipi no n'hi ha cap d'inclosa en el *Catálogo Español de Especies Amenazadas* o que hagi de ser objecte de mesures de conservació especials pel que fa al seu hàbitat segons la Directiva d'Aus. Sí que s'hi poden trobar alguns amfibis que requereixen una protecció estricta segons la Directiva d'Hàbitats com el tòtil (*Alytes obstetricans*). Tanmateix, entre el ocells considerats vulnerables a Catalunya¹ trobem el **cucut reial**, el **mussol** i el **capsigrany**.

Àrees d'interès natural i connector

El Catàleg de Protecció de Béns i Paisatges incorpora els anomenats “**àmbits de protecció**”, “*espais predominantment forestals que per les seves característiques de localització, de pendent, d'accés, de propietat o de planejament, s'han vist preservats dels processos d'urbanització*” amb l'objectiu de preservar els seus valors ecològics, ambientals, paisatgístics i socials, així com fomentar la seva recuperació i els seu ús públic. Estan constituïts per “*boscós, brolles arbrades o no, matollars i herbassars, erms en diferents estadis de restitució, alguns camps i els seus marges, camins rurals, les capçaleres dels torrents i aquests i la vegetació que els caracteritza*”.

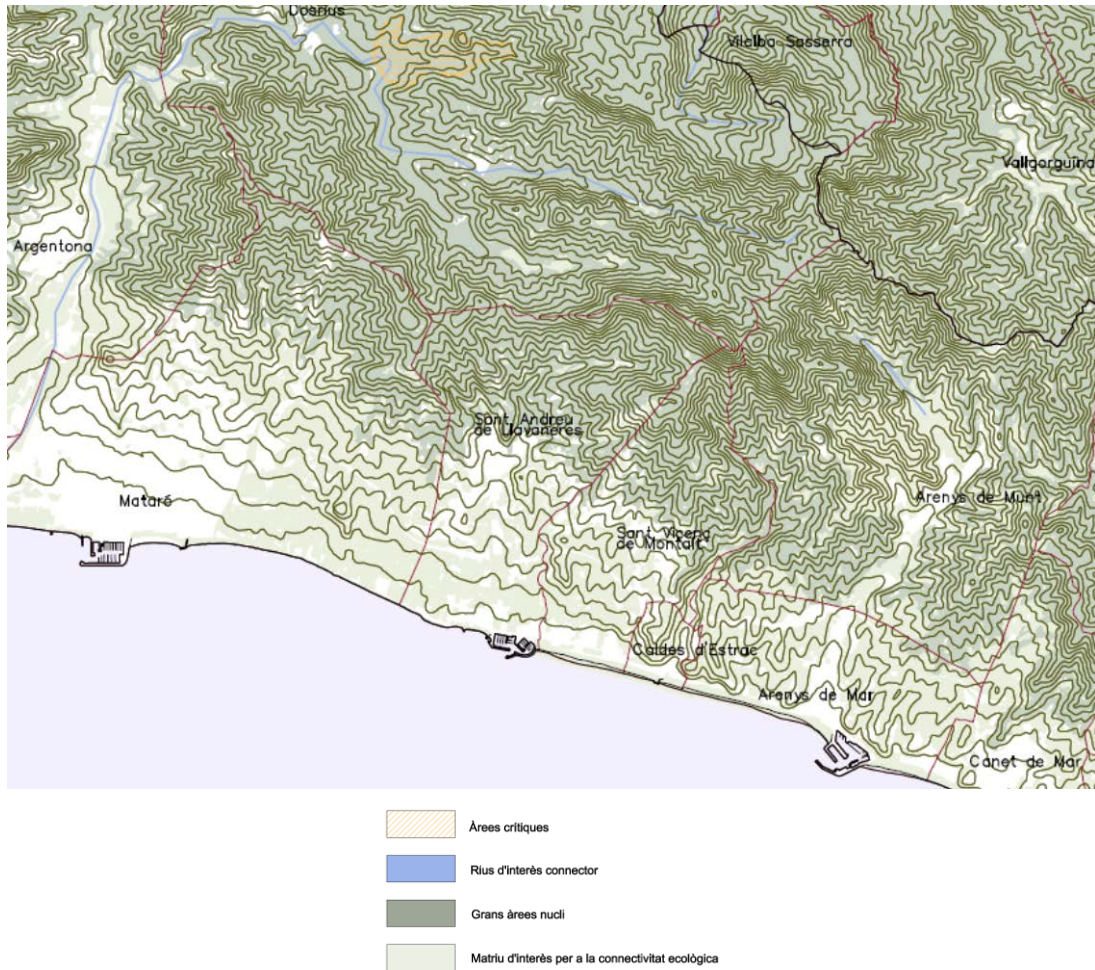
Aquests espais d'interès s'agrupen en tres sectors del municipi:

- Al nord i al centre, als vessants de pendent més elevat i orientats al nord, així com als orientats al sud, amb un recobriment forestal (alzinars, suredes, pinedes, brolles i prats) gairebé continu, només trencat per alguns replans amb conreus de secà. Es correspon amb les carenes, turons i fondals al peu del Montalt, a la vall de la riera de Caldes (o de Torrentbò) i d'alguns dels seus afluents (torrent de la Pona, torrent de Can Solà, fondo de Can Milans del Bosc), i a les capçaleres dels altres cursos fluvials del municipi: torrent del Ranxo (riera de Sant Vicenç), torrent del Canyadell (riera del Gorg),...
- Al sud de la zona urbana formada pel nucli de Sant Vicenç de Montalt i els successius eixamples i urbanitzacions adjacents, on es troben diferents espais lliures. Per exemple els que se situen al voltant del camp de golf o a les zones no urbanitzades ubicades entre el nucli urbà i el litoral.

El plànol de connectivitat ecològica inclòs dins dels plànols informatius del Pla Territorial Metropolità de Barcelona identifica la meitat nord del municipi, la més muntanyosa i forestal, així com la vall de la riera de Caldes fins al límit de terme amb Caldes d'Estrac, com a integrant d'una gran àrea nucli al voltant de les serres del Montnegre-Corredor, reconeixen així la seva continuïtat amb aquest espai natural. Tanmateix no identifica cap dels cursos fluvials de Sant Vicenç de Montalt com d'interès connector (com si fa amb la riera d'Argentona o algun tram de la riera d'Arenys, per exemple), ni hi localitza tampoc cap àrea crítica per a la connectivitat ecològica (com algunes zones internes del Montnegre-Corredor). Sí que reconeix en canvi l'interès per a la connectivitat que presenta la matriu territorial formada per la resta d'espai no urbanitzat del municipi.

¹ Catàleg de la fauna salvatge amenaçada de Catalunya, i altres aspectes relatius a la fauna protegida (pendent d'aprovació).

Figura 3.2.2 Àrees d'interès per a la connectivitat ecològica.

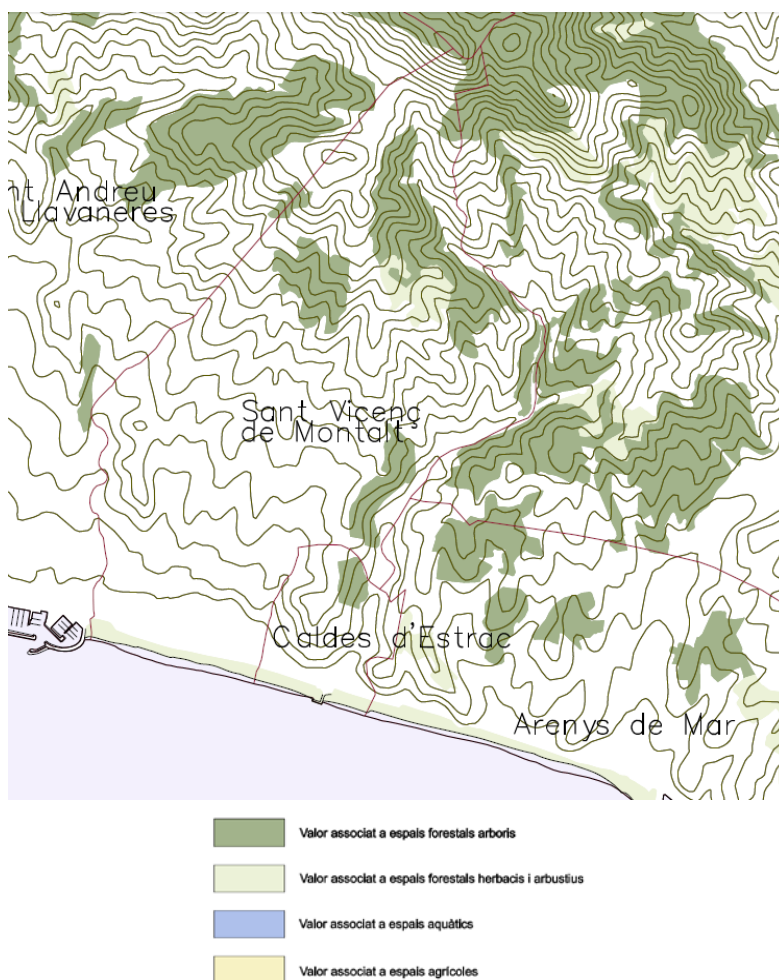

Font: Pla Territorial Metropolità de Barcelona.

Malgrat no presentin una continuïtat total, els corredors d'espais lliures formats per les lleres de la xarxa fluvial del municipi i per tots els fragments de sòl lliure d'urbanització associats (pinedes, zones agrícoles,...), juguen un paper potencial en la connectivitat ecològica entre la Serralada litoral i la franja costanera. El mateix Pla Territorial metropolità de Barcelona reconeix el valor dels espais forestals –ja siguin amb vegetació dominant arbòria, arbustiva o herbàcia- presents al municipi.

Figura 3.2.3 Valor del sòl no urbanitzable.

Font: Pla Territorial Metropolità de Barcelona.

Medi antròpic

Paisatge

La forma del relleu del municipi, amb l'alternança de **carenes i turons** ondulats i valls fluvials (**rieres i torrents**), és representativa del paisatge del Baix Maresme. Malgrat la presència d'urbanitzacions extenses que ocupen extenses superfícies de les parts més altes, el recobriment forestal predominant d'aquests relleus, que constitueixen el fons visual del municipi, li aporta una gran qualitat paisatgística.

El **nucli antic**, assentat al final d'una d'aquestes carenes, i encara que està envoltat d'urbanitzacions extenses de baixa densitat, manté una forta identitat visual i constitueix una referència de primer ordre visible des de la major part del municipi.

Els **fragments agrícoles i forestals** de la part baixa constitueixen també mostres representatives d'aquest tipus de paisatge en mosaic propi de la comarca.

A banda dels elements geològics i vegetals esmentats en d'altres apartats d'aquest document, el Catàleg de Protecció de Béns i Paisatges inclou també, com a elements d'interès paisatgístic, les carenes i turons. El Catàleg els descriu com a "elements

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

naturals que configuren la topografia, emmarquen els límits del paisatge i en condicionen la visió. Són canviants segons la perspectiva visual des d'on s'observin, esdevenint el límit del territori retallat al cel.”

Patrimoni

Les edificacions amb estructures defensives (torres de guaita) de Can Coll (o Can Rams), de Can Brunet (anomenat també Can Saurí o Can Busquets) i de la Mongia, totes elles situades dins del nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt, així com la torre de defensa de Can Valls (Parc dels Hermanos) ubicada en sòl no urbanitzat, estarien considerats **Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN)** per ministeri de Llei, donat que el punt 2 de la disposició addicional primera de la Llei del Patrimoni Cultural Català¹ declara com a tals els elements inclosos en el concepte de “castell” –incloent-hi les torres. Aquesta declaració té el seu origen en un Decret de 22 d'abril de 1949 recollit posteriorment en la disposició addicional segona de la *Ley 16/1985 del Patrimonio Histórico Español*. No hi ha cap element declarat com a **Bé Cultural d'Interès Local (BCIL)**. Hi ha nombrosos elements considerats com a altres béns integrants del patrimoni cultural català (BIPCC), donat que formen part de l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya sense ser BCIN ni BCIL.

Conjuntament amb el POUM de 2011 es va tramitar i aprovar un **Catàleg de Protecció de Béns i Paisatges** que incorpora nombrosos elements arquitectònics, alguns d'ells inclosos també en l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. És el cas d'algunes masies tradicionals (Casa Nova, Can Misser, Can Milans del Bosc, Can Riera, Can Mora de Dalt, Can Jordi, Can Serra –el Forn d'en Borràs-, ...), cases senyoriales del segle XX (Can Mir, Can Marial,...) i altres construccions i elements (Pont de la Riera, Creu de Terme,...) situats en l'entorn rural. Al Catàleg (i a l'Inventari) es troben també nombrosos habitatges i masies tradicionals (Can Mora, Can Gasull, la Rectoria –Cal Capellà-, l'edifici de l'Ajuntament,...) i edificis religiosos (Església parroquial de Sant Vicenç) situats dins del nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt, així com xalets d'estiueig del segle XX ubicats al passeig marítim (Can Solsona, Can Sans, Can Solé, Can Freixes, Can Descamps, Can Buixó, Can Pol, Can Pellicer,...). El Catàleg recull també les àrees d'expectativa arqueològica del municipi, algunes de les quals es troben incloses en l'Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya: Can Mora de Dalt, Can Cinnamond, Sot del Camp, Turó del Balís, Can Mir, Mil-liari, Can Jordi, cim del Montalt i la Ferrera. Es tracta majoritàriament de zones on, malgrat en alguns casos hi havia referències anteriors a possibles jaciments, només s'hi ha trobat material (ibèric o romà) en superfície. L'única excepció seria l'àrea d'expectativa arqueològica de Can Jordi, on es van localitzar unes sitges ibèriques.

Pel terme recorren alguns **itineraris d'interès**. És el cas de la **Ruta de les 3 Viles**, itinerari circular amb una sèrie de variants que uneix els municipis de Sant Andreu de Llavaneres, Caldes d'Estrac i Sant Vicenç de Montalt, i que es pot fer a peu o en bicicleta. L'itinerari principal, que s'inicia al litoral de Sant Andreu de Llavaneres, al Port del Balís, i puja fins al nucli urbà d'aquest municipi, segueix cap al nord i entra al municipi de Sant Vicenç de Montalt per l'Avinguda Supermaresme de la urbanització de la Roca de la Nau. Continua cap a l'est fins a trobar el Camí de Montalt, des d'on es bifurca en dos ramals: un, l'itinerari principal, que va cap al nord, que es dirigeix vers el petit nucli de masies de Can Montalt i abans d'arribar-hi gira cap a l'est per la falda del turó del Montalt; l'altre, una variant que va en direcció sud cap al nucli de Sant Vicenç

¹ Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.

de Montalt. El primer ramal permet (opcionalment) pujar i baixar al cim del turó del Montalt, continua després cap a ponent i surt del terme en direcció al nucli urbà de Torrenbò del municipi d'Arenys de Munt, i baixa fins a la riera de Caldes. Circula després pel camí que ressegueix aquest curs fluvial, que fa de límit de terme entre els municipis d'Arenys de Munt i Sant Vicenç de Montalt. Passat el Molí d'en Gibert la Ruta es torna a bifurcar: cap a l'esquerra l'itinerari principal torna a sortir del terme i va cap al nucli urbà de Caldes d'Estrac passant pel nucli del Remei; en canvi cap a la dreta continua baixant per la riera de Caldes. Més endavant tomem a trobar una possible variant a la dreta que portaria directament cap al nucli de Sant Vicenç de Montalt passant entre Can Milans del Bosc i Can Solà, mentre que si seguim recte l'itinerari continua baixant per la riera, creua la C-32 i entra al municipi i al nucli urbà de Caldes d'Estrac. Abans de travessar l'autopista, però, una última variant porta directament cap al nucli de Sant Vicenç de Montalt pel carrer de la Coma de Bó.

Des del nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt una altra variant de la ruta es dirigeix cap al sud des del Pedró pel camí del mateix nom, creua la C-32 i arriba al nucli de Montalt Parc. Des d'allà un ramal continua cap al litoral travessant la carretera N-II i la via del ferrocarril i arriba fins al passeig del Marquès de Casa Riera, per on retorna fins al punt de partida de la Ruta, el Port del Balís. L'altre ramal es dirigeix cap a l'oest creuant l'extrem sud del Golf Sant Vicenç de Montalt i surt del terme en direcció a la riera de Llanereres, on enllaça amb l'itinerari principal que va del Port del Balís al nucli urbà de Sant Andreu de Llanereres.

Figura 3.2.4 Ruta de les 3 Viles.

Font: Web de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Aquesta ruta i cinc més estan disponibles en format autoguiat mitjançant una aplicació per a telèfon mòbil del projecte Natura Local, una plataforma de municipis de Catalunya amb continguts turístics per a promocionar el patrimoni local. En el cas del municipi de Sant Vicenç de Montalt estan disponibles les següents:

- Cim del Montalt
- El Remei
- Passeig Marquès de Casa Riera
- Pels voltants de Sant Vicenç de Montalt
- Rocs del Moro

L'Ajuntament ofereix tres rutes més disponibles en forma de tríptic:

- **El món del xurraví.** Al voltant de l'hàbitat del xurraví, nom local del gafarró (*Serinus serinus*), aquest itinerari surt del nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt des del pont on la carretera BV-5031 creua el torrent del Canyadell, s'enfila pel carrer del Rocar i puja fins a la Plana de l'Andreu. Pel camí de Can Montalt va fins a la Caseta d'en Cabot i creua la Plana d'en Ferran fins als Rocs del Moro. Continuant pel camí de Can Montalt envolta el turó d'en Bosc pel nord, deixa el camí anterior i gira cap al sud, passa per la Caseta d'en Bosc i baixa altra vegada cap a Sant Vicenç de Montalt seguint el torrent del Ranxo.

Figura 3.2.5 Itinerari del món del xurraví.

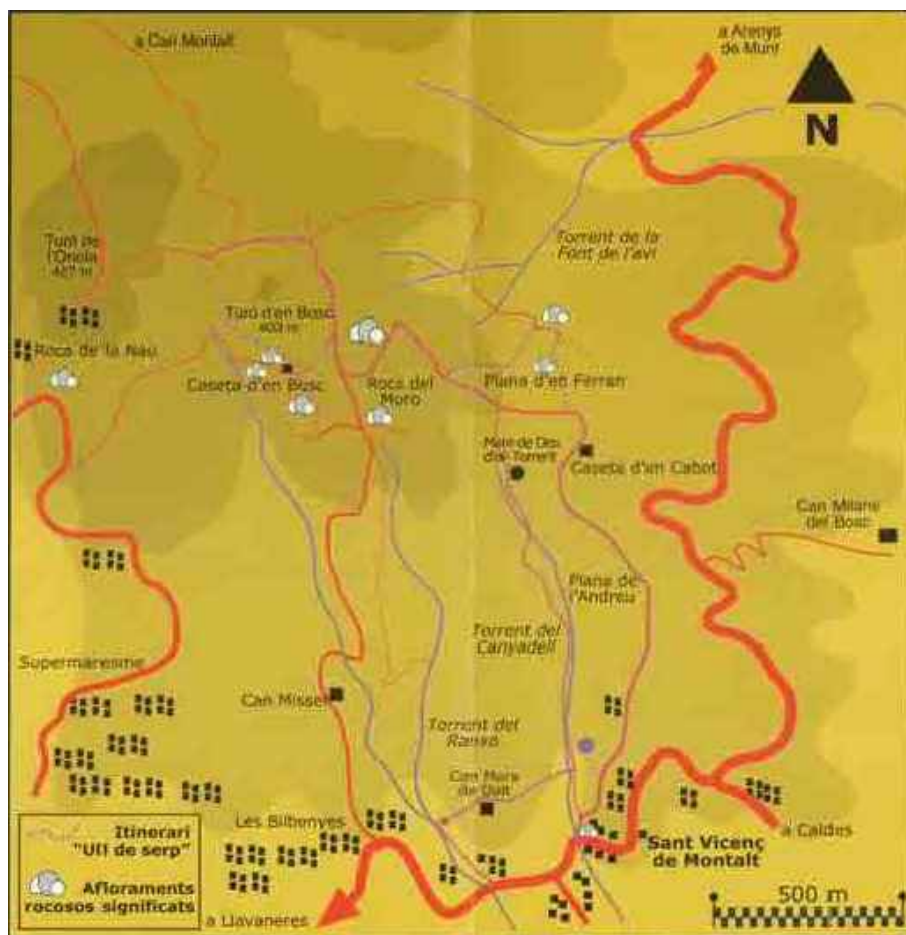

Font: Web de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt.

- **Ull de serp.** Itinerari que discorre pel mateix sector del municipi que l'anterior i permet descobrir el substrat geològic de la zona mitjançant l'observació d'afloraments rocosos, en aquest cas de granit fresc, que al Maresme rep el nom local d'ull de serp pel contrast de la mica negra amb el fons blanc.

Figura 3.2.6 Itinerari Ull de serp.

Font: Web de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt.

- **Tast de paisatge.** Passejada que discorre també per la part alta del municipi i que convida a interpretar el paisatge alimentari i reconèixer els elements comestibles que es poden trobar a l'entorn de Sant Vicenç de Montalt.

Figura 3.2.7 Itinerari del tast de paisatge.

Font: Web de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt.

3.2.2 Àrees de risc

Incendis forestals

El municipi de Sant Vicenç de Montalt està declarat zona d'alt risc d'incendi forestal segons el Decret 64/1995¹. En concret el terme presenta un risc alt i moderat a les zones forestals (alzinars, pinedes, matollars,...) situades a la part muntanyosa, que tenen continuïtat més enllà dels límits del municipi, als relleus del Montnegre-Corredor. També es manifesta el mateix risc en algunes masses aïllades de la part baixa (el Balís, el Regadiu,...).

Les parts més altes del terme municipal (al nord i a l'est de les carreteres BV-5031 i BV-5034) es troben incloses dins del perímetre de protecció prioritària (PPP) per a la prevenció d'incendis B28 "Serres del Montnegre i Corredor".

¹ Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals.

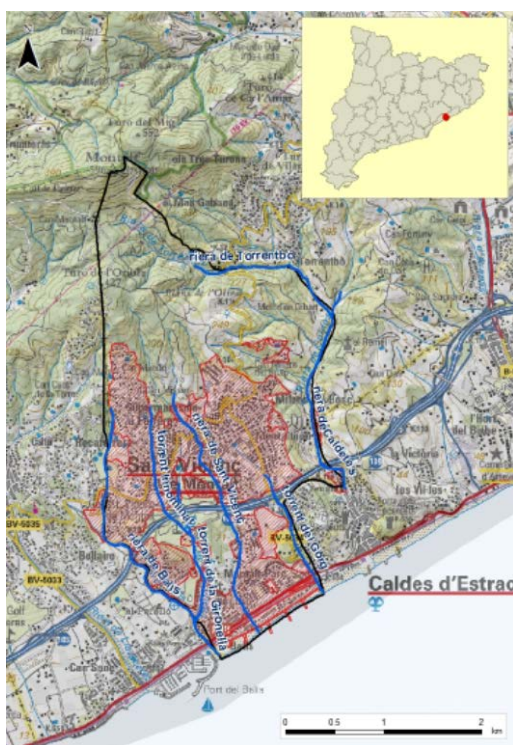

Inundació

En el marc dels treballs del POUM de Sant Vicenç de Montalt l'ICGC ha elaborat un estudi d'inundabilitat del municipi, amb l'objectiu de determinar les zones inundables dels principals cursos fluvials que hi circulen. Aquestes zones s'han delimitat per als períodes de retorn (T) de màxima crecuda ordinària (MCO, 2.33 anys), 100 anys i 500 anys, així com la perillositat d'inundació associada als períodes de retorn de 100 i 500 anys, per tal d'establir la zonificació requerida pel Reglament del Domini Públic Hidràulic (RDPH)¹.

Les conques fluvials estudiades han estat la de la riera de Balís, el torrent de la Gironella i un afluent d'aquest (torrent innominat), la riera de Sant Vicenç (o torrent del Ranxo), la riera del Gorg (o torrent del Canyadell) i la riera de Caldetes (anomenada aigües amunt torrent de la Fontfreda i riera de Torrentbó).

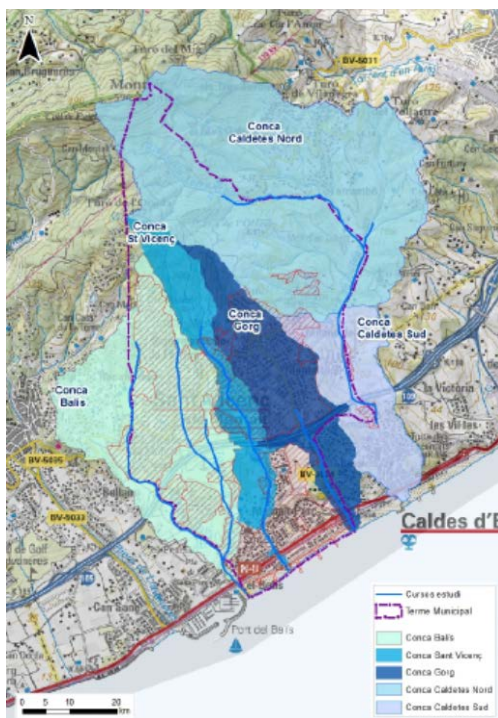
Figura 3.2.8 Situació dels cursos fluvials estudiats (en vermell, el sòl urbà o urbanitzable).

Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

¹ Real Decreto 849/1986, d'11 de abril, por el que se aprueba el Reglamento del Dominio Público Hidráulico, que desarrolla los títulos preliminar I, IV, V, VI y VII de la Ley 29/1985, de 2 de agosto, de Aguas. Modificat pel Real Decreto 638/2016, de 9 de diciembre por el que se modifica el Reglamento del Dominio Público Hidráulico aprobado por el Real Decreto 849/1986, de 11 de abril, el Reglamento de Planificación Hidrológica, aprobado por el Real Decreto 907/2007, de 6 de julio, y otros reglamentos en materia de gestión de riesgos de inundación, caudales ecológicos, reservas hidrológicas y vertidos de aguas residuales.

Figura 3.2.9 Delimitació de les diferents conques fluvials.

Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

Mitjançant l'aplicació d'un model hidrològic s'han obtingut els cabals màxims en el punt de desguàs dels diferents cursos fluvials, que es presenten a la taula següent:

Taula 3.2-1. Cabals màxims per període de retorn en el punt de desguàs de les conques dels diferents cursos estudiats.

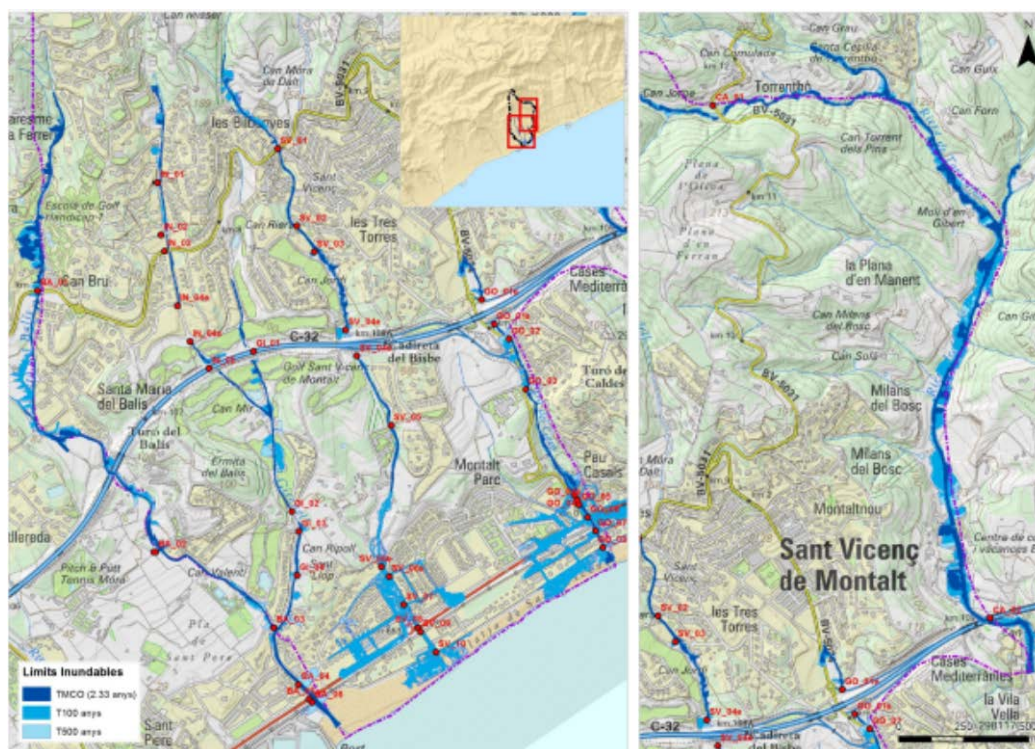
Curs fluvial	Àrea aportant (km ²)	Cabals punta (m ³ /seg)		
		TMCO	T100	T500
Riera de Balís	1,9	8,2	34,1	48,6
Torrent Gironella i torrent innominat	1,2	5,9	22,6	31,8
Riera de Sant Vicenç	1,1	4,0	18,0	26,5
Torrent del Gorg	1,5	8,1	29,7	41,9
Riera de Caldetes	6,7	11,5	88,7	140,1

Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

A partir de l'aplicació de models hidràulics, tan unidimensionals com bidimensionals, s'han delimitat les zones inundables per als períodes de retorn de MCO, 100 i 500 anys, les zones de classificació de la perillositat d'inundació per al període de retorn de 100 i 500 anys i la zona de flux preferent.

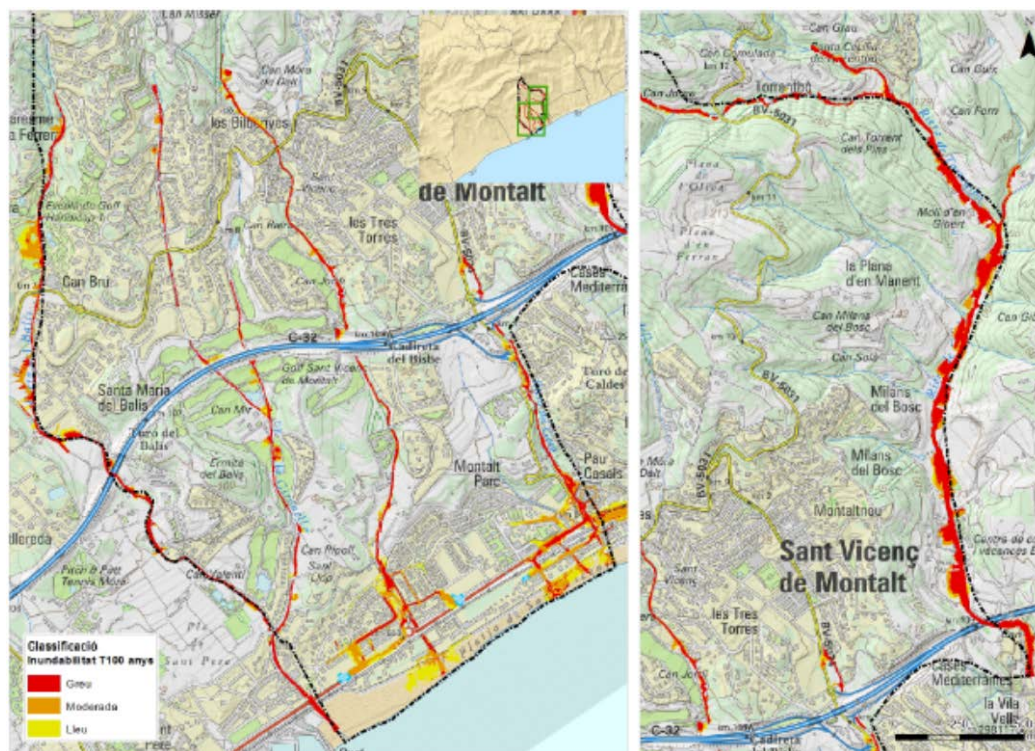

Figura 3.2.10 Zones inundables per als diferents períodes de retorn.

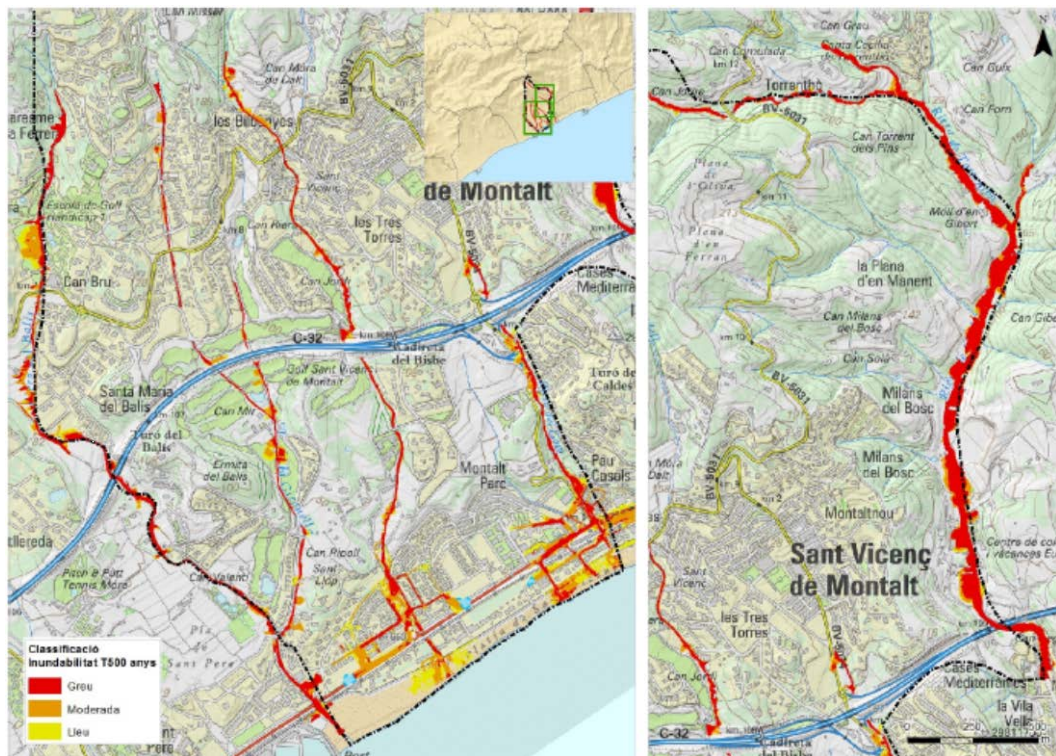
Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

Figura 3.2.11 Classificació de la inundabilitat en funció del calat i la velocitat (T100 anys).

Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

Figura 3.2.12 Classificació de la inundabilitat en funció del calat i la velocitat (T500 anys).

Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

Segons les conclusions de l'Estudi d'inundabilitat les principals problemàtiques es localitzen als trams finals de la riera de Sant Vicenç i del torrent del Gorg, quan entren dins de la zona urbana. Les possibles afectacions, en forma de desbordaments dels cursos fluvials, són conseqüència de la manca de capacitat d'algunes obres de drenatge, de l'estretament de la llera, etc. Les característiques topogràfiques del territori fan que en alguns trams les lleres de les rieres i torrents es trobin lleugerament més elevades que les planes circumdants, de manera que quan es desborden els fluxos es propaguen de manera extensa fins que troben una zona topogràficament més elevada.

En el cas de la **riera de Sant Vicenç** per dins del nucli urbà circula encaixada entre murs de cases i terraplens, i en alguns trams funciona com a camí apte per a vehicles. Però al final del nucli urbà es troba amb algunes estructures que permeten el pas per sota d'alguns carrers que no poden absorbir cabals alts, de manera que la riera desborda pel Passeig dels Pins i pels carrers laterals.

*Imatge 1. Pas de la riera de Sant Vicenç per sota del carrer dels Avets.
Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).*

*Imatge 2. Pas de la riera de Sant Vicenç per sota del carrer del Montseny.
Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).*

Aigües avall, a l'alçada de la rotonda que enllaça amb la N-II, la riera queda enlairada respecte el pas soterrat per sota la carretera i la via del tren.

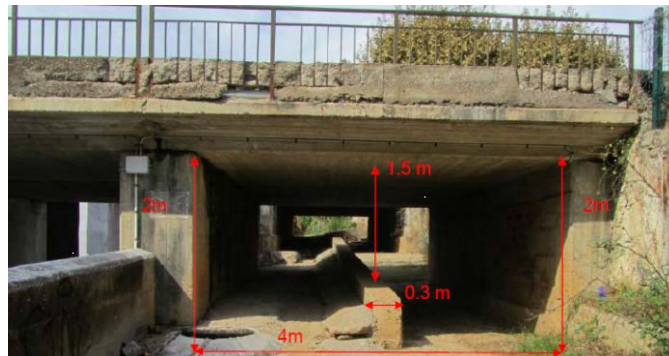
*Imatge 3. Pas de la riera de Sant Vicenç per sota de la N-II i de la via del tren.
Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).*

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

En aquest tram la riera desborda en alguns punts, ja sigui perquè el mur que la delimita és baix o per la manca de capacitat d'alguna de les estructures.

Imatge 4. Pas de la riera de Sant Vicenç per sota de la N-II.
Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

Imatge 5. Pas de la riera de Sant Vicenç per sota de la via del tren.
Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

Finalment, abans de desembocar a la platja, la riera creua per sota el passeig marítim per una última estructura. La presència de sediments acumulats disminueix la secció i la capacitat real de drenatge.

Imatge 6. Pas de la riera de Sant Vicenç per sota del Passeig del Marquès de Casa Riera.
Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

A la modelització realitzada s'observa com els punts més conflictius on es produeixen desbordaments es corresponen amb les infraestructures que travessen per sota d'alguns vials.

Figura 3.2.13 Vectors corresponents a l'avanç del flux amb modelització 2D al tram final de la riera de Sant Vicenç pel cabal dels T100 anys.

Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

El **torrent del Gorg** discorre soterrat per dins del nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt i no és fins que surt –al final del carrer de la Riera del Gorg– que presenta alguns problemes de desbordament en alguns punts on creua obres de pas.

Imatge 7. Tram cobert del torrent del Gorg entre els carrers del Pont del Sergent i Pau Casals la Isla. L'aigua desborda cap al marge dret, on es troba algun punt més baix respecte de l'estructura.

Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Imatge 8. Pas per sota del carrer de Pau Casals la Isla. L'aigua desborda cap als carrers laterals descendents.

Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

A la figura següent es mostra tant l'abast de la làmina d'aigua com la direcció del flux en aquest sector.

Figura 3.2.14 Delimitació de la zona inundable al tram final del torrent del Gorg pels cabals de T100 i T500 anys.

Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

Aigües avall el flux desborda pel passeig paral·lel al torrent i pels carrers laterals. Quan arriba a la N-II i la via del tren torna a desbordar per les dimensions insuficients de les obres de pas, i s'hi observen acumulacions de calats de més de 3 m d'alçada que sobrepassen aquestes infraestructures. La inundació avança pel marge esquerre pel pàrquing paral·lel a la línia de ferrocarril fins a trobar un talús, ja dins el terme de Caldes d'Estrac. Pel marge dret es propaga pels carrers i la carretera, situats a una cota més baixa respecte de la riera.

*Imatge 9. Pas del torrent del Gorg per sota de la via de la N-II.
Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).*

*Imatge 10. Pas del torrent del Gorg per sota de la via del tren.
Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).*

Finalment, a l'estructura que desemboca a la platja s'observen desbordaments que s'escolen pels carrers.

*Imatge 11. Pas del torrent del Gorg per sota del passeig marítim.
Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).*

Figura 3.2.15 Vectors corresponents a l'avanç del flux amb modelització 2D al tram final del torrent del Gorg pel cabal dels T100 anys.

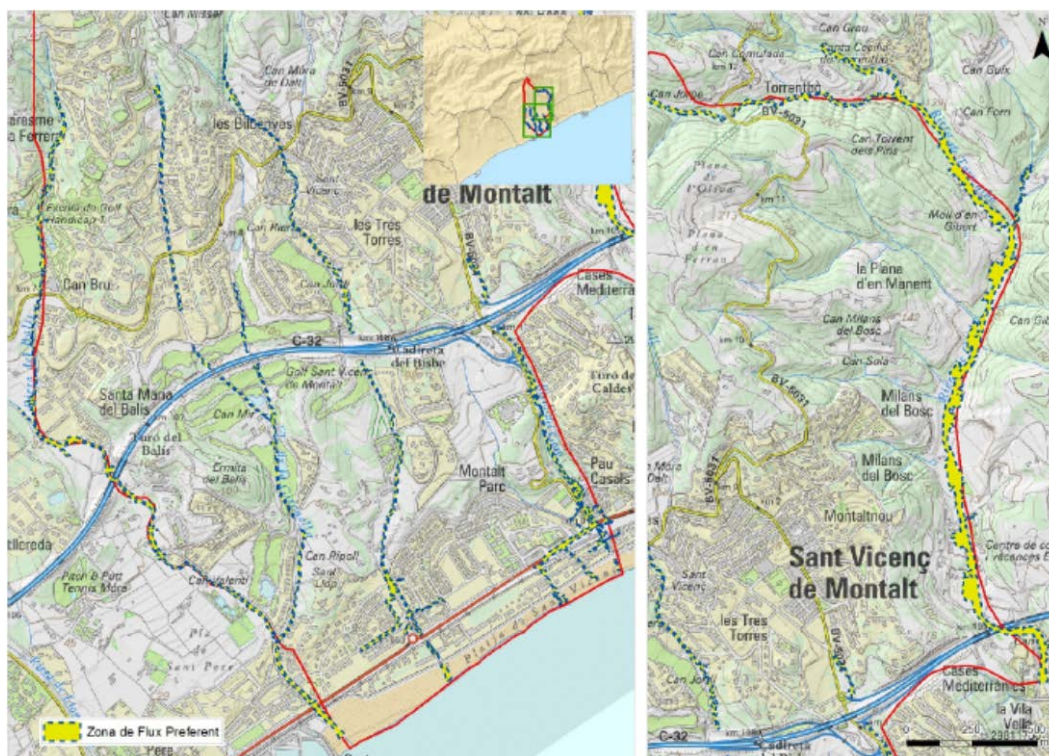
Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

S'ha delimitat també la “zona de flux preferent” establerta en la legislació vigent sobre aigües. En aquesta zona –que pot incorporar-se a la zona de policia prevista en el Text refós de la Llei d'Aigües¹ (TRLA)- només es poden autoritzar les activitats no vulnerables enfront de les avingudes i que no suposin una reducció significativa de la capacitat de desguàs d'aquesta zona.

¹ Real Decreto Legislativo 1/2001, de 20 de julio, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Aguas.

Figura 3.2.16 Zona de flux preferent.

Font: Estudi d'inundabilitat. ICGC (2017).

Riscos geològics

En el marc dels treballs del POUM de Sant Vicenç de Montalt l'ICGC ha elaborat també un estudi per a la identificació de riscos geològics (EIRG) al municipi, amb l'objectiu de realitzar una estimació preliminar de la perillositat geològica d'origen natural, centrada en els següents riscos:

- Moviments de vessant. Despreniments (caigudes, bolcades) i esllavissades (lliscaments, fluxos, expansions).
- Fluxos torrencials associats a cons de dejecció (fluxos hiperconcentrats, corrents d'arrossegalls).
- Esfondraments (subsidiències, col·lapses).
- Sismicitat.

L'estimació de la perillositat natural, definida com a la probabilitat de què succeeixi un fenomen natural potencialment destructiu, s'ha fet en funció de la intensitat i del grau d'activitat que podrien assolir els possibles fenòmens geomorfològics identificats, i ha permès determinar 4 graus de perillositat natural:

- Molt Baixa o negligible. S'assigna a zones on no s'ha detectat una exposició a fenòmens actius (sense perillositat definida) o amb fenòmens de baixa intensitat i baixa activitat.
- Perillositat Baixa. Zones exposades a fenòmens de baixa intensitat i d'activitat mitjana-alta, o de mitjana intensitat i d'activitat baixa.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

- Perillositat Mitjana. Zones exposades a fenòmens de mitjana intensitat i d'activitat mitjana-alta, o d'alta intensitat i d'activitat baixa.
- Perillositat Alta. Zones exposades a fenòmens d'alta intensitat i d'activitat mitjana-alta.

Aquesta avaluació permet establir tres situacions tipus en el territori:

- Àrees en les quals no cal la realització d'estudis addicionals de perillositat geològica, que es corresponen amb les que tenen perillositat de molt baixa a baixa.
- Àrees en les quals no cal la realització d'estudis addicionals de perillositat geològica però que cal seguir alguna recomanació, per protegir bens i immobles o el correcte funcionament de les estructures existents o planejades. Corresponen a àrees qualificades amb perillositat baixa i en ocasions mitjana.
- Àrees en les quals es recomana la realització d'estudis de perillositat addicionals, que es corresponen amb les que contenen àmbits amb perillositat de mitjana a alta. En aquestes àrees, com a criteri general, abans d'emprendre qualsevol actuació urbanística, es recomana efectuar estudis detallats, previs a la definició dels usos del sòl que hi poden ser compatibles, que avaluin detalladament determinats aspectes de la perillositat geològica i els seus possibles efectes sobre l'actuació projectada.

L'anàlisi s'ha centrat als àmbits delimitades al voltant de les zones de sòl urbà i urbanitzable del terme, així com d'altres indrets on es desenvolupen activitats amb presència de persones, i que es corresponen amb el nucli urbà i les urbanitzacions del municipi. S'han distingit tres sectors, que presenten característiques morfològiques i litològiques diferenciades:

- El sector nord correspon a la part més muntanyosa del municipi i inclou diverses urbanitzacions (Supermaresme,...). Aquest sector és el que concentra el major nombre de vessants amb pendents més elevats, que poden superar els 50°. La litologia predominant són granodiorites (claus Ggd2 i Ggdh2 del mapa geològic – Figura 3.1.1) travessades per alguns dics porfírics (Gpmg i Dpqd), que en funció del diaclasat de la roca i del seu estat de meteorització poden generar blocs individualitzats de volum important. Als fons de vall d'aquest sector trobem dipòsits al·luvials i col·luvials del Quaternari i Plistocè (QPac3 i QPac4), que presenten els pendents més baixos del sector, conjuntament amb materials al·luvials holocens (QHt1), que conformen la llera actual de la riera de Caldetes, al límit oriental del municipi. En aquest sector no existeix una perillositat evident, ja que el potencial per a produir esllavissades i caigudes de blocs és baix, associada als talussos antròpics.

Imatge 12. Blocs de gran volum al turó de l'Oriola.

- El sector central, que inclou el nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt, presenta uns relleus més suaus que el sector nord, amb pendents en general inferiors a 20°. El substrat també està format per les granodiorites del Permià, però les valls fluvials són més amples i estan reblertes amb sediments al·luvials i col·luvials plistocens (QPac3 i QPac4). Degut a aquests relleus més suavitzats, igual que al sector nord, o s'identifiquin punts amb susceptibilitats d'esllavissades o de caigudes de blocs, amb les excepcions dels escarpaments antròpics o de les proximitats dels cursos fluvials. El punt amb més pendent d'aquest sector es troba al vessant sobre la riera de Caldetes, conformat per materials al·luvials col·luvials plistocens on afloren alguns blocs de granodiorita a la part oriental del sector.

Imatge 13. Talús antròpic al Camí de la Coma de Bò (vall de la riera de Caldetes).

- El sector sud, que es correspon amb la part litoral del municipi, presenta els pendents més suaus del municipi, ja que es troba conformat majoritàriament per sediments quaternaris d'edats plistocena (QPac3, QPac4) i holocena (QHv1, QH10'-1 i QHps), incloent aquests últims sediments de maresma i sorra de platja que generen un relleu sub-horitzontal a les proximitats de la costa (fotografia 3). Els relleus més marcats d'aquest sector es donen en els pocs afloraments de granodiorita permiana (Ggdh2) que en aquest sector inclouen cataclasis neògenes. De la mateixa manera que en el sector central, en aquest sector els punts amb susceptibilitat a caigudes de blocs i esllavissades es concentren en els escarpaments antròpics (i naturals antropitzats) dels quals, en aquest sector, no se n'han identificat de ressenyables a les proximitats dels cursos fluvials. La part més

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

litoral del sector inclou sediments de mida de gra fi i molt fi i sorres granosuportades (sense matriu), amb important presència d'aigua per la seva proximitat al mar. Donat que les zones amb sediments de maresma poden tenir una proporció important de matèria orgànica s'hi pot atribuir una certa susceptibilitat a la subsidència. Aquest fenomen també es pot donar en zones de sorres sense compactació ni matriu (com les sorres de platja) i en els reblerts antròpics.

Esllavissades

Aquests fenòmens són susceptibles de produir-se en els saulons del mantell d'alteració de les granodiorites, especialment en vessants que hagin estat modificats per la construcció de talussos, o en reblerts d'aquests materials. S'han delimitat unes subàrees al municipi (grafiades com a *De* als plànols de l'EIRG) on s'observen talussos amb pendent elevat en saulons susceptibles de generar esllavissades de poca magnitud, amb una **perillositat baixa o molt baixa**. És el cas dels observats al carrer de la Niella, al carrer Vinyes d'en Mandrí i al camí d'accés sud a l'escola Sot del Camp, per exemple.

Imatge 14. Detall del tram final de l'Avinguda Supermaresme amb saulons esllavissats sobre la vorera.

Donat que és previsible que es produeixin esllavissades en cas de l'excavació de nous talussos, rebaixos o altres actuacions que impliqui moviments de terres o excavació, es recomana prendre mesures preventives per evitar les inestabilitzacions en tots els sectors delimitats com a *De*.

Despreniments

S'han localitzat zones susceptibles de patir caigudes i rodolament de blocs arrodonits (*Db*) a la urbanització Supermaresme i al vessant situat al marge occidental de la riera de Caldetes, al seu pas entre Milans del Bosc i l'autopista C-32. La morfologia d'aquests blocs, de mida mitjana (>1 m³), fa que puguin generar danys en recórrer distàncies grans en pendents relativament pronunciats, però donat que no s'han observat indicis d'activitat recent se l'hi atorga una **perillositat baixa o molt baixa**.

De la mateixa manera que a les zones susceptibles d'esllavissades, s'ha determinat que la caiguda de blocs que pot ser induïda per l'acció antròpica, per la qual cosa en els sectors delimitats com a *Db* es recomana considerar la presència d'aquests blocs arrodonits com a un factor a tenir en compte i evitar actuacions i obres que els puguin

inestabilitzar. També hi cal seguir les recomanacions de l'apartat anterior en relació a esllavissades.

Imatge 15. Detall d'un dels carrers de la urbanització Supermaresme on s'observen blocs arrodonits en el seu talús superior.

Font: Estudi per a la Identificació de Riscos Geològics. ICGC (2017).

Al sector sud, sota la torre de guaita de Can Valls, s'ha observat un talús de pendent molt elevat (Df), que ha estat protegit amb gunita i murs en alguns punts i sanejat en d'altres. Tanmateix s'hi ha identificat alguns blocs angulosos individualitzats, de roca poc o gens alterada, l'equilibri dels quals podria ser crític. En aquest cas s'ha considerat una perillositat baixa o molt baixa, ja que els blocs tenen una mida d'aproximadament 1 m^3 , però la seva morfologia fa que no puguin recórrer grans distàncies per la qual cosa l'àrea d'afectació potencial és molt limitada. Per això també es recomana en aquesta zona considerar la presència d'aquests blocs com a un factor a tenir en compte i evitar actuacions i obres que els puguin desestabilitzar, així com seguir les recomanacions de l'apartat anterior en relació a esllavissades.

Imatge 16. Detall de les obres d'estabilització del talús (gunitat i reforç) al peu de la torre de guaita de Can Valls.

Font: Estudi per a la Identificació de Riscos Geològics. ICGC (2017).

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

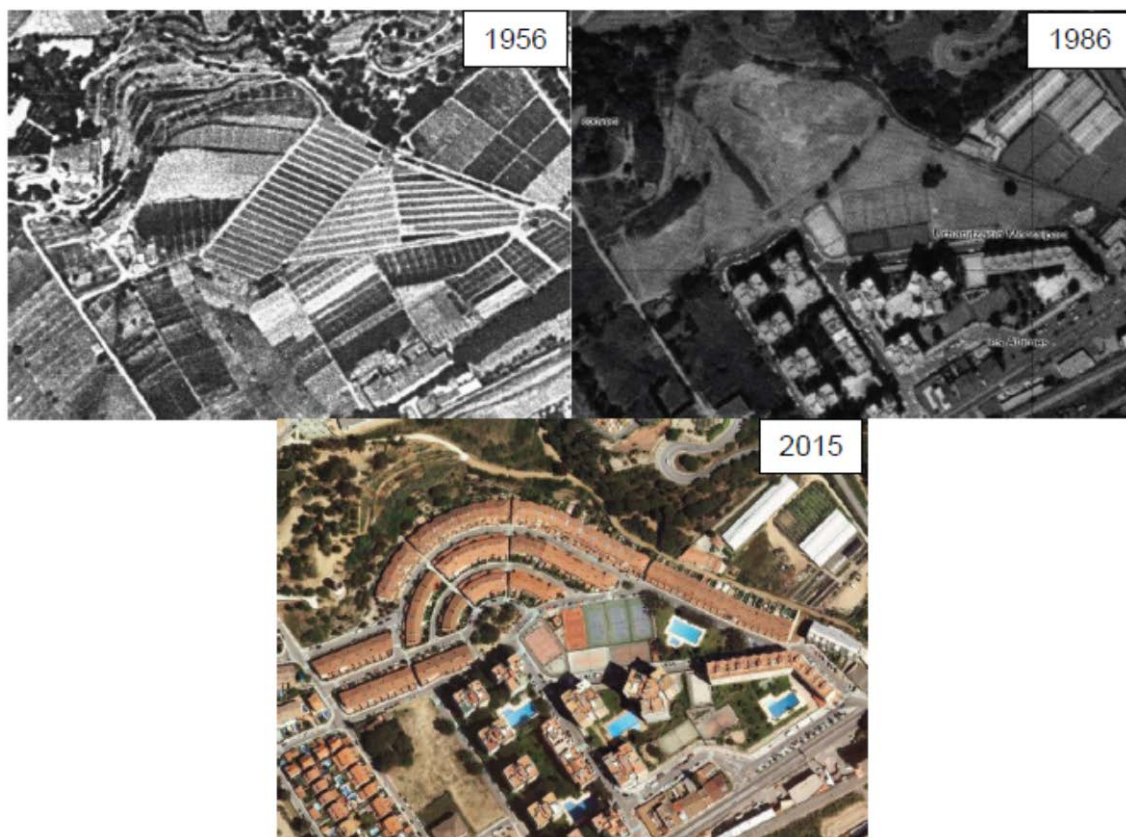
Imatge 17. Detall del talús a peu de la torre de guaita de Can Valls on s'observa la individualització d'un bloc degut al diaclasat del massís i l'antropització del vessant.

Font: Estudi per a la Identificació de Riscos Geològics. ICGC (2017).

Esfondraments

No es té constància ni registre històric d'esfondraments ni de l'existència d'unitats de guixos o sals al subsòl susceptibles de generar-ne al municipi, ni s'ha observat indicis en el reconeixement de la fotografia. Per això en el conjunt de les àrees estudiades s'ha considerat una **perillositat molt baixa** o **negligible** respecte d'esfondraments.

Això no obstant, i tal com ja s'ha explicat, a la part més litoral del sector sud s'han delimitat unes zones (Sn) on s'ha detectat l'existència d'unitats sorrenques i de maresma que contenen nivells sedimentaris no consolidats, amb sediments de maresma de mida de gra fi i molt fi i de platja amb sorres grano-suportades (sense matriu), i amb una important presència d'aigua per la seva proximitat al mar. Aquesta combinació, juntament amb la possible presència de nivells amb abundant matèria orgànica en els sediments de maresma, fan que siguin zones susceptibles de patir assentaments diferencials. També, en alguns sectors –com per exemple a la urbanització de Montalt Parc- s'han delimitat rebliments antròpics (Sa) com a zones on es poden produir assentaments diferencials i distorsions angulars. En totes aquestes zones es recomana que els estudis geotècnics determinin la possibilitat d'assentaments diferencials.

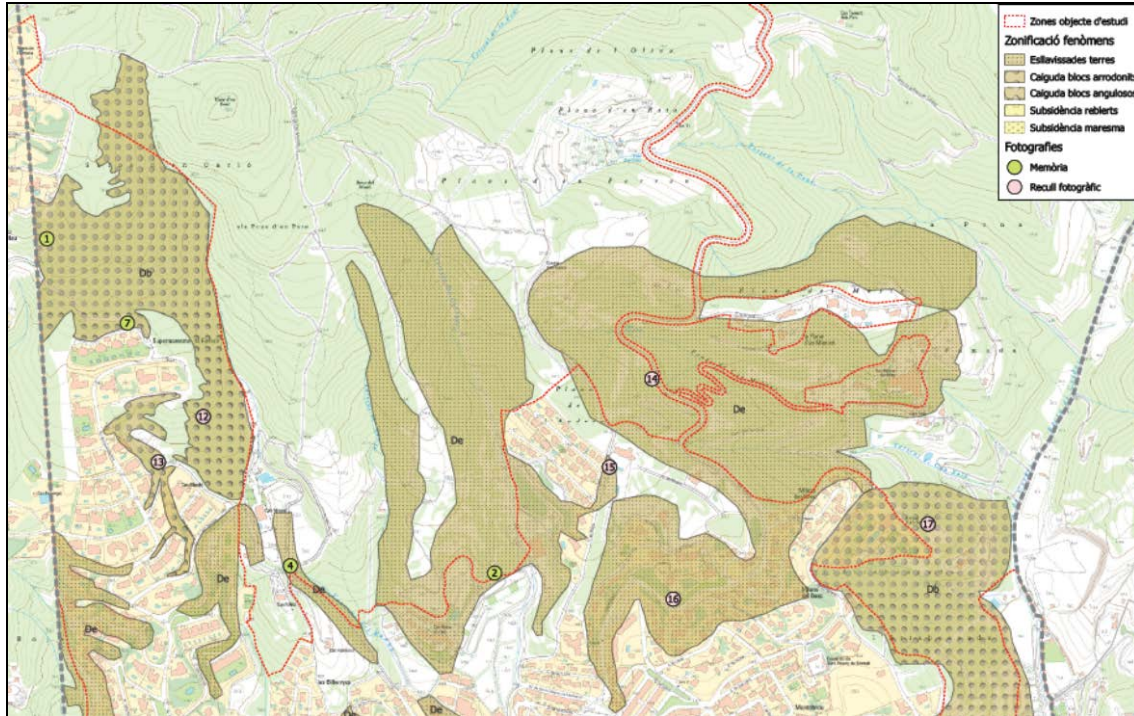
*Imatge 18. Evolució de la urbanització Montalt Parc. A la imatge aèria de 1986 s'observen moviments de terres per urbanitzar els antics terrenys de conreu.
Font: Estudi per a la Identificació de Riscos Geològics. ICGC (2017).*

Fluxos torrencials associats a cons de dejecció

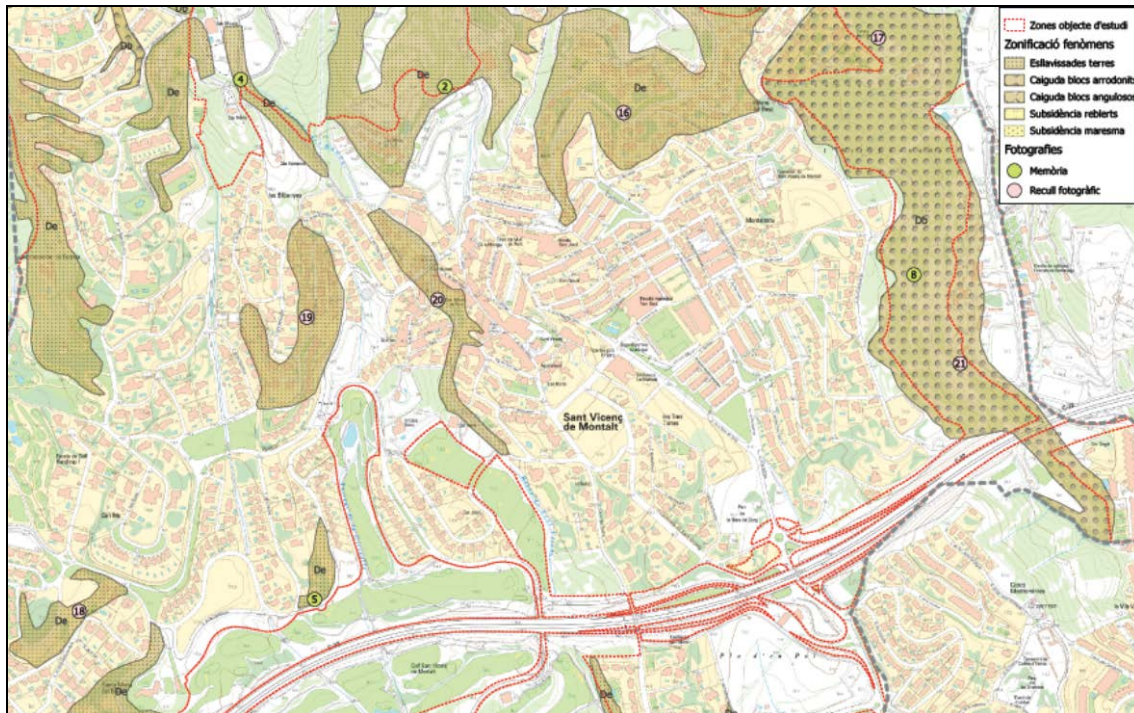
Tot i l'abundància de sediments susceptibles de ser transportats, com ara el material d'alteració (sauló) de les granodiorites, els cursos fluvials principals que recullen les aigües de la serralada no tenen capacitat per generar fluxos torrencials. No s'han observat cons de dejecció ni dipòsits similars a les rieres que creuen el municipi i per tant cal pensar que els sediments són transportats amb un important predomini de la massa hídrica i abocats al mar. Per això no s'ha considerat cap perillositat associada a fluxos torrencials.

Figura 3.2.17 Delimitació de les zones de risc geològic.

Sector nord

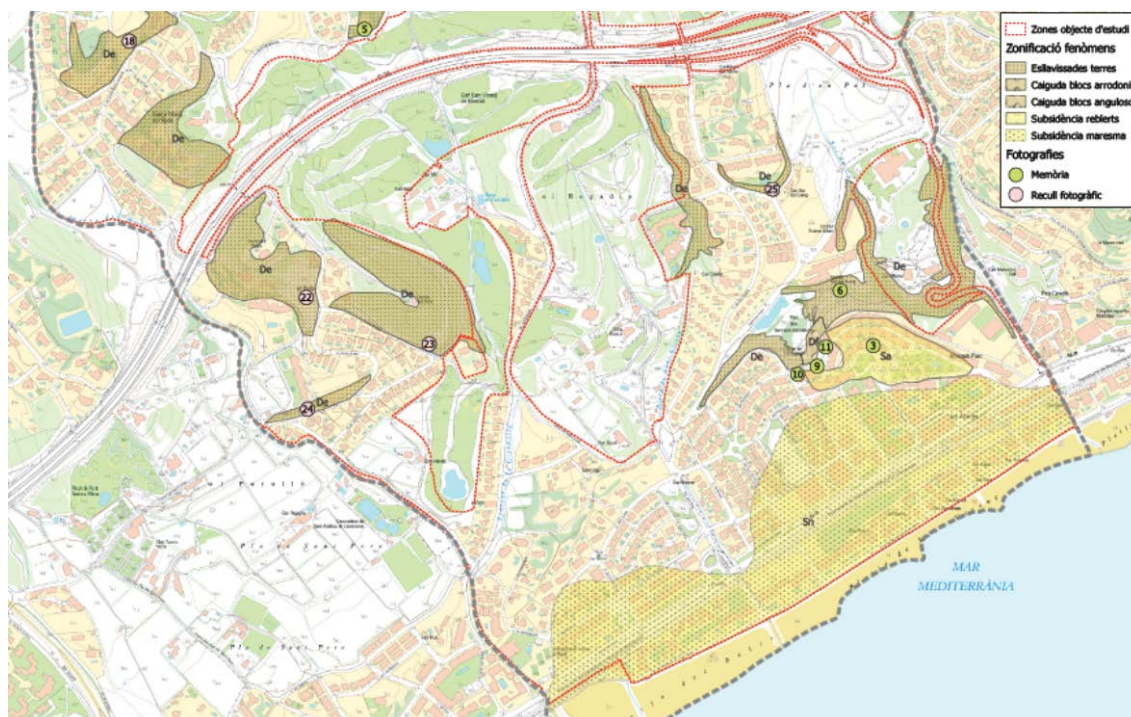

Sector central

Sector sud

Font: Estudi per a la Identificació de Riscos Geològics. ICGC (2017).

L'EIRG estableix una sèrie de recomanacions generals per a tot el municipi:

- La realització d'un estudi geotècnic per a cada nova construcció, d'acord amb les directrius actuals del Codi Tècnic de l'Edificació (CTE).
- Prendre les mesures adequades durant o posteriorment a l'execució d'excavacions o talussos antròpics per evitar el desenvolupament d'instabilitats.
- Evitar edificar a les vores d'escarpaments i talussos. Es recomana deixar una distància prudencial entre l'escarpament i la base de les edificacions, ja que es poden veure afectades per la pròpia evolució del vessant.
- Evitar les fonamentacions sobre terraplens o rebliments antròpics preexistents. Usualment, no solen ser aptes per a fonamentar estructures, i s'hi poden generar assentaments diferencials importants en ser sotmesos a càrregues.

Risc sísmic

Pel que fa al risc sísmic el municipi està inclòs en una àrea d'intensitat sísmica de grau VI-VII en el mapa de zones sísmiques de Catalunya elaborat per l'ICGC (Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya). Aquesta classificació prové de la combinació de la intensitat probable d'un moviment sísmic en un període de 500 anys i segons el tipus de sòl. D'altra banda l'avaluació de la vulnerabilitat sísmica de les construccions en tot el territori català, que fa una estimació dels danys que el moviment sísmic considerat pot causar sobre els diferents municipis, considera el grau de dany potencial en el cas de Sant Vicenç de Montalt com a lleuger.

Riscos tecnològics

Risc de transport de mercaderies perilloses

Pel que fa al risc pel transport de mercaderies perilloses per carretera, l'autopista C-32 registra un nivell de perill baix.

Risc de contaminació marina

El tram de costa de Sant Vicenç de Montalt té un risc molt baix per contaminació de les aigües marines, donat que encara que presenta una sensibilitat del medi davant la contaminació (vulnerabilitat) alta el perill d'ocurrència d'un accident és molt baix.

Consultat el Mapa de Protecció Civil de Catalunya s'observa que l'àmbit del pla parcial no està afectat per cap altre risc natural o tecnològic més enllà dels derivats de possibles nevades tal com s'estableix en el NEUCAT¹.

Contaminació dels aquífers

La totalitat del terme municipal de Sant Vicenç de Montalt es troba inclòs en una zona considerada vulnerable en relació amb la contaminació per nitrats procedents de les activitats agràries². Per aquesta raó hi són aplicable les mesures establertes en el programa d'actuació aprovat per la Generalitat de Catalunya, relacionades principalment amb la gestió de les activitats ramaderes i dels seus residus.

3.3 DESENVOLUPAMENT PREVISIBLE DEL PLA I DELS SEUS IMPACTES PRESENT EN CONSIDERACIÓ EL CANVI CLIMÀTIC

Tot i que la intensitat i els efectes específics del canvi climàtic en un territori concret són difícils de preveure, existeix un cert consens pel que fa a l'alteració de diferents variables:

- Increment de la temperatura mitjana anual i de la màxima, en aquest cas l'estival.
- Reducció de les precipitacions, especialment estivals.
- Increment dels episodis meteorològics extrems: intensificació tant dels períodes eixuts i onades de calor com dels de pluges intenses i tempestes.

¹ El Pla d'Emergències per Nevades a Catalunya (NEUCAT) obliga tots els municipis que tinguin un nombre d'habitants superior a 20.000 o bé que estiguin a més de 400 metres d'alçada a elaborar un Pla d'Actuació Municipal enfront dels possibles riscos.

² Decret 283/1998, de 21 d'octubre, de designació de les zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries. Decret 476/2004, de 28 de desembre, pel qual es designen noves zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries. Acord GOV/128/2009, de 28 de juliol, de revisió i designació de noves zones vulnerables en relació amb la contaminació per nitrats procedents de fonts agràries. Acord GOV/13/2015, de 3 de febrer, pel qual es revisen i s'amplien les zones vulnerables a la contaminació per nitrats procedents de fonts agràries. Decret 136/2009, d'1 de setembre, d'aprovació del programa d'actuació aplicable a les zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats que procedeixen de fonts agràries i de gestió de les dejeccions ramaderes.

En els últims informes de l'IPCC¹ es diu que una de les zones de la Terra més vulnerables al canvi climàtic seria la zona mediterrània. En aquesta zona es projecta segons els models un augment de la temperatura mitjana superior al valor mitjà projectat per al conjunt del planeta, així com una disminució de la precipitació. Concretament, s'espera que al sud d'Europa empitjorin les condicions ambientals (temperatures més altes i més seques) en una regió ja vulnerable a la variabilitat climàtica.

El "Primer informe sobre la generació d'escenaris climàtics regionalitzats per a Catalunya durant el segle XXI"² ha realitzat les següents previsions pel que fa a la zona Litoral i Prelitoral:

- La temperatura mitjana de l'estiu projectada per finals de segle, segons l'escenari més desfavorable (A2), podria arribar a ser d'uns +4,6 °C, amb un valor mitjà de +4,1 °C respecte el període de referència³.
- Per a aquest mateix horitzó i escenari es projecten disminucions de la precipitació mitjana d'estiu de fins a gairebé el 62% amb un valor mitjà de l'ordre d'un 35% de reducció respecte als valors mitjans del període de referència 1971-2000.
- Per a l'escenari mitjà (B1) es projecten per a la mateixa estació i horitzó variacions de temperatura fins a uns +3,2 °C (amb un valor mitjà de +2,9 °C) i mitjanes de precipitació d'uns -21% (amb valors màxims de -47%).
- Tot i que els percentatges de reducció de la precipitació serien importants a l'estiu, degut a que és l'estació més seca de l'any a gran part del Litoral i Prelitoral de Catalunya, la influència en el global de precipitació anyal és moderada. Ara bé, el fet que a l'estació més seca i més càlida de l'any hi acabi plovent menys, repercutiria en una major sequedat del sòl i, per tant, en un major augment del risc d'incendis forestals a la zona.
- La robustesa dels canvis projectats en precipitació per a totes les estacions de l'any és baixa ja que es troben resultats força diferents d'un període a un altre, i inclús entre els resultats dels escenaris per a un mateix període. Per tant, es fa gairebé impossible poder concloure a grans trets quin serà el canvi esperat per a cada estació de l'any així com valorar quin seria l'impacte en els recursos hídrics de la zona.
- Els canvis projectats en la humitat relativa de l'aire serien poc importants.
- Es projecta una reducció de la velocitat mitjana del vent a 10 m, tan anual com estacional, per a tots els tres períodes d'estudi (2011-2040, 2041-2070, 2071-2100) així com per als dos escenaris d'emissions considerats. Aquesta reducció es projecta que arribi a ser important, de l'ordre del 16% per a l'estiu a finals de segle i segons l'escenari A2 (13% per al B1). Per a la tardor també es projecten disminucions màximes semblants. Cal destacar que per a l'hivern també es projecten disminucions importants que podrien arribar a ser superiors al 10% per a finals de segle i per a ambdós escenaris.

¹ Intergovernmental Panel on Climate Change.

² Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, 2011.

³ Període de referència o període de registre de dades a partir del qual s'han fet les projeccions climàtiques; 1971 – 2000.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Com a conclusions finals aquest informe indica que la zona del litoral i prelitoral és l'indret de Catalunya que patiria els canvis anuals més modestos en magnitud, molts dels quals estan en la forquilla del -5 al +5% de variació. Tot i això, aquesta regió és la zona per a la qual es projecta un major canvi en el rang de variabilitat anual i interanual de les quatre variables analitzades, sobretot per a la precipitació i la humitat relativa de l'aire en superfície.

Pel que fa als possibles efectes del canvi climàtic al municipi, i tenint en compte els elements més sensibles del medi, hi hauria els següents:

- La disminució de les precipitacions i l'increment dels períodes de sequera comportaran un increment del risc d'incendi forestal dels espais lliures i de les zones forestals adjacents, que tenen continuïtat més enllà del municipi.
- Els descens de la productivitat agrícola produït per aquests canvis pot comportar un canvi de conreus o fer entrar en crisi definitivament un sector que, en el cas del municipi, ha patit una davallada irreversible que l'ha convertit en residual.
- Per les alteracions climàtiques abans esmentades es donarà una menor disponibilitat de recursos hídrics tant per al consum humà com per a altres usos: zones enjardinades,...
- Es produirà un augment del risc d'inundació, com a conseqüència de l'increment de fenòmens meteorològics extrems com els episodis de pluges intenses, que afectarà les zones fluvials i, sobretot, els trams finals d'alguns cursos (riera de Sant Vicenç, torrent del Gorg) on ja actualment es produeixen desbordaments per la manca de capacitat d'algunes obres de drenatge, per l'estretament de la llera, etc.

3.4 OBJECTIUS, CRITERIS I OBLIGACIONS DE PROTECCIÓ AMBIENTAL

3.4.1 Normativa ambiental

Soroll

En relació a la contaminació acústica, el Ple de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt va aprovar l'any 2011 el mapa de capacitat acústica del municipi d'acord amb el Decret 176/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el reglament de la Llei 16/2002 de protecció contra la contaminació acústica i se n'adapten els annexos.

La major part del nucli urbà està classificat com a zona A, és a dir, zona de sensibilitat acústica alta ja que comprèn sectors del territori que admeten una percepció baixa del soroll, i en concret com a zones urbanes amb predomini del sòl d'ús residencial (subclassificació A4). Només alguns carrers principals del nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt: la BV-5034/Avinguda Montalnou, la BV-5031/Avinguda Nostra Senyora de Montserrat, el carrer Riera del Gorg, l'Avinguda dels Països Catalans, el tram final de l'Avinguda Bilbenyes,... així com la N-II i alguns carrers adjacents i el Passeig del Marquès de Casa Riera, es consideren zona B, de sensibilitat acústica moderada, i específicament B1, de coexistència de sòl residencial amb activitats i/o infraestructures de transport existents. Finalment, l'illa delimitada pel carrer Josep Brunet, Drecera les eixides i carrer Riera del Gorg, ocupada per una activitat d'elaboració de tèxtil tècnic (Artesana de Clofent, S.A.) està classificada com a zona C, de sensibilitat acústica baixa, i concretament C2, de predomini de sòl d'ús industrial.

Els objectius de qualitat segons les zones de sensibilitat acústica en aplicació de la legislació vigent són els següents:

Taula 3.4-1. Objectius de qualitat acústica segons zones de sensibilitat en dBA.

Zona de sensibilitat	Dia 7h – 21 h	Vespre 21 h -23 h	Nit 23 h – 7 h
A: alta	60	60	50
B: moderada	65	65	55
C: baixa	70	70	60

Font: Decret 176/2009 de 10 de novembre.

Les zones de sensibilitat acústica poden incloure, a més a més, els valors límit segons els usos del sòl, segons la classificació següent:

Taula 3.4-2. Objectius de qualitat acústica i usos del sòl en dBA.

Zona de sensibilitat	Dia 7h – 21 h	Vespre 21 h -23 h	Nit 23 h – 7 h
Zona de sensibilitat acústica alta (A)			
A1: Espais d'interès natural i altres	--	--	--
A2: Predomini del sòl d'ús sanitari, docent i cultural	55	55	45
A3: Habitatges situats al medi rural	57	57	47
A4: Predomini del sòl d'ús residencial	60	60	50
Zona de sensibilitat acústica moderada (B)			
B1: Coexistència de sòl residencial amb activitats i/o infraestructures de transport existents.	65	65	55
B2: Predomini de sòl d'ús terciari diferent de C1	65	65	55
B3: Àrees urbanitzades existents afectades per sòl d'ús industrial	65	65	55
Zona de sensibilitat acústica baixa (C)			
C1: Usos recreatius i d'espectacles	68	68	58
C2: Predomini de sòl d'ús industrial	70	70	60
C3: Àrees de territori afectades per sistemes generals d'infraestructures de transport o altres equipaments públics	--	--	--

Font: Decret 176/2009 de 10 de novembre.

L'Ajuntament ha adoptat com a normativa local de referència al municipi el model A de l'Ordenança reguladora del soroll i les vibracions¹, adaptada a la normativa legal vigent.

¹ Elaborada l'any 2010 per l'antic Departament de Medi Ambient i Habitatge amb la col·laboració de la Federació de Municipis de Catalunya, l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, l'antiga Àrea de Medi Ambient de la Diputació de Barcelona i la Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat.

Figura 3.4-1 Mapa de capacitat acústica del municipi (sector nord)

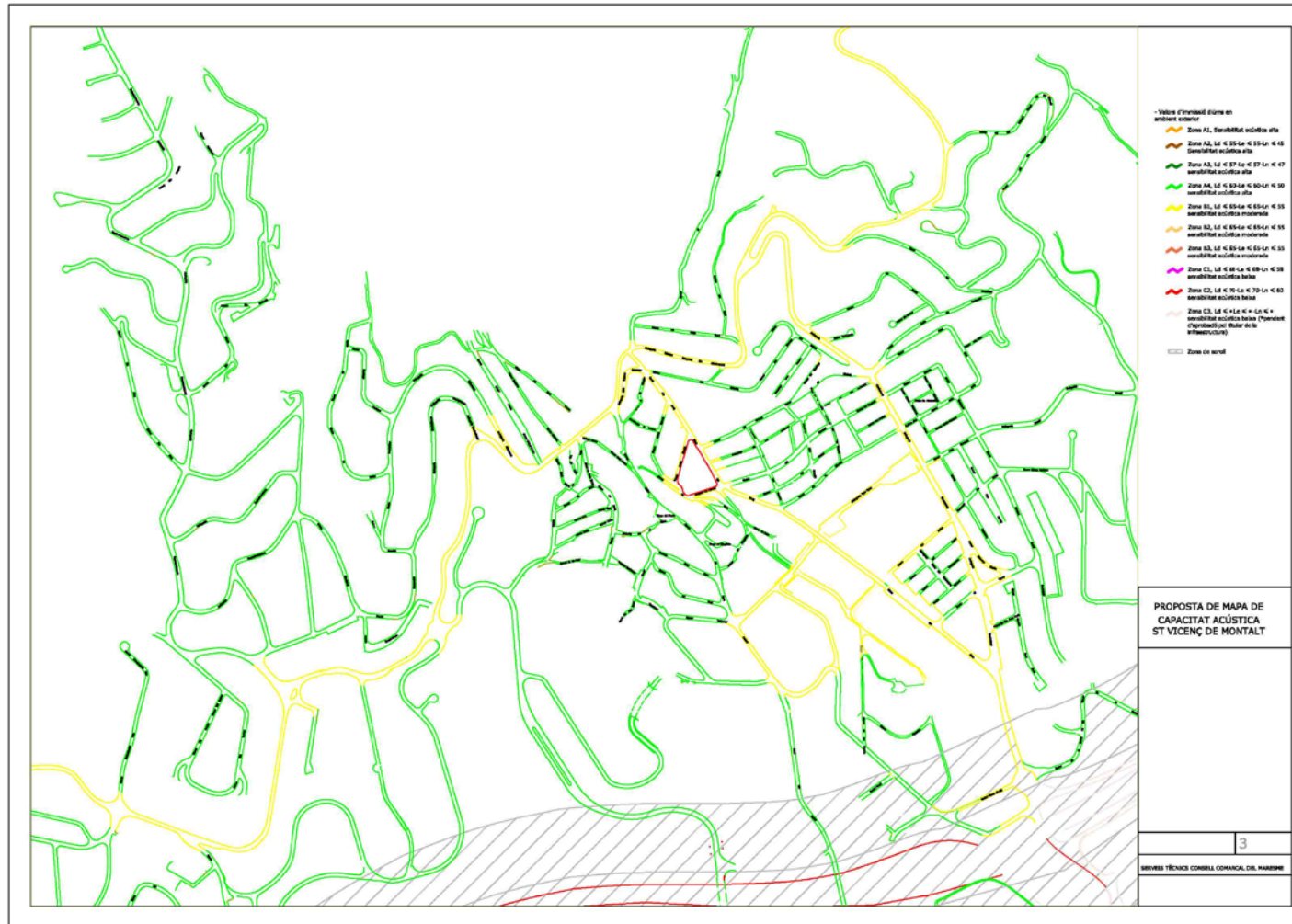

Figura 3.4-2 Mapa de capacitat acústica del municipi (sector sud)

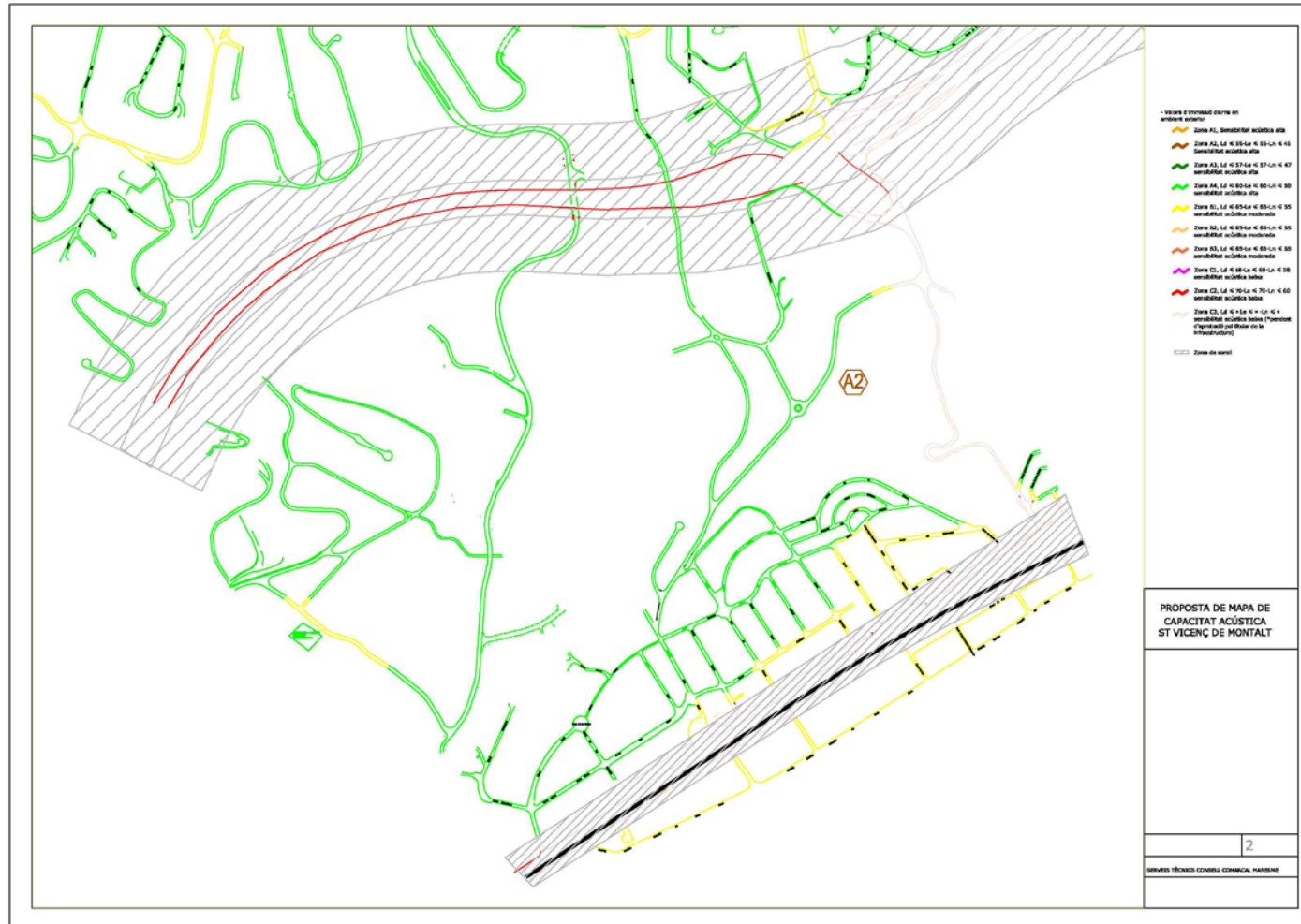

Figura 3.4-3 Mapa de capacitat acústica del municipi (ampliació centre)

Figura 3.4-4 Mapa de capacitat acústica del municipi (ampliació est)

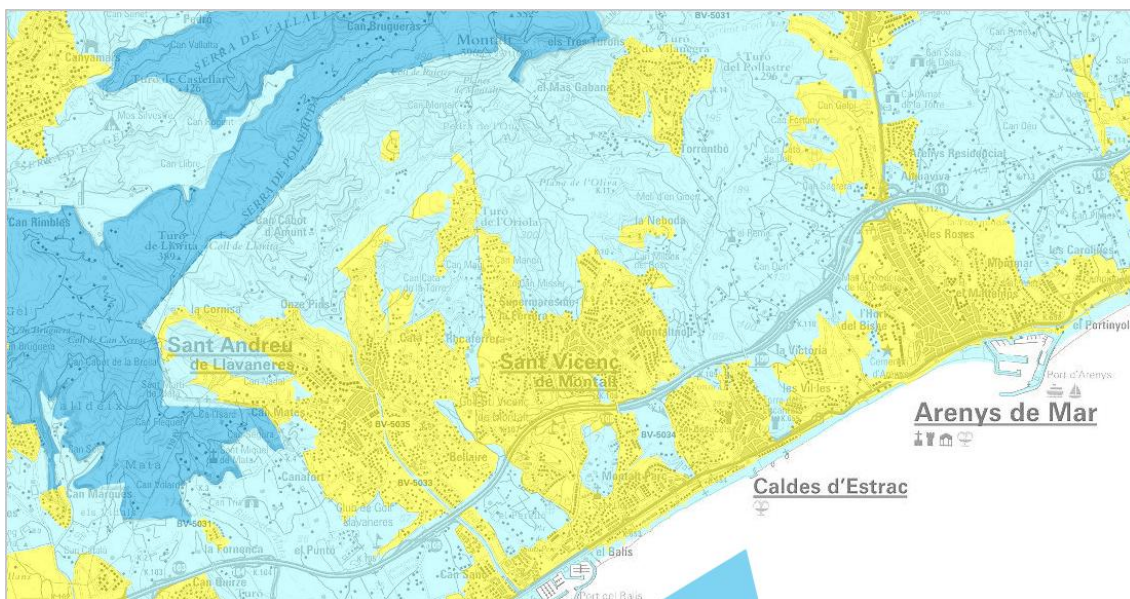

Contaminació Iluminosa

Segons el Mapa de la protecció envers la contaminació lluminosa aprovat per l'antic Departament de Medi Ambient i Habitatge d'acord amb la normativa vigent¹, les zones urbanes del municipi, el nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt i les urbanitzacions, estarien qualificats com a E3 ("àrees incloses en àmbits territorials que admeten una brillantor mitjana"). La resta del municipi es considera E2 ("àrees incloses en àmbits territorials que només admeten una brillantor reduïda"). Fora ja del terme municipal però adjacent a aquest, el territori que forma part de l'espai del PEIN i la Xarxa Natura 2000, el Parc del Montnegre i el Corredor gaudeix de la màxima protecció (E1) que preveu la legislació actual.

Figura 3.4.5 Mapa de la protecció envers la contaminació lluminosa a Catalunya.

Font: SIMA.

Contaminació atmosfèrica i gasos d'efecte hivernacle (GEH)

La legislació de referència per l'avaluació de la qualitat de l'aire és el Reial Decret 102/2011², que desenvolupa els aspectes relacionats amb la qualitat de l'aire de la Llei 34/2007³ i incorpora a la legislació estatal la Directiva Europea 2008/50/CE, a més d'integrar tots els reials decrets aprovats anteriorment.

Segons l'article 5 del Reial Decret 102/2011, l'Administració autonòmica competent, en aquest cas el Departament de Territori i Sostenibilitat, dividirà el seu territori en zones i aglomeracions en els quals s'haurà de dur a terme l'avaluació i la gestió de la qualitat de l'aire pels contaminants: diòxid de sofre, diòxid de nitrogen i òxids de nitrogen,

¹ Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn.

² Real Decreto 102/2011, de 28 de enero, relativo a la mejora de la calidad del aire.

³ Ley 34/2007, de 15 de noviembre, de calidad del aire y protección de la atmósfera.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

partícules, plom, benzè, monòxid de carboni, arsènic, cadmi, níquel, benzo(a)pirè i els altres hidrocarburs aromàtics policíclics (HAP), l'ozó i les substàncies precursorses.

Els objectiu de qualitat per als diferents contaminants venen fixats en l'Annex I del Reial Decret 102/2011.

L'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat està adherit al Pacte d'Alcaldes i Alcaldesses per a l'Energia i el Clima i disposa d'un Pla d'Acció d'Energia Sostenible (PAES) aprovat l'any 2012. El PAES comprèn 57 accions, la major part de les quals fan referència a actuacions sobre els equipaments i serveis municipals.

Pel que fa a l'estalvi en tones de CO₂ emès, les accions relacionades amb els residus i l'aigua en suposen més de la meitat, les d'equipaments i serveis gairebé un terç, les de participació ciutadana un 7%, les de transport un 6% i la resta (producció local d'energia, planificació, adquisició pública de béns i serveis) un 4%.

Les accions aplicables al planejament, relacionades sobretot amb la mobilitat, són les següents:

Figura 3.4.6 Accions del PAES relacionades amb el planejament.

PLA D'ACCIÓ PER A L'ENERGIA SOSTENIBLE DE Sant Vicenç de Montalt			
Acció	Codi	Títol	Expectativa de reducció de CO ₂ e (Tribany)
	4.1.1	Remodelació del pont de l'Autopista C-32, que dona accés al Camí del Padró.	46,11
Ambit		Temàtica	Tipologia
Planificació		Planejament urbà	PCR
Descripció Millora de l'accessibilitat i la seguretat per als vianants que passen per aquest pont, punt d'enllaç estratègic entre els dos àmbits en els quals queda dividit el municipi en ser travessat per l'Autopista del Maresme. En concret, les obres del projecte de remodelació del pont de l'Autopista C-32, consistiran en l'ampliació de la vorera oest, fins a 1,07 m, i una lleugera reducció de l'amplada de la calçada, fins a 5,35 m. També es reduirà la vorera est, deixant únicament un espai per a la tanca de protecció, pel sistema de contençió i per l'enllumenat viari. El projecte preveu la demolició de les actuals voreres i un fresat de la calçada, que s'aprofitarà per repassar la impermeabilització i les juntes de dilatació. També s'enretinaran les baranes i l'actual sistema de contençió. Als extrems del pont s'adaptaran les voreres, per tal d'habilitar-hi un recorregut peatonal. Pel que fa a l'abastament, es col·locarà una reixa de protecció de 2 m d'alçada. A la vorera oest també s'instal·larà una barana d'1 m d'alçada. Amb aquesta acció es potencien els desplaçaments a peu en detriment del transport motoritzat privat i es millor la seguretat de la circulació peatonal que s'ha vist incrementada amb els nous equipaments educatius del camí del Padró. Es preveu la disminució d'un 1,5% de fús de vehicles privats.			
Relació amb d'altres accions PAES			
Relació amb altres plans: A21, POUM, plans de mobilitat, d'adequació enllumenat... PUOSC (Pla únic d'obres i serveis) Llei 23/1987, de 23 de desembre			
Prioritat	Calendari	Responsable	
Alta	Mig termini	Àrea de Serveis al Territori i Sostenibilitat: Urbanisme	
Període d'execució		Agents implicats	
Perfual		Ajuntament ACESA Ministeri de Foment	
Cost d'inversió (€), IVA inclòs			
206.356			
Termini d'amortització (anys)			
NA			
Indicadors de seguiment			Expectativa d'estalvi energètic (kWh/any)
Nombre de mesures de mobilitat suaus implantades			192.180
Indicadors objectiu llo de xarxa influenciat			Expectativa de producció energètica local (kWh/any)
Mobilitat de la població			
Consum final d'energia total			

PLA D'ACCIÓ PER A L'ENERGIA SOSTENIBLE DE Sant Vicenç de Montalt			
Acció	Codi	Títol	Expectativa de reducció de CO₂e (Tn/any)
	4.2.1	Pla Especial de Camins d'ús públic	15,38
Àmbit	Temàtica	Tipologia	
Planificació	Plans de mobilitat o transport	POR	
Descripció			
<p>El Pla Especial de camins, tindrà per objectiu inventariar els camins existents i aportar solucions als camins que han estat modificats pel desenvolupament de sòls urbans. Segons la llei de carreteres són camins tant els destinats a pas de vehicles com els camins rurals tradicionals. El nou pla especial de camins regularà la classificació, el domini públic i les zones de servitud, els règims d'ús, la conservació i autorització dels camins i les modificacions de la xarxa viària. La recuperació d'aquests camins i la seva senyalització permetrà apropar-se als paisatges i entorn rural procurant una postura respectuosa amb el patrimoni i els residents, minimitzant, a més, els efectes negatius que pot tenir el trànsit incontrolat en indrets d'alt valor ambiental i fent així compatibles els usos recreatius amb la protecció dels valors naturals i patrimonials.</p> <p>Per càlcul de la hipòtesi es preveu la disminució d'un 0,5% de l'ús de vehicles privats.</p> <p>Es considera un factor d'emissió de 0,240 Kg CO₂/Kw</p>			
Relació amb d'altres accions PAES			
Relació amb altres plans: A21, POU, plans de mobilitat, d'adequació enllumenat...			
Prioritat	Calendari	Responsable	
Baixa	Mig termini	Àrea de Serveis al Territori i Sostenibilitat: Urbanisme	
Període d'execució	Puntual	Agents implicats	
		Ajuntament DIBA	
Cost d'Inversió (€), IVA inclòs	Termini d'amortització (anys)		
8.000	NA		
Indicadors de seguiment			Expectativa d'estalvi energètic (KWh/any)
Nombre de mesures de «mobilitat suau» implantades			64.070
Indicadors objectiu llo de xarxa influenciats			Expectativa de producció energètica local (KWh/any)
Mobilitat de la població Consum final d'energia total			

PLA D'ACCIÓ PER A L'ENERGIA SOSTENIBLE DE Sant Vicenç de Montalt			
Acció	Codi	Títol	Expectativa de reducció de CO₂e (Tn/any)
	4.2.2	Promoure una xarxa de camins escolars segurs per a l'accessibilitat als centres escolars i altres equipaments educatius de manera autònoma, etc.	15,38
Àmbit	Temàtica	Tipologia	
Planificació	Plans de mobilitat o transport	POR	
Descripció			
<p>La Iniciativa dels camins escolars s'emmarca en la Carta Europea dels drets dels vianants, de 12 d'octubre de 1998, amb l'objectiu de facilitar la mobilitat dels estudiants, i permetre que aquests accedeixin als centres d'educació i altres equipaments a peu de manera autònoma i segura.</p> <p>Les actuacions en aquest sentit pretenen la recuperació de l'espai urbà per als vianants, amb un repartiment més equitatiu de l'espai públic amb el vehicle privat, el que fomenta sense dubte els desplaçaments a peu. Amb aquests objectius, les múltiples iniciatives desenvolupades pretenen incorporar l'educació per la mobilitat i la seguretat viària als centres escolars, fent que aquesta educació arribi tant als estudiants com a les famílies. El camí escolar és, doncs, una proposta d'educació per la mobilitat que pretén atavorir un accés segur i agradable d'anada i tornada de l'escola, i fer del carrer un entorn acollidor i formatiu per als nens que hi circulen i, per extensió, per a totes les persones que s'hi desplacen.</p> <p>La present acció de promoció de la xarxa de camins escolars incorpora l'elaboració d'estudis de mobilitat per raons educatives per a cada escola, que permetin conèixer el nombre d'alumnes que van caminant a l'escola així com una anàlisi dels recorreguts majoritaris, o l'organització de jornades d'intercanvi d'idees on hi participin tots els agents implicats. Aquest estudi podria derivar, en una següent fase d'actuació, en actuacions sobre l'espai públic:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Ampliació de voreres -Instal·lació de plataformes i passos de vianants elevats -Millora de l'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques -Optimització del temps dels semàfors per als vianants -Altres... <p>Es considera un factor d'emissió de 0,240 Kg CO₂/Kw</p>			
Relació amb d'altres accions PAES			
Relació amb altres plans: A21, POU, plans de mobilitat, d'adequació enllumenat...			
Prioritat	Calendari	Responsable	
Baixa	Mig termini		
Període d'execució	Puntual	Agents implicats	
		Ajuntament Entitat Metropolitana del Transport	
Cost d'Inversió (€), IVA inclòs	Termini d'amortització (anys)		
8.000	NA		
Indicadors de seguiment			Expectativa d'estalvi energètic (KWh/any)
Km de carrer sobre els que s'ha intervingut per pacificar el tràfic			64.070
Indicadors objectiu llo de xarxa influenciats			Expectativa de producció energètica local (KWh/any)
Mobilitat de la població			

Font: PAES de Sant Vicenç de Montalt.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Aigües

El municipi es troba inclòs en la delimitació de l'aqüífer protegit¹ de l'Alt Maresme. També es troba comprès dins d'una zona considerada vulnerable en relació amb la contaminació per nitrats procedents de les activitats agràries².

Patrimoni natural i biodiversitat

El municipi no està afectat per cap espai protegit pel Pla d'Espai d'Interès Natural (PEIN), la Xarxa Natura 2000 o espais naturals de protecció especial, així com per cap zona de particular importància ambiental designada de conformitat amb la legislació aplicable sobre espais naturals i espècies protegides, i en concret per la Directiva d'Aus³ i la Directiva d'Hàbitats⁴. Així mateix, l'àmbit del POUM no afecta cap espai natural catalogat com a zona humida o Àrees d'Interès Florístic i Faunístic, així com d'altres espais d'interès específic, com els Forests d'utilitat pública (CUP).

Patrimoni cultural

A banda de la normativa general sobre protecció i gestió del patrimoni⁵, l'Ajuntament compta amb un Catàleg de Protecció de Béns i Paisatges, tramitat i aprovat conjuntament amb el POUM de 2011.

El Catàleg comprèn els elements que formen el patrimoni arquitectònic, històric o per paisatgístic i és format pel conjunt d'edificis, espais i elements vegetals, naturals o físics que per les seves característiques singulars mereixen protecció.

Estableix una normativa de protecció per a cadascun dels elements protegits (àmbits de protecció, xarxa hídrica, camins rurals, elements paisatgístics, elements vegetals, elements arquitectònic i arqueològics,...). S'hi preveu també la tramitació d'unes figures de planejament derivat per al desenvolupament posterior del Catàleg pel que fa a la protecció de determinats elements: Pla Especial de protecció i desenvolupament sostenible del sòl no urbanitzable, Pla Especial dels camins rurals, Pla Especial de la xarxa de rieres i torrents i del paisatge associat, Pla Director de l'arbrat viari i dels jardins, parcs i boscos públics i Pla Especial de protecció del centre històric.

¹ Decret 328/1988, d'11 d'octubre, pel qual s'estableixen normes de protecció i addicionals en matèria de procediment en relació amb diversos aquífers de Catalunya.

² Decret 283/1998, de 21 d'octubre, de designació de les zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries i Decret 476/2004, de 28 de desembre, pel qual es designen noves zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries.

³ Directiva 2009/147/CE del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres.

⁴ Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres. Directiva 97/62/CE del Consell, de 27 d'octubre de 1997, per la qual s'adapta al progrés científic i tècnic la Directiva 92/43/CEE, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres.

⁵ Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català. Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

Prevençió de riscos

Inundabilitat

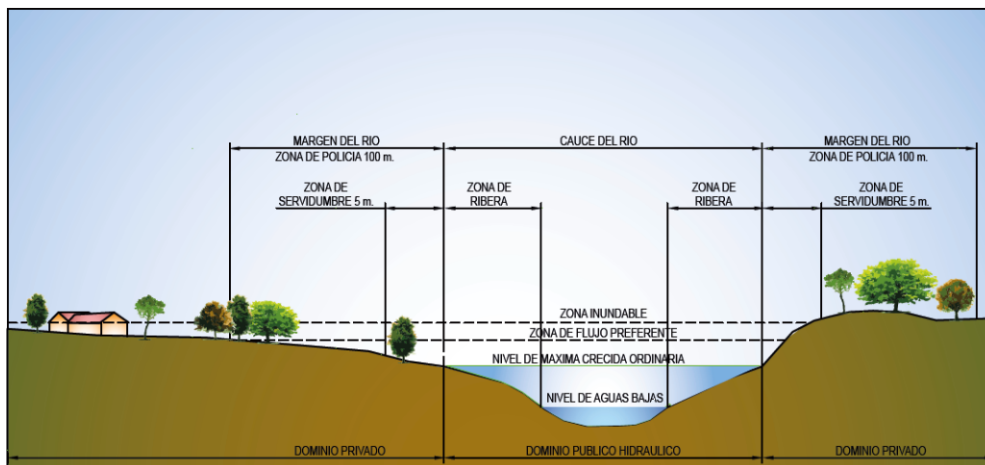
El RDPH, modificat pel Reial Decret 638/2016, estableixen limitacions als usos i activitats situats en l'àmbit fluvial segons:

- la zona hidràulica on estan situats, i
- la situació bàsica en què es troba el sòl ("rural" o "urbanitzat").

La zonificació de l'espai fluvial en relació a la dinàmica hidrològica i hidràulica és la que queda establerta en el Text refós de la Llei d'Aigües (TRLA) i en el RDPH, modificat pel Reial Decret 638/2016. Les zones considerades són les següents:

- Domini Públic Hidràulic – DPH (article 2 TRLA): Inclou, entre altres, lleres de corrents naturals, continus o discontinus. Són terrenys de titularitat pública.
- Zona de servitud (art. 6 TRLA i art. 6 i 7 del RDPH): És la franja longitudinal de 5 m d'amplada a ambdós marges de la llera que té per finalitat la protecció de l'ecosistema fluvial i el pas públic per vianants, tret que per raons ambientals o de seguretat es consideri convenient la seva limitació.
- Zona de policia (art. 6 TRLA i art. 9.1 RDPH): Franja longitudinal de 5 m d'amplada a ambdós marges de la llera on qualsevol actuació que es realitzi ha de ser autoritzada per l'organisme de conca competent. Es pot ampliar per a incloure la zona de flux preferent.
- Zona de flux preferent - ZFP (Art. 9.2 del RDPH): Unió de la zona constituïda per la **via d'intens desguàs** i la **zona** en la qual es poden produir **danys greus** sobre els bens i les persones.
 - Via d'intens desguàs. La zona per la que passaria l'avinguda de 100 anys de període de retorn sense produir una sobreelevació major de 0,30 m, respecte la cota de làmina d'aigua que es produiria en la mateixa avinguda considerant tota la plana d'inundació existent.
 - Zona de danys greus: Zona inundable per un període de retorn de 100 anys amb més d'1 m de calat, mes d'1 m/s de velocitat o en la que el producte d'ambdues variables és superior a 0,5 m²/s.
- Zona inundable – ZI (Art.11 TRLA i Art. 14 RDPH): Zona inundada per l'avinguda de període de retorn de 500 anys.

Figura 3.4.7 La zonificació de la zona inundable segons el TRLA i el RDPH.

Font: Fulletó: "Los usos en las zonas inundables: Directiva de Inundaciones, Ley de Aguas y Reglamento del Dominio Público Hidráulico". *Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient.*

Per "situació del sòl" s'entén la situació bàsica en què aquest es troba a 29 de desembre de 2016, data d'entrada en vigor del Reial Decret 638/2016 que modifica el RDPH, d'acord amb el que diu el Text refós de la Llei del Sòl i Rehabilitació Urbana¹, entenent com a:

- "Sòl urbanitzat": El legalment integrat en una malla urbana que estigui edificat o l'integrat en la xarxa de dotacions i serveis propis dels nuclis de població.
- "Sòl rural": La resta de sòls.

Així doncs, el POUM haurà de tenir en compte la zonificació de l'espai fluvial (zona inundable T500, zona de flux preferent,...) realitzada en l'Estudi d'inundabilitat per tal de limitar-hi les activitats i els usos del sòl d'acord amb la classificació urbanística proposada i la situació del sòl. Els usos permesos queden descrits a la taula següent:

¹ Real Decreto Legislativo 7/2015, de 30 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Suelo y Rehabilitación Urbana.

Taula 3.4-3. Limitacions d'usos aplicables segons el RDPH.

Usos	Zona de flujo preferente (ZFP)			Zona inundable (ZI)		
	Suelo rural (art. 9 bis)	Suelo urbanizado (art. 9 ter)	Régimen especial municipios alta inundabilidad (art. 9 quater)	Suelo rural (art. 14 bis 1)	Suelo urbanizado (art. 14 bis 2)	
Centros escolares o sanitarios, residencias de mayores o personas con discapacidad, centros deportivos, centros penitenciarios, parques de bomberos, instalaciones Protección Civil	No	No	Solo si no existe una ubicación alternativa y diseñados con condicionantes de seguridad	Se evitará, excepto si no existe ubicación alternativa y diseñados con condicionantes de seguridad	Podrá permitirse teniendo en cuenta, en la medida de lo posible, condicionantes de seguridad	
Grandes superficies comerciales donde puedan darse grandes aglomeraciones de población	No	No	No			
Edificaciones, obras de reparación, rehabilitación o cambios de uso, garajes subterráneos, sótanos y aparcamientos en superficie, y otras edificaciones bajo rasante	Nuevas edificaciones para usos residenciales	No	Si, con condicionantes de seguridad y la parte destinada a vivienda del edificio a una cota tal que no se vea afectada por la avenida de T=500 años	Si, fuera de la zona de policía. Con condicionantes de seguridad y la parte destinada a vivienda del edificio a una cota tal que no se vea afectada por la avenida de T=500 años.	Si, con condicionantes de seguridad y la parte destinada a vivienda del edificio a una cota tal que no se vea afectada por la avenida de T=500 años	Si, teniendo en cuenta, en la medida de lo posible, los condicionantes de seguridad del art. 14 bis 1 (suelo rural)
		Resto	No	Si, con condicionantes de seguridad	Si, con condicionantes de seguridad	Si, con condicionantes de seguridad
Instalaciones que manejen productos que pudieran resultar perjudiciales para la salud humana y el entorno como gasolineras, depuradoras industriales, almacenes de residuos, instalaciones eléctricas de media y alta tensión	No	No	No	Si, con condicionantes de seguridad		
Acampadas, zonas de alojamiento y edificios vinculados en los campings	No		Si, con condicionantes de seguridad y fuera de la zona de policía	Se evitará excepto si no existe ubicación alternativa y diseñados con condicionantes de seguridad	Podrá permitirse teniendo en cuenta, en la medida de lo posible, condicionantes de seguridad	
Depuradoras aguas residuales urbanas	Solo si no existe una ubicación alternativa o son sistemas de depuración compatibles con la inundación		Solo si no existe una ubicación alternativa o son sistemas de depuración compatibles con la inundación			
Invernaderos, cerramientos y vallados no permeables, acopios de materiales, almacenamiento de residuos y otros según arts. 9 bis y ss. RDPH	No	Estas actividades no se suelen dar en suelos urbanizados, de existir deberán garantizarse, al menos, los condicionantes de seguridad pertinentes	No	Si	Si	
Rellenos que modifiquen la capacidad de desagüe salvo los asociados a actuaciones contempladas en el art. 126 ter del RDPH	No		Si	Si	Si	
Granjas y criaderos de animales incluidos en el Registro de explotaciones ganaderas	No		Si, con condicionantes de seguridad y fuera de la zona de policía	Si	Si	
Infraestructuras lineales paralelas al cauce	Solo si no existe otra alternativa viable de trazado y diseñado para minimizar riesgo		Solo si no existe otra alternativa viable de trazado y diseñado para minimizar riesgo	Si	Si	
Infraestructuras de saneamiento, abastecimiento y otras canalizaciones subterráneas; obras de conservación, mejora y protección de infraestructuras ya existentes	Si	Si	Si	Si	Si	
Edificaciones uso agrícola con un máximo de 40 m ² y obras asociadas al aprovechamiento del agua según arts. 9 y ss. RDPH	Si, con condicionantes de seguridad	Si, con condicionantes de seguridad	Si, con condicionantes de seguridad	Si	Si	

NIPD: 013-17-040-6 - D.L. (español): M-7689-2017

Font: Fulletó: "Los usos en las zonas inundables: Directiva de Inundaciones, Ley de Aguas y Reglamento del Dominio Público Hidráulico". *Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi Ambient.*

3.4.2 Planejament supramunicipal

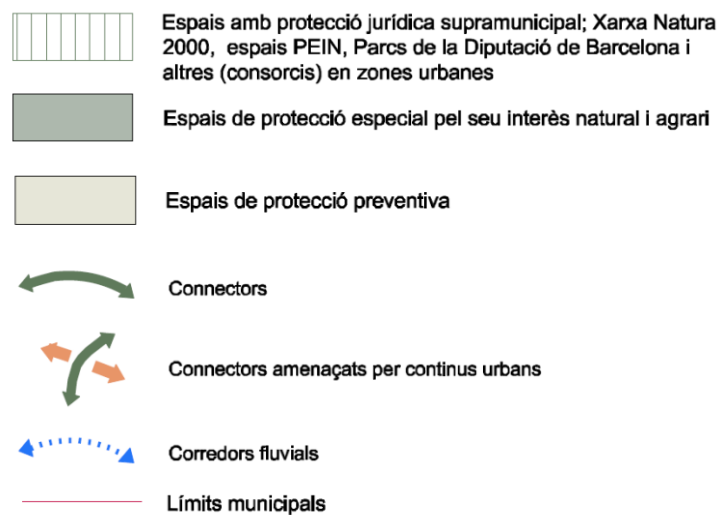
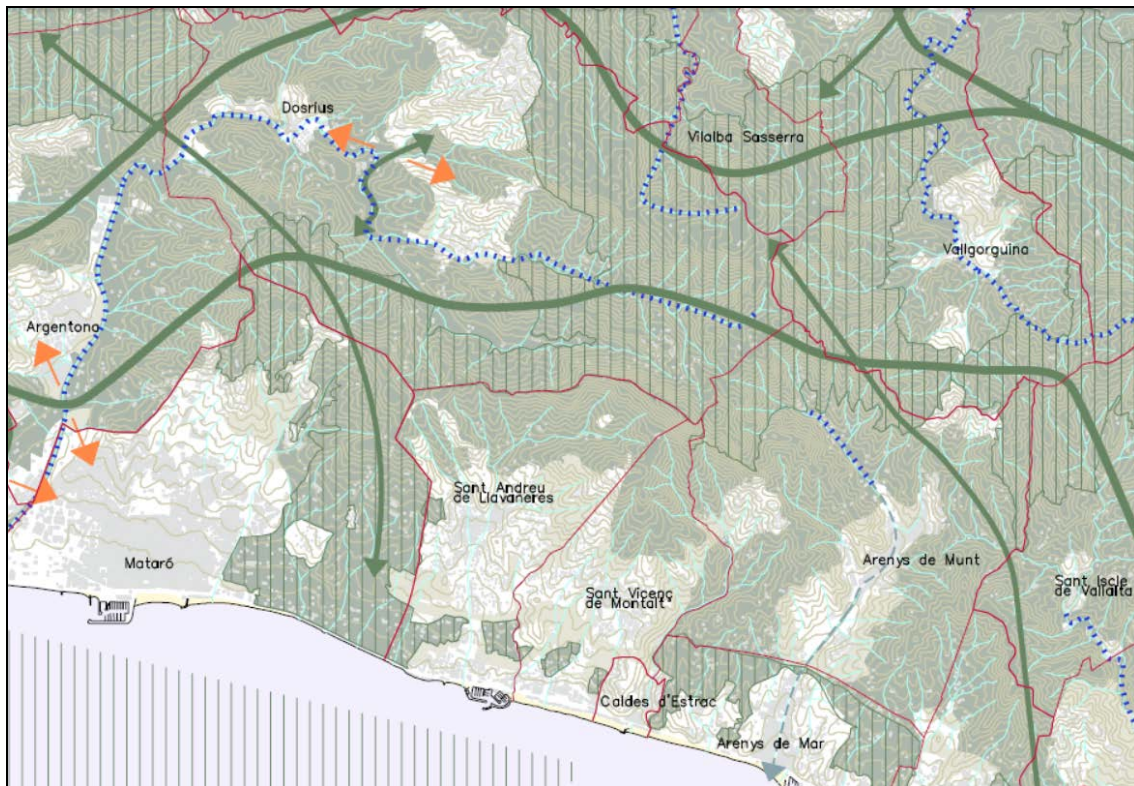
El **Pla Territorial Metropolità de Barcelona** (PTMB), aprovat definitivament el 20 d'abril de 2010, considera el nucli de Sant Vicenç de Montalt com a centre urbà que correspon a les àrees centrals de les ciutats metropolitanas que, per les seves característiques, donen servei a un àmbit territorial d'escala superior. El Pla preveu per a aquests centres un reforçament de les seves funcions urbanes així com la dotació d'aquells espais i equipaments necessaris que permetin compaginar el desenvolupament d'aquestes funcions amb un elevat nivell de qualitat de vida dels seus ciutadans. Pel que fa al nucli urbà de la franja litoral (les Ànimes) el considera com a nova centralitat urbana, noves peces urbanes resultat del desenvolupament d'àrees de transformació o extensió urbana i d'altres específicament determinades que, tenint unes bones condicions d'accessibilitat global, poden assolir un paper de centre urbà al servei a àmbits territorials d'escala superior. En aquest sentit, se les considera especialment indicades per a la localització d'equipaments d'escala supralocal així com d'activitat econòmica intensiva. A diferència d'algunes àrees d'activitat sorgides al llarg de les darreres dècades, aquestes noves centralitats seran contigües i integrables als teixits urbans existents o amb les seves extensions i hauran de tenir una elevada accessibilitat en transport col·lectiu. Finalment estableix per a la Plana de Manent una estratègia de manteniment del caràcter rural.

Pel que fa al sòl no urbanitzable, la part situada a l'extrem nord del municipi que contacta amb l'espai protegit del Montnegre-Corredor està comprès dins del sistema d'espais oberts com a espais de protecció especial pel seu interès natural i agrari. S'inclou en aquesta categoria el sòl que, pels seus valors naturals i agraris o per la seva localització en el territori, el Pla considera que és el més adequat per a integrar una xarxa permanent i contínua d'espais oberts que ha de garantir la biodiversitat i vertebrar el conjunt d'espais oberts del territori amb els seus diferents caràcters i funcions. Aquest sòl de protecció especial incorpora també els espais que formen part d'àmbits de protecció establerts en la normativa sectorial, com les zones de la franja litoral presevadades pel Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner. La resta del sòl no urbanitzat està inclòs dins dels espais de protecció preventiva, per al qual el Pla preveu que, amb determinades condicions i depenent de les necessitats del municipi, algunes zones puguin ser classificades com a urbanitzables.

Així doncs, el planejament territorial atorga la màxima protecció a l'espai situat entre el límit del sòl urbà i urbanitzable i els espais naturals protegits més propers (Parc Natural del Montnegre-Corredor), així com al que està afectat pel PDUSC. També defineix uns connectors ecològics, que passen pel nord, fora del terme municipal i que ressegueix la Serralada Litoral d'est a oest. En defineix també uns altres en sentit nord-sud, també allunyats del municipi: un que passa per Mataró i l'altre per Arenys de Munt, que uneixen la Serralada Litoral amb la costa. Finalment, el PTMB no considera cap dels cursos del municipi com a corredors fluvials, com sí que fa amb les rieres d'Argentona i d'Arenys, per exemple.

Figura 3.4.8 Proposta d'espais oberts del PTMB.

Font: Departament de Territori i Sostenibilitat. Pla Territorial Metropolità de Barcelona (2010).

El Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner (PDUSC), aprovat definitivament el 25 de maig de 2005 delimita dins del municipi tres unitats territorials de regulació de sòl costaner (UTR-C). Aquests són àmbits que, dintre i fora de la franja de 500 m aplicada en projecció horitzontal terra endins des de l'atermenament del domini públic marítim-terrestre definida pel Pla, abasten sòl actualment classificat com a no urbanitzable i sòl no urbanitzable no delimitat sense programa d'actuació urbanístic o pla parcial de

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

delimitació vigent, i que han de ser classificats com a sòl no urbanitzable costaner. Els sectors situats totalment o parcialment dins del terme són els següents:

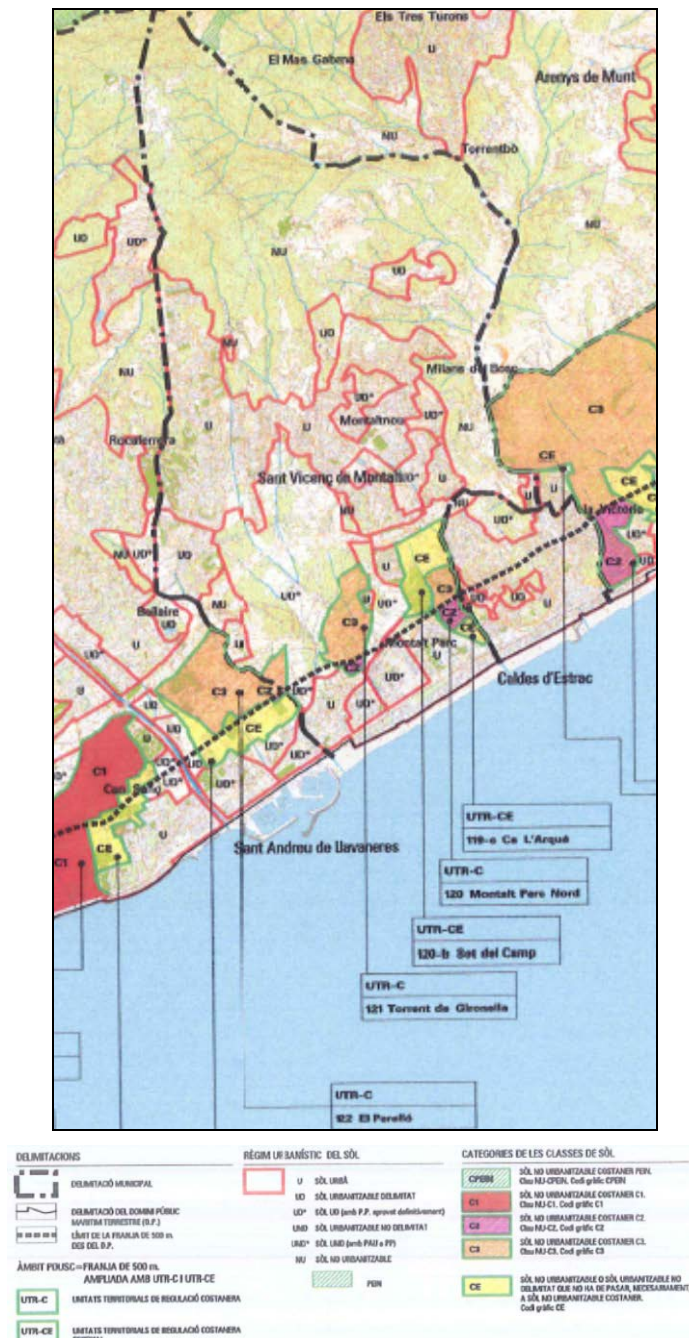
- UTR-C 120 Montalt Parc Nord. La part situada dins de la franja de 500 m està classificada com a sòl no urbanitzable costaner 2 (C2) que, per la seva proximitat a la ribera del mar, té regulats els seus usos per la normativa del Pla per tal de garantir-ne l'acompliment dels seus objectius. A la banda ubicada fora de la franja de 500 m, que té la consideració de sòl no urbanitzable costaner 3 (C3), li correspon el règim d'ús del sòl no urbanitzable regulat per la Llei d'Urbanisme i pel planejament urbanístic general.
- UTR-C 121 Torrent de Gironella. Com en el cas anterior té també una part (la més extensa) classificada com a C3, i la resta com a C2.
- UTR-C 122 El Perelló. A cavall entre els municipis de Sant Andreu de Llavaneres (on té la major part de la superfície) i Sant Vicenç de Montalt, està classificat com a C3.

També s'hi delimiten dues unitats territorials de regulació de sòl costaner especial (UTR-CE), que són àmbits que, situats dintre i fora de la franja de 500 m d'amplada i classificats també actualment com sòl a no urbanitzable i sòl no urbanitzable no delimitat sense programa d'actuació urbanístic o pla parcial de delimitació vigent, no han de passar a ser necessàriament classificats pel planejament urbanístic general com a sòl no urbanitzable costaner, pel fet que no hi concorren els valors intrínsecs o de posició assenyalats en els altres àmbits, bé per les especificitats concurrents derivades de la concertació urbanística o de la configuració avançada o prevista d'un nou model urbanística o territorial, per tal de fer front a requeriments urbanístics que difícilment podrien assolir-se en altres àmbits. Tot i que el PDUSC estableix per a aquest sòl el règim urbanístic previst per al sòl no urbanitzable en la Llei d'Urbanisme, pot ser objecte de transformació d'acord amb el que estableix la legislació urbanística vigent i amb determinades condicions establertes pel PDUSC. Els dos àmbits, situats totalment dins del municipi, són els següents:

- UTR-CE 119 e Ca l'Arqué. Situat dins de la franja de 500 m, al sud de l'UTR-C 120 Montalt Parc Nord.
- UTR-CE 120 b Sot del Camp. Ubicat fora de la franja de 500 m, envolt l'UTR-C 120 Montalt Parc Nord per l'oest i pel nord.

Figura 3.4.9 Règim urbanístic del sòl del PDUSC.

Font: Departament de Territori i Sostenibilitat. Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner (2005).

3.4.3 Paisatge

Els objectius de qualitat paisatgística general del Catàleg de Paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona són els següents:

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

OBJECTIU DE QUALITAT PAISATGÍSTICA 1

Uns paisatges agraris dinàmics i productius, amb funcionalitat econòmica, social i ambiental, que preservin els elements culturals i històrics (murs de pedra seca, barraques de vinya, pous de glaç, recs i canals, etc.) que els doten d'identitat pròpia.

OBJECTIU DE QUALITAT PAISATGÍSTICA 2

Uns paisatges naturals i forestals ben gestionats, amb criteris productius viables ecològicament, que compaginin l'activitat agropecuària amb l'accessibilitat per a activitats lúdiques i pedagògiques i el respecte per l'entorn natural i preparats contra les principals amenaces (incendis, erosió, canvi climàtic, espècies invasores...).

OBJECTIU DE QUALITAT PAISATGÍSTICA 3

Uns paisatges a l'entorn dels rius Besòs, Foix, Llobregat i Tordera i de la resta de cursos hídrics metropolitans amb continuïtat i qualitat tant en els trams urbans com naturals mitjançant la millora de la gestió de l'aigua i dels hàbitats, la restauració i l'assignació d'usos socials i naturals compatibles.

OBJECTIU DE QUALITAT PAISATGÍSTICA 4

Unes infraestructures de mobilitat, energètiques i de telecomunicacions (xarxa viària i ferroviària, conduccions de gas i d'electricitat, etc.) amb una bona inserció paisatgística, especialment les viàries.

OBJECTIU DE QUALITAT PAISATGÍSTICA 5

Un sistema d'itineraris i miradors que afavoreixi la connectivitat respectuosa entre les ciutats, els espais rurals, els espais naturals i els elements paisatgístics significatius (miradors, fonts, patrimoni cultural, elements amb valor simbòlic, etc.), que emfasitzi les panoràmiques més rellevants i que permeti a la població interactuar amb la diversitat de matisos dels paisatges urbans, periurbans, rurals o naturals de la Regió Metropolitana de Barcelona.

OBJECTIU DE QUALITAT PAISATGÍSTICA 6

Uns fons escènics que mantinguin els referents visuals identitaris de la Regió Metropolitana de Barcelona.

OBJECTIU DE QUALITAT PAISATGÍSTICA 7

Un sistema de ciutats compactes, amb un creixement i uns límits urbans ordenats acuradament i endreçats paisatgísticament, amb complexitat d'usos, que evolucioni d'acord amb la identitat del lloc i les seves preexistències, tot evitant els creixements aïllats i la banalització.

OBJECTIU DE QUALITAT PAISATGÍSTICA 8

Unes urbanitzacions endreçades, dotades d'elements de qualitat paisatgística, que mantinguin els elements d'identitat i minimitzin el seu impacte visual.

OBJECTIU DE QUALITAT PAISATGÍSTICA 9

Unes àrees especialitzades (industrials, logístiques, comercials, de producció d'energia) amb major qualitat estètica i integració paisatgística, especialment les de nova creació.

OBJECTIU DE QUALITAT PAISATGÍSTICA 10

Un paisatge litoral de qualitat, respectuós amb les singularitats i la identitat paisatgística de cada lloc (espais naturals, dunes, camins de ronda, fars, edificis modernistes i colonials, passejos marítics, tinglados i instal·lacions portuàries), amb una regulació adient dels usos admissibles i una especial cura en les intervencions.

OBJECTIU DE QUALITAT PAISATGÍSTICA 11

Uns espais marginals (pedreres, abocadors, etc.) que recuperin o millorin la seva qualitat paisatgística mitjançant la restauració o, si escau, la implantació d'usos compatibles de difícil ubicació en altres espais (rocòdroms, circuits de motocross, etc.).

Igualment, s'estableixen uns objectius de qualitat paisatgística específics de la unitat de paisatge "Baix Maresme", entre els quals hi ha els següents:

22.1. *Un paisatge natural i forestal del Baix Maresme ben conservat i gestionat, amb qualitat paisatgística, viable ecològicament i on es compagini l'activitat agrària, l'aprofitament de recursos naturals i l'ús turístic i de gaudi.*

22.2. *Un paisatge de conreus d'horta, així com de flor ornamental, preservat, ordenat i ben gestionat, que mantingui la diversitat d'elements que el caracteritzen i el doten d'identitat pròpia.*

22.3. *Unes urbanitzacions ordenades i integrades en el paisatge, de manera que se'n minimitzi l'impacte visual.*

22.4. *Unes infraestructures lineals (xarxa viària, formada principalment per la C-32, C-60, N-II; la via de tren de la línia de rodalies Barcelona-Maçanet/Massanes i línies elèctriques) integrades en el paisatge i que millorin la interconnexió del territori sense comprometre la continuïtat i la permeabilitat ecològica i social.*

22.5. *Una façana marítima i uns assentaments interiors que mantinguin la identitat paisatgística, ordenats, que mantinguin els seus valors i els valors dels espais circumdants, i amb uns accessos als nuclis de qualitat.*

22.6. *Un paisatge del Baix Maresme amb presència de patrimoni històric (masies, ermites, esglésies, torres de guaita i castells) valoritzat i en harmonia amb el territori que l'envolta.*

22.7. *Un sistema d'itineraris i miradors que emfasitzin les panoràmiques més rellevants i permetin descobrir i interactuar amb la diversitat i els matisos dels paisatges del Baix Maresme.*

Per al paisatge d'atenció especial dels espais agrícoles del Maresme i la Tordera el Catàleg de Paisatge proposa les següents estratègies:

Reforçar la continuïtat territorial dels espais agrícoles i naturals entre la Serralada Litoral i el mar.

La configuració geomorfològica del territori fa que es doni una gran proximitat visual i física entre la serralada Litoral i la línia de costa en aquesta part de la Regió Metropolitana. Malgrat que aquest és un dels trets més rellevants d'aquest territori també es cert que la continuïtat es veu interrompuda pel procés urbanitzador i pel pas de les infraestructures de comunicació. L'estructura de valls perpendiculars a la línia costanera i del carener principal de la serralada ha estat clau en el desenvolupament de l'activitat agrària i la implantació dels primers assentaments. En aquest sentit es considera important reactivar i potenciar l'espai agrícola a les valls que encara es conserven com a element productiu, estratègic i de connectivitat ecològica i paisatgística que cal defensar front a l'elevada pressió urbanitzadora. Així, les valls agrícoles travessades per l'autopista s'hauran d'identificar, diagnosticar, millorar i/o recuperar amb la finalitat de reforçar l'estructura territorial del Maresme. La formulació de projectes o actuacions ha de garantir la continuïtat funcional i/o visual dels espais agraris i naturals fragmentats per les infraestructures.

D'altra banda, pot millorar altres problemàtiques del territori. Per exemple, garantir la permeabilitat de les infraestructures que solquen les valls pot contribuir a la prevenció d'inundacions que afecten sovint el Maresme.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Establir una nova lògica funcional i, per tant, estructural de les peces agrícoles del Maresme.

Com ja s'ha dit, la pèrdua del sòl agrícola al Maresme ha estat molt significativa en els darrers decennis. En conseqüència, els espais agraris que encara es conserven poden ser peces aïllades i, per tant, vulnerables a la pressió d'infraestructures i creixements urbans. La manca d'estructura d'aquests espais els fa especialment fràgils, la qual cosa en propicia la degradació i desaparició.

Així doncs, es proposa una nova lògica per conservar aquestes peces que, més enllà de la seva funció productiva, prioritzi l'objectiu d'equilibri territorial i paisatgístic.

Les dinàmiques que s'han produït a banda i banda de l'autopista han condicionat l'evolució dels espais agrícoles en funció del seu entorn:

- Les peces agrícoles més ben conservades se situen per sobre de l'autopista, en un entorn forestal amb la presència puntual d'urbanitzacions de baixa densitat. L'espai agrari actua normalment com a límit entre masses forestals i urbanitzacions. Aprofitant aquesta condició de separació o tampó, es proposa potenciar l'activitat agrícola com a mecanisme per a la prevenció d'incendis, fomentant un nou patró de mosaic amb funcions productives i ecològiques.

-La degradació dels espais agraris que se situen per sota de l'autopista és més evident. L'abandonament de cultius i la forta pressió que exerceixen els assentaments i les infraestructures són una amenaça latent. La proliferació d'hivernacles, la presència d'usos periurbans i la implantació d'edificacions aïllades són alguns dels elements que afecten negativament la imatge del paisatge agrari. La majoria de les peces agràries se situen entre dos nuclis urbans, normalment, de municipis diferents. Les dinàmiques de conurbació que genera la tensió entre dos creixements es poden reconduir si les peces agrícoles actuen com a separadors urbans. Per tant, es proposa una nova funció dels conreus com a espais verds o jardins metropolitans, en els casos en què les dimensions dels camps o la situació relativa en relació amb els nuclis ho aconsellin, i allà on les activitats d'esplai i lleure siguin compatibles amb l'activitat productiva. El tractament dels límits urbans és fonamental, ja que són els espais potencialment més degradats i per tant es fa necessari revalorar-los i crear un espai de transició entre el paisatge urbà i l'agrari, a la qual cosa la implantació d'activitats de lleure pot contribuir.

Segurament hi ha espais agrícoles que no encaixen en cap d'aquestes funcions i, per tant, s'haurà de valorar específicament quina gestió adoptar, prioritzant sense dubte la conservació de l'ús agrari entotes les parcel·les agrícoles existents, amb una dinàmica sostenible.

Definició de figures de protecció i/o gestió que reconeguin els espais i productes agraris de qualitat.

Les transformacions urbanístiques i territorials han estat les principals causes de degradació i posterior abandonament del sòl agrícola. Tot i que actualment sigui de les més productives de la Regió per unitat de superfície, l'agricultura del Maresme ha estat relativament poc valorada i ha experimentat un fort declivi per la pressió desigual a què l'ha sotmesa l'activitat urbanística. Amb l'objectiu de potenciar l'activitat agrícola existent i donar a conèixer el paisatge agrari de l'àmbit es proposa el reconeixement paisatgístic i productiu dels espais més significatius, amb la gestió corresponent de cara al seu manteniment futur:

-Espais singulars significatius. La vall i el delta de la Tordera així com la vall de Rials són uns dels espais singulars més significatius d'aquest PAE. Cal, per tant, definir alguna figura que potencii l'activitat agrària i en reconegui altres funcions, com la connectivitat i l'ús social.

A una escala més reduïda es considera rellevant la identificació i protecció dels elements patrimonials de l'espai rural (masies, barraques de vinya, basses, pous, horts tradicionals, etc.), per assegurar el seu manteniment com a testimoni del passat rural i com element de valor diferencial cultural i paisatgístic, de cara a la valorització futura de l'espai agrari.

-Espais d'interès productiu. Les Cinc Sènies ha estat un dels espais agrícoles més reivindicats al Maresme. Altres espais agraris d'interès amb productes de qualitat o valors equivalents no han estat reconeguts per cap figura legal. En aquests casos es proposa la creació de figures de protecció i/o gestió que en garanteixin la conservació, tot reforçant la seva estructura productiva i la qualitat de l'entorn.

Tot i que no es poden definir figures que incloguin la totalitat de l'espai agrari, especialment pel que fa a les peces de petita mida, disseminades o molt fragmentades, es considera important aplicar una política de conservació acompanyada d'iniciatives per a recuperar el valor paisatgístic i no només productiu d'aquestes peces. En aquest sentit, la implantació d'hivernacles és un dels aspectes rellevants a tractar. Es considera important definir criteris normatius que permetin racionalitzar la seva implantació en funció de factors com el tipus de cultius o emplaçament i excloure en qualsevol cas la impermeabilització del sòl.

Tractament d'entorns degradats mitjançant la recuperació de l'espai agrari.

Sovint s'interpreta la integració paisatgística com l'ocultació dels elements amb impacte negatiu. Més enllà d'aquesta estratègia, i amb plena consciència de la complexitat d'anar més enllà, es pretén impulsar la recuperació d'espais degradats mitjançant la implantació d'activitats agràries. Això tindria el doble benefici d'augmentar la presència de l'agricultura i de renovar la imatge dels entorns més degradats per dinàmiques territorials i urbanístiques. L'ús de nous patrons de plantació, la implantació de cultius experimentals o la introducció de nous productes agraris són algunes alternatives que es poden plantejar.

L'estratègia se centra en tres tipus d'espais:

-Entorn de l'autopista.

-Entorns d'edificacions aïllades en el sòl no urbanitzable.

-Entorns de poblacions, d'urbanitzacions o de polígons industrials.

L'autopista, a més de constituir una barrera important, fa molt visibles els espais degradats i residuals que es troben al seu pas. La necessitat d'un tractament paisatgístic és evident. Amb la finalitat de crear nous paisatges al voltant de l'autopista es proposa la plantació de cultius singulars com ara la colza o bé l'espígol, en els límits amb peces agràries. Els espais residuals generats pel creuament entre les diverses rieres i l'autopista es poden tractar amb plantacions mixtes, amb àlbers, salzes i alocs, per a diversificar i millorar l'hàbitat ripari, augmentar l'heterogeneïtat del paisatge i indicar puntualment la presència d'un element territorial diferent.

Quant a les edificacions aïllades en el sòl no urbanitzable es proposa, en funció del tipus d'edificació i de la seva localització, la reproducció d'estructures visibles i patrons de composició presents en les edificacions tradicionals que encara es conserven als espais agraris d'aquest PAE. (Exemple: edificació + conreu (per sobre i sota) + vegetació forestal (zones culminals, careners o de pendent elevat). Si es detecten àrees de major concentració d'edificacions s'haurà de plantejar, quan sigui possible, una intervenció de tot el conjunt. En els casos de construccions aïllades dissonants amb l'entorn o amb l'arquitectura tradicional de la zona procurar millorar-ne la integració, si escau, potenciar-ne l'ocultació parcial, preferentment a base de plantació d'arbrat propi de l'entorn agrari (figueres, oliveres, ametllers, etc.) o d'algun peu singular (alzina, pi, xiprer, etc.) de gran port. En construccions futures cal adoptar mesures d'implantació i disseny que permetin prevenir l'impacte negatiu.

El tractament dels límits de les poblacions, les urbanitzacions o els polígons industrials amb el sòl agrícola pot variar en funció dels usos i les edificacions perimetrals: es poden plantejar, entre moltes altres estratègies, alineacions d'arbres fruiters de secà, plantacions mixtes de caràcter agroforestal, horts urbans, etc.

3.5 OBJECTIUS I CRITERIS AMBIENTALS DE LA PROPOSTA

Els objectius sota els quals es formula la proposta de POUM de Sant Vicenç de Montalt, d'acord amb els principis de sostenibilitat que estableix la vigent legislació urbanística a Catalunya, són els següents:

- Millorar la connectivitat amb els diferents centralitats de la població potenciant els eixos de connexió nord-sud ara poc transitats, per convertir-los en eixos cívics per afavorir el transport alternatiu al cotxe.
- Prolongar el "Camí del Mig" ordenant el sector de Bellesguard i de Can Ripoll per preveure nous accessos a la plana de la costa des de l'oest.
- Estudiar un nou encreuament entre la carretera N-II i la BV-5034.
- L'ordenació dels nous sectors haurà de preveure que els carrers siguin els mínims necessaris; en tot cas, potenciar la vialitat ja existent.
- Millorar els passos viaris sobre o sota l'autopista, carreteres i ferrocarril. Es proposa un nou pont que uneixi els carrers de Pedraforca i la carretera de Sant Vicenç i un nou pas, ampli, adaptat i lluminós, per sota la carretera N-II i el ferrocarril de connexió amb les platges.
- Estudi de un vial de cornisa i recorregut d'interès paisatgístic al nord-oest de la població que uneixi el centre urbà amb la part alta i de equipaments del sector Supermaresme seguin el recorregut del torrent.
- Millora dels accessos al nucli antic per la carretera BV-5031 i al sector d'activitats del pont. Estudi de nous aparcaments.
- Millora de la connexió viaria pel sud del nucli antic afavorint la accessibilitat al centre.
- Els estudis de la mobilitat generada per els nou creixement donaran els criteris per adaptar el transport públic.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

- Estudiar les possibilitats reals de connexió del carrer dels Freixes i el carrer Xaloc.
- Millorar el pas sota l'autopista a l'oest de la població seguint la riera de Balís.
- Potenciar i protegir les característiques singulars del paisatge urbà donant criteris d'ordenació en els nous sectors a desenvolupar que tinguin en compte les visuals i perspectives més significatives.
- Preveure les mesures correctores necessàries per un correcte desguàs de les aigües torrencials al mar.
- Aconseguir un ampli consens entre la població per les propostes del nou planejament, tot respectant el resultat de les sentències estimatòries fermes, i trobar novament els acords i pactes traduïts en nous convenis.
- En el sòl urbà s'haurà de plantejar la restitució i reconeixement, sobre la topografia actual a escala 1/1000, de la realitat realment executada durant tot el període de vigència de les NSP i trobar les estratègies necessàries per fer una gestió més àgil.
- En alguns sectors, la urgència per trobar solucions concretes, pot fer que sigui necessari la tramitar d'aquesta restitució com una modificació de les NSP paral·lelament i amb concordança a la redacció del nou POUM.
- Aconseguir sòl per nous equipaments i nous espais lliures en el sector nord del nucli antic, al sector del carrer Carles Bohigas, a la plana de la costa al sector de Bellesguard i a la Franja Marítima.
- Objectius socials definits en la corresponent Memòria per analitzar les necessitats d'habitatges protegits i l'accés a la compra d'habitatges de la gent jove. S'hauran de disposar d'habitatges assequibles per la població resident amb menor ingressos i localitzar la situació més adequada i dispersa a l'entorn del centre de la població. També aconseguir equipament dotacional per habitatges de lloguer.
- Millorar qualitativament les dotacions i serveis existents mitjançant els sectors de desenvolupament proposats per tal de fer atractiva la població als residents temporals per tal de converteixin el lloc de residència en principal. Amb aquesta solució es busca un objectiu doble, millorar els serveis i reduir el parc d'habitatge bacant existent el municipi.

En coherència amb l'anàlisi realitzada anteriorment, els elements d'interès pel seu valor intrínsec o per la seva vulnerabilitat, els riscos probables i els objectius de protecció ambiental establerts per a l'àmbit objecte de la proposta, els objectius ambientals adoptats en la proposta d'ordenació són els següents:

- Model territorial i ocupació del sòl
 - Minimitzar el consum de sòl per processos d'urbanització i edificacions i mantenir l'estructura territorial.
 - Contribuir a la mobilitat sostenible en el municipi mitjançant la planificació integrada dels usos del sòl i la mobilitat.
 - Assignar els usos de sòl sense sobrepassar la capacitat d'acollida del territori.
- Cicle de l'aigua
 - Protegir els recursos hídrics i minimitzar el consum d'aigua derivat del planejament, fomentant-ne l'estalvi i la reutilització.

- Ambient atmosfèric
 - Minimitzar els efectes sobre la qualitat de l'aire i reduir la contribució al canvi climàtic
 - Prevenir la contaminació acústica i lluminosa.
- Biodiversitat territorial, permeabilitat ecològica i patrimoni natural
 - Establir, com a element bàsic i vertebrador del model territorial, una xarxa d'espais d'interès natural, físicament contínua i connectada amb els espais naturals exteriors (Montnegre-Corredor,...) i una xarxa d'espais lliures urbans.
 - Conservar i millorar la connectivitat ecològica, paisatgística i social.
- Paisatge
 - Conservar i millorar la qualitat dels paisatge i afavorir la integració paisatgística dels nous sectors urbans i de les implantacions d'activitats, edificacions o equipaments en sòl no urbanitzable.
 - Mantenir la identitat visual del nucli antic de Sant Vicenç de Montalt.

Els criteris i mesures proposats per assolir aquests objectius són els següents:

Objectius i criteris ambientals de la proposta

Objectiu	Criteri
Minimitzar el consum de sòl per a usos urbans i infraestructures vinculades i mantenir l'estructura territorial.	Contenir l'expansió de les àrees urbanes, corregint el model urbà existent dispers i difús, fomentant estructures urbanes compactes i diverses. Fomentar l'optimització funcional i el reciclatge dels teixits urbans existents, mitjançant la seva rehabilitació, reestructuració o renovació.
Contribuir a la mobilitat sostenible en el municipi mitjançant la planificació integrada dels usos del sòl i la mobilitat.	Incorporar les propostes de l'estudi d'avaluació de la mobilitat generada pel POUM, així com de l'estudi de mobilitat i de l'estudi d'accessibilitat.
Assignar els usos de sòl sense sobrepassar la capacitat d'acollida del territori.	Preservar els espais i elements de més valor del territori, especialment els fragments forestals i agrícoles intersticials en les àrees urbanes existents. Excloure dels processos d'urbanització les zones amb forts pendents i susceptibles de patir riscos elevats (inundabilitat, riscos geològics,...).
Protegir els recursos hídrics i minimitzar el consum d'aigua derivat del planejament, fomentant-ne l'estalvi i la reutilització.	Prioritzar les tipologies urbanístiques que comportin un consum més baix d'aigua. Incorporar sistemes d'estalvi i reutilització de l'aigua als projectes d'urbanització i edificació.

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Objectiu	Criteri
Preservar i millorar els aqüífers.	<p>Minimitzar la impermeabilització del sòl i afavorir la infiltració de l'aigua de pluja.</p> <p>Evitar els focus de contaminació de les aigües subterrànies (pèrdues en els sistemes de sanejament, activitats agràries,...).</p>
Minimitzar els efectes sobre la qualitat de l'aire i reduir la contribució al canvi climàtic.	<p>Promoure una mobilitat més sostenible afavorint els modes de transport alternatius a l'ús del vehicle privat (transport col·lectiu, a peu, en bicicleta,...).</p> <p>Incorporar sistemes d'estalvi i eficiència energètica als projectes d'urbanització i edificació.</p>
Prevenir la contaminació acústica i lluminosa.	<p>Garantir els nivells de soroll establerts al mapa de capacitat acústica del municipi.</p> <p>Garantir els nivells de protecció envers la contaminació lluminosa previstos en la zonificació establerta per al municipi.</p>
Establir, com a element bàsic i vertebrador del model territorial, una xarxa d'espais d'interès natural, físicament contínua i connectada amb els espais naturals exteriors (Montnegre-Corredor,...) i una xarxa d'espais lliures urbans.	<p>Dotar el sòl no urbanitzable situat entre el nucli urbà i l'espai natural protegit del Montnegre-Corredor d'un règim de protecció assimilable al del Parc, que garanteixi la preservació dels seus valors naturals i paisatgístics.</p> <p>Incorporar al Catàleg de protecció de béns i paisatges tots els elements d'interès natural i paisatgístic.</p> <p>Establir una xarxa d'espais lliures urbans connectats entre ells i amb el sòl no urbanitzable.</p>
Conservar i millorar la connectivitat ecològica, paisatgística i social.	<p>Afavorir la permeabilitat a través de les infraestructures de comunicació, especialment de la C-32.</p> <p>Recuperar la xarxa fluvial, la xarxa de camins associada i els espais lliures adjacents per a crear corredors verds que connectin la part muntanyosa i el litoral travessant les àrees urbanes.</p>

Objectiu	Criteri
Conservar i millorar la qualitat dels paisatge i afavorir la integració paisatgística dels nous sectors urbans i de les implantacions d'activitats, edificacions o equipaments en sòl no urbanitzable.	Preservar les visuals dels elements que constitueixen el fons escènic del municipi (carenes i turons). Garantir la protecció dels elements estructuradors del paisatge (espais forestals, xarxa fluvial, espais agrícoles,...). Exigència de realització d'estudis d'impacte i integració paisatgística per a la implantació de determinades activitats, edificacions o equipaments en sòl no urbanitzable.
Mantenir la identitat visual del nucli antic de Sant Vicenç de Montalt.	Establir una ordenació i una normativa específica de protecció per al nucli antic i el seu entorn.

La relació entre els aspectes que s'han de considerar en l'avaluació ambiental continguda en el present document, els aspectes ambientals rellevants i significatius i els objectius i criteris ambientals establerts per al POUM s'exposa en la taula següent:

Taula 3.5-1. Aspectes ambientals rellevants i objectius i criteris ambientals considerats

Aspectes que cal considerar segons la legislació	Aspectes ambientals rellevants del territori	Objectius ambientals	Criteris ambientals
Model territorial i ocupació del sòl (ocupació i consum del sòl, mobilitat i eficiència energètica, estructura i identitat del sòl no urbanitzat, fragmentació territorial, riscos naturals i tecnològics, gestió dels residus, etc.)	Predomini d'un model d'urbanització extensiva de baixa densitat d'ús fonamentalment residencial (ciutat-jardí).	Minimitzar el consum de sòl per a usos urbans i infraestructures vinculades i mantenir l'estructura territorial.	<p>Contenir l'expansió de les àrees urbanes, corregint el model urbà existent dispers i difús, fomentant estructures urbanes compactes i diverses.</p> <p>Fomentar l'optimització funcional i el reciclatge dels teixits urbans existents, mitjançant la seva rehabilitació, reestructuració o renovació.</p>
	<p>Nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt dispers, amb barris i urbanitzacions mal connectades amb el centre urbà.</p> <p>Mala connexió i problemes d'accessibilitat entre el nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt i la franja litoral.</p>	Contribuir a la mobilitat sostenible en el municipi mitjançant la planificació integrada dels usos del sòl i la mobilitat.	Incorporar les propostes de l'estudi d'avaluació de la mobilitat generada pel POUM, així com de l'estudi de mobilitat i de l'estudi d'accessibilitat.
	Ocupació urbana pràcticament total de la part central i de la franja litoral del municipi.	Assignar els usos de sòl sense sobrepassar la capacitat d'acollida del territori.	Preservar els espais i elements de més valor del territori, especialment els espais forestals i agrícoles intersticials en les àrees urbanes existents.
	<p>Pendents elevats (>20%) en més del 80% de la superfície del municipi.</p> <p>Existència de zones adjacents als sectors urbans actuals – especialment al litoral- amb risc d'inundació.</p>		Excloure dels processos d'urbanització les zones amb forts pendents i susceptibles de patir riscos elevats (incendis forestals, inundabilitat, riscos geològics,...).

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Aspectes que cal considerar segons la legislació	Aspectes ambientals rellevants del territori	Objectius ambientals	Criteris ambientals
	Existència, dins de sectors urbans o adjacents, de zones amb riscos geològics (esllavissades, caigudes de blocs,...) amb un grau de perillositat general baix o molt baix.		
Cicle de l'aigua	Demanda elevada d'aigua per la tipologia edificatòria residencial predominant al municipi.	Protegir els recursos hídrics i minimitzar el consum d'aigua derivat del planejament, fomentant-ne l'estalvi i la reutilització.	Prioritzar les tipologies urbanístiques que comportin un consum més baix d'aigua. Incorporar sistemes d'estalvi i reutilització de l'aigua als projectes d'urbanització i edificació.
	La totalitat del terme municipal està inclosa en la delimitació d'un aquífer protegit.	Preservar i millorar els aquífers.	Minimitzar la impermeabilització del sòl i afavorir la infiltració de l'aigua de pluja.
	El municipi es troba inclòs en una zona considerada vulnerable en relació amb la contaminació per nitrats procedents de les activitats agràries.		Evitar els focus de contaminació de les aigües subterrànies (pèrdues en els sistemes de sanejament, activitats agràries,...).
Ambient atmosfèric (contaminació per substàncies, especialment aquelles vinculades amb el canvi climàtic; contaminació acústica, lluminosa, electromagnètica, etc.)	Relatiu bon estat de l'ambient atmosfèric, afectat principalment per les emissions i el soroll derivat del trànsit de les vies locals i de la xarxa principal.	Minimitzar els efectes sobre la qualitat de l'aire i reduir la contribució al canvi climàtic.	Promoure una mobilitat més sostenible afavorint els modes de transport alternatius a l'ús del vehicle privat (transport col·lectiu, a peu, en bicicleta,...). Incorporar sistemes d'estalvi i eficiència energètica als projectes d'urbanització i edificació.

Aspectes que cal considerar segons la legislació	Aspectes ambientals rellevants del territori	Objectius ambientals	Criteris ambientals
		Prevenir la contaminació acústica i lluminosa.	<p>Garantir els nivells de soroll establerts al mapa de capacitat acústica del municipi.</p> <p>Garantir els nivells de protecció envers la contaminació lluminosa previstos en la zonificació establerta per al municipi.</p>
Biodiversitat territorial, permeabilitat ecològica i patrimoni natural	Continuïtat dels hàbitats de la part nord muntanyosa del municipi, predominantment forestals, amb els presents a l'espai natural protegit adjacent del Parc del Montnegre-Corredor.	Establir, com a element bàsic i vertebrador del model territorial, una xarxa d'espais d'interès natural, físicament contínua i connectada amb els espais naturals exteriors (Montnegre-Corredor,...) i una xarxa d'espais lliures urbans.	<p>Dotar el sòl no urbanitzable situat entre el nucli urbà i l'espai natural protegit del Montnegre-Corredor d'un règim de protecció assimilable al del Parc, que garanteixi la preservació dels seus valors naturals i paisatgístics.</p> <p>Incorporar al Catàleg de protecció de béns i paisatges tots els elements d'interès natural i paisatgístic.</p> <p>Establir una xarxa d'espais lliures urbans connectats entre ells i amb el sòl no urbanitzable.</p>
	Aquesta zona conserva també els principals valors naturals (vegetació, geologia,...) i paisatgístics del municipi.		<p>Afavorir la permeabilitat a través de les infraestructures de comunicació, especialment de la C-32.</p>
	La situació del nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt a la part central del municipi, conjuntament amb la presència d'infraestructures de comunicació (autopista, N-II, via del tren) que el creuen d'est a oest crea un efecte barrera molt important.	Conservar i millorar la connectivitat ecològica, paisatgística i social.	

DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALS

Aspectes que cal considerar segons la legislació	Aspectes ambientals rellevants del territori	Objectius ambientals	Criteris ambientals
	<p>Amb algunes excepcions, la major part de les lleres naturals dels cursos fluvials del municipi han perdut la seva continuïtat, amb trams canalitzats i fins i tot soterrats a la zona urbana, reduint així la seva funcionalitat com a corredors ecològics.</p> <p>Es conserven molts espais lliures intersticials entre les àrees més urbanitzades: zones urbanes, golf, etc.</p>		Recuperar la xarxa fluvial, la xarxa de camins associada i els espais lliures adjacents per a crear corredors verds que connectin la part muntanyosa i el litoral travessant les àrees urbanes.
Paisatge	<p>Manteniment d'un entorn (carenes, turons i fondalades amb recobriment forestal) d'una elevada qualitat paisatgística.</p> <p>A la part central i sud del municipi es conserven fragments agrícoles i forestals representatius del paisatge en mosaic propi de la comarca.</p>	<p>Conservar i millorar la qualitat dels paisatge i afavorir la integració paisatgística dels nous sectors urbans i de les implantacions d'activitats, edificacions o equipaments en sòl no urbanitzable.</p>	<p>Preservar les visuals dels elements que constitueixen el fons escènic del municipi (carenes i turons).</p> <p>Garantir la protecció dels elements estructuradors del paisatge (espais forestals, xarxa fluvial, espais agrícoles,...).</p> <p>Exigència de realització d'estudis d'impacte i integració paisatgística per a la implantació de determinades activitats, edificacions o equipaments en sòl no urbanitzable.</p>
	<p>El nucli antic de Sant Vicenç de Montalt conserva una bona visibilitat i és un símbol de la identitat del municipi.</p>		

4 JUSTIFICACIÓ AMBIENTAL DE L'ORDENACIÓ PROPOSADA

4.1 ALTERNATIVES CONSIDERADES

Tenint en compte els objectius del POUM s'han plantejat tres alternatives:

- **Alternativa zero.** Desenvolupament del sòl urbà i urbanitzable previst en el planejament vigent, la Revisió de les NSP de 1986.
- **Alternativa A.** Esgotar el potencial que té l'ordenació proposada en el planejament vigent, les NSP de 1986, restituint-les sobre la realitat física actual (prenent com a base la cartografia actualitzada a escala 1/1000) d'acord amb el desenvolupament urbanístic que realment s'ha produït. Sobre els sectors no desenvolupats encara s'introduirien les correccions adients per tal d'adequar l'ordenació prevista a la normativa vigent i simplificar la gestió urbanística. Això implicaria, per exemple, la reducció notable d'alguns sectors de sòl urbanitzable, com per exemple el del Pla Parcial 2 "Can Manent", en un nucli que segons el PTMB ha de mantenir el seu caràcter rural. També és el cas del sector Pla Parcial 7 "La Costa", en què només es consideraria sòl urbanitzable el polígon nord, modificant-ne els paràmetres urbanístics si fos necessari.

S'analitzarà en detall el sòl urbà no consolidat, especialment sectors com "El Rocar" Nord i Sud, l'àmbit del carrer Carles Bohigas, a l'entorn de Can Ripoll i al paratge de Bellesguard. Es modificarien les densitats i les tipologies d'habitatges amb criteris d'ocupació racionals del sòl respectant les zones de pendents superiors al 20% i aprofitant la vialitat ja urbanitzada existent.

S'estudiaran noves alternatives d'ordenació en sectors de sòl urbà ja consolidat, a l'entorn del nucli antic, per a l'obtenció de sistemes de habitatges dotacionals, nous equipaments o espais lliures centrals i tipologies d'habitatges més adequades a la demanda de la gent jove o amb pocs recursos.

Finalment, es procedirà a la regularització de l'ordenació del Golf.

En resum, les propostes previstes són les següents (Figura 4.2-2):

Sòl urbà consolidat que passa a sòl urbà no consolidat

1. Franja límit sud nucli antic. Estudiar una nova ordenació amb nous accessos al centre i creació d'espais lliures.
2. Riera del Gorg. Estudiar una nova ordenació amb varietat de tipologies i creació d'espais per a equipaments.
3. Avinguda Montalnou. Transformació d'usos i creació d'espais per a equipaments i espais lliures, habitatges de protecció pública o dotacionals.

Sòl urbà no consolidat

4. Sector Rocar, Nord i Sud. Estudiar nous límits, nova ordenació amb nous vials i augment de densitat, i creació d'espais lliures.
5. Sector Carrer Carles Bohigas. Estudiar nous límits, nova ordenació amb nous vials i creació d'espais lliures i equipaments i habitatges dotacionals. Delimitació de diferents sectors de gestió.
6. Sector Can Ripoll, Golf i Bellesguard. Estudiar nous límits, nova ordenació amb nous vials, i creació d'espais lliures, equipaments i habitatges dotacionals. Delimitació de diferents sectors de gestió.

Sòl urbanitzable delimitat

7. Sector La Costa Nord. Al polígon Nord del pla parcial vigent creació d'espais lliures.

Sòl no urbanitzable que passa a sòl urbà (i viceversa)

13. Sector del Golf. Regularitzar la situació urbanística del Golf.

- **Alternativa B.** Desenvolupar al màxim les possibilitats de creixement que pot donar el territori. Aquesta opció, a banda de les mateixes propostes descrites en l'alternativa A, preveu classificar com a sòl urbà o urbanitzable sectors que actualment són de sòl no urbanitzable (Figura 4.2-3):

Sòl no urbanitzable que passa a sòl urbanitzable delimitat

8. Sector Sot del Camp. En aquesta zona una modificació de les NSP va possibilitar la urbanització de l'avinguda del mateix nom i l'obtenció del sòl destinat a Equipament. Es farà un estudi de densitat i tipologies, i es preveuran habitatges de protecció pública i la creació d'espais lliures.

9. Sector sota Can Mora. Estudiar la nova ordenació per millorar els accessos a la zona d'activitats del pont i al nucli antic pel Nord, i preveure nous aparcaments, habitatges de protecció pública i la creació d'espais lliures i equipaments.

Sòl no urbanitzable que passa a sòl urbà

10. Sector Ca l'Arqué i Camí del Mig. Estudi d'un nou encreuament de les carreteres N-II i BV-5034. Millora dels drenatges de les rieres i creació de nou equipament.

11. Sector nord de Can Ripoll. Prolongació del Camí del Mig i connexió amb la plana de la costa, prolongació del Passeig dels Pins i dels espais lliures.

12. Sector Supermaresme. Estudi de petits nous creixements que ajudin a millorar els nivells d'urbanització i infraestructures.

4.2 ANÀLISI DE LES ALTERNATIVES

4.2.1 Alternativa zero

L'**Alternativa zero** comporta el desenvolupament del sòl urbà i urbanitzable previst en el planejament actual vigent, la Revisió de les NSP, el text refós de les Normes Urbanístiques de planejament general i les modificacions puntuals efectuades. Aquest planejament classificava el sòl de la següent manera:

Classificació del sòl	Superfície	%
Sòl urbà	193,49	24,49
Sòl urbanitzable	147,70	18,70
Sòl no urbanitzable	448,81	56,81
Total	790,00	100,00

Una vegada restituint cartogràficament el planejament sobre una base topogràfica actualitzada i detallada (escala 1:1000) i analitzat el seu estat actual de desenvolupament la classificació real del sòl és la següent:

Classificació del sòl	Superfície	%
Sòl urbà	298,28	37,81

Classificació del sòl	Superfície	%
Sòl urbanitzable	41,63	5,27
Sòl no urbanitzable	448,81	56,91
Total	788,72	100,00

De l'anàlisi de les diferents claus del sòl urbà consolidat se n'extrau, entre d'altres, els predomini abassegador de la unifamiliar aïllada, amb una densitat neta molt baixa (<14 habitatges/ha), especialment sobre les tipologies amb una densitat més elevada com la plurifamiliar aïllada. D'altra banda el sòl d'activitat industrial representa un percentatge molt baix.

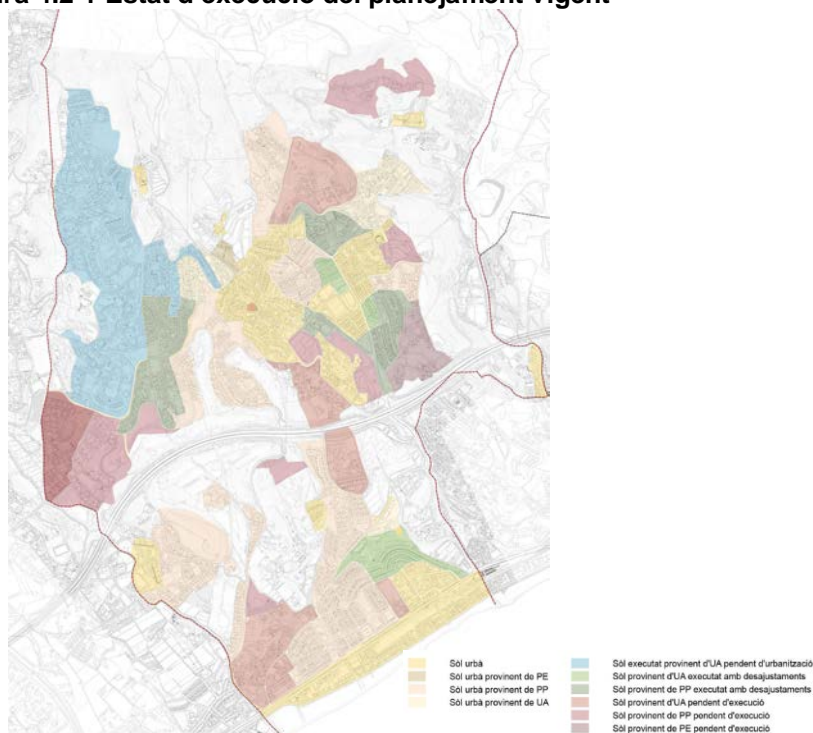
Taula 4.2-1. Potencial de sostre i nombre d'habitatges del sòl urbà consolidat segons el planejament vigent.

Qualificacions	Superfície	Sostre	Residencial	No residencial	hab
1 Nucli històric	47.501,68	38.364,00	35.604,50	2.759,50	200
2 Unifamiliar agrupat	11.006,76	18.693,77	18.693,77	0,00	102
3 Plurifamiliar aïllada	32.432,61	53.506,15	49.522,24	3.983,91	479
4 Unifamiliar aïllada	157.603,15	54.765,91	52.094,91	2.671,00	214
5 Antiga ordenació	114.346,03	137.571,00	109.546,00	28.025,00	925
6 Protecció de l'edificació	36.388,62	13.173,00	1.931,00	11.242,00	2
7 Industrial	7.392,90	6.838,20		6.838,20	0
Total	406.671,74	322.912,03	267.392,42	55.519,61	1.923

Font: Avanç del POUM.

Pel que fa al sòl urbanitzable l'anàlisi mostra que el 71% del sòl s'ha executat en major o en menor grau, amb densitats netes també molt baixes (uns 15 hab/ha), i resten per executar sectors amb densitats encara més baixes.

Figura 4.2-1 Estat d'execució del planejament vigent

Font: Avanç del POUM.

El planejament vigent té un potencial total de 4.343 habitatges que, considerant una mitjana de 2,5 persones/llar dona un màxim de 10.857 habitants. Tenint en compte els habitatges existents i la població actual (6.272 habitants l'any 2017), això implicaria que s'ha assolit gairebé un 75% del seu potencial.

El desenvolupament total del planejament vigent comportaria l'ocupació de zones ambientalment sensibles per l'existència de zones amb fort pendent, ocupada per masses forestals, etc.

4.2.2 Alternativa A

Aquesta opció és la més restrictiva, amb un creixement màxim d'uns 280 habitatges en els sectors proposats no consolidats –sense comptar el potencial existent als sectors consolidats-, la qual cosa donaria un escenari de població (any 2032) d'uns 7.100 habitants permanents i uns 3.500 estacionals.

Comparant amb les previsions de les NSP vigents (alternativa zero), s'han suprimit alguns sectors i s'han retallat substancialment parts d'altres que afecten zones ambientalment sensibles i amb pendents superiors al 20%. És el cas, per exemple, del sector de la Plana de Can Manent, nucli per al qual el PTMB determina que ha de mantenir el seu caràcter rural.

Alguns dels sectors proposats afecten espais lliures, sovint vinculats a la xarxa fluvial, tot i que només en algun cas s'hi troba vegetació forestal més o menys desenvolupada o conreus agrícoles (el Rocar, Carrer Carles Buhigas, Can Ripoll, sector del Golf,...). Alguns dels possibles àmbits inclouen també zones inundables vinculades al cursos fluvials que recorren pels límits del sector (torrent de la Gironella, riera de Sant Vicenç,...). També s'afecta algun element del patrimoni tradicional (Ermita de Sant Llop).

4.2.3 Alternativa B

És la proposta més expansiva, amb un creixement màxim d'uns 550 habitatges en els sectors proposats no consolidats –sense comptar el potencial existent als sectors consolidats-, la qual cosa donaria un escenari de població (any 2032) d'uns 8.300 habitants permanents i uns 3.800 estacionals.

Com en el cas anterior, els sectors proposats afecten també espais lliures (masses forestals, terrenys agrícoles), zones inundables i elements del patrimoni. A més dels mateixos que en l'alternativa A, inclou també els situats a la zona de Supermaresme, Can Móra de Dalt, al sector de Ca l'Arqué i Camí del Mig,...

Figura 4.2-2 Alternativa A

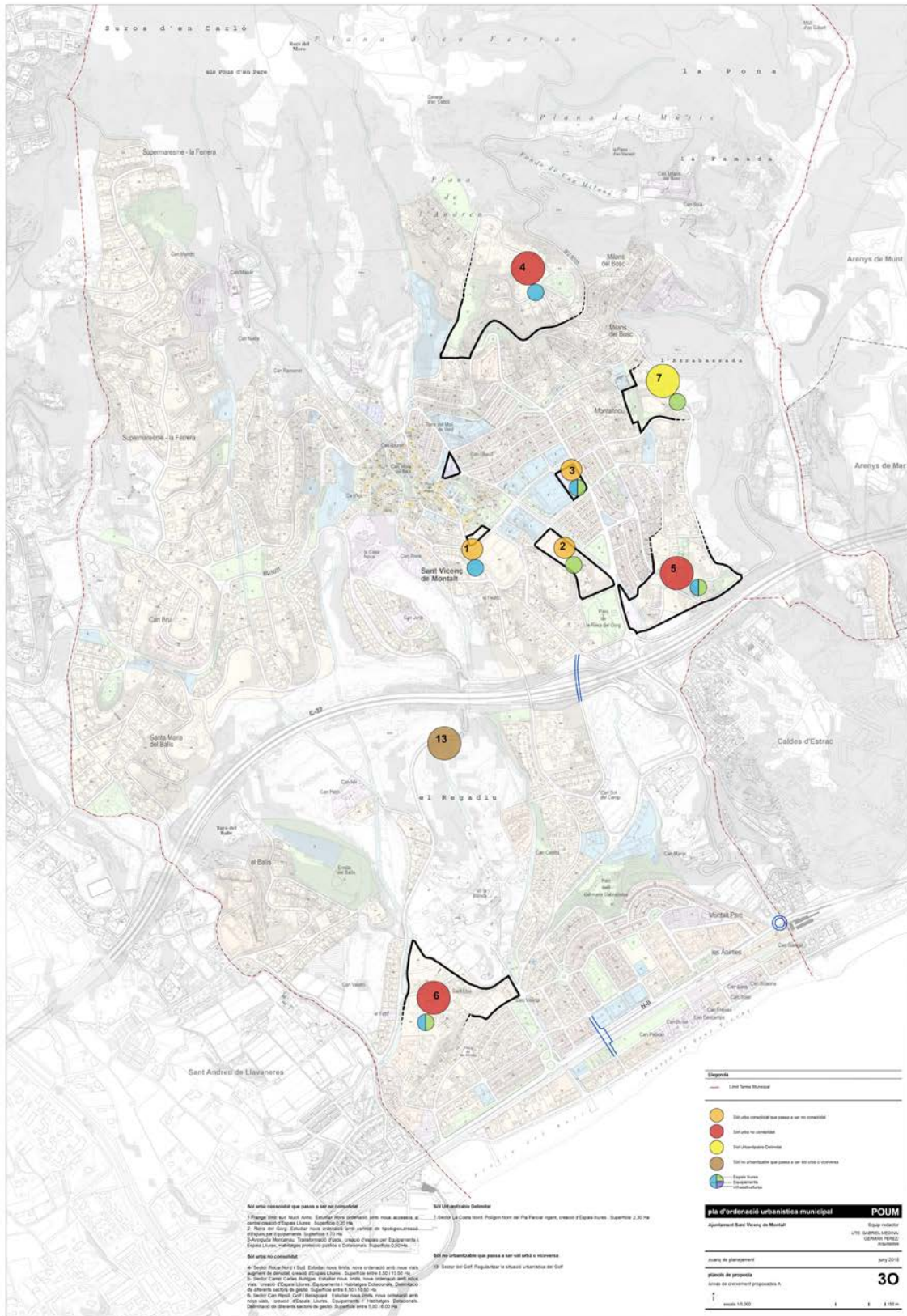
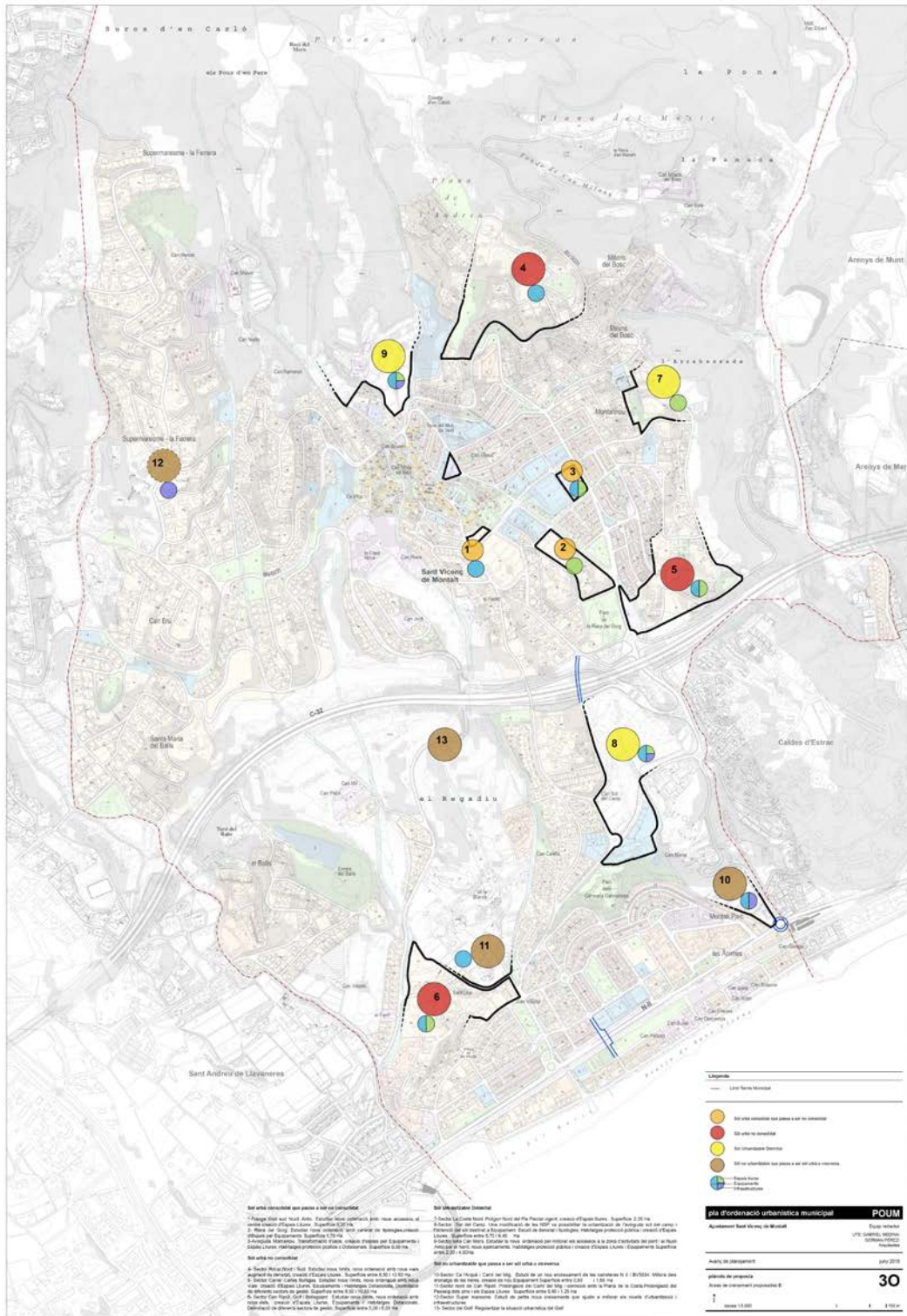

Figura 4.2-3 Alternativa B

En la taula següent es fa una anàlisi comparada de les alternatives tenint en compte els objectius ambientals del POUM.

Anàlisi d'alternatives

Objectius ambientals	Alternativa zero	Alternativa A	Alternativa B
Minimitzar el consum de sòl per a usos urbans i infraestructures vinculades i mantenir l'estructura territorial.	Preveu algunes zones de creixement urbà difús o desvinculat dels nuclis urbans existents.	Suprimeix alguns sectors de creixement deslligats dels nuclis urbans existents (Can Manent,...). Preveu incrementar la densitat en alguns sectors, introduint tipologies edificatòries plurifamiliars. Promou completar el desenvolupament de sectors de sòl urbà no consolidat i sòl urbanitzable, així com la transformació d'usos en sòl urbà, per sobre del creixement de la superfície urbanitzada.	Suprimeix alguns sectors de creixement deslligats dels nuclis urbans existents (Can Manent,...). Preveu incrementar la densitat en alguns sectors, introduint tipologies edificatòries plurifamiliars. Promou completar el desenvolupament de sectors de sòl urbà no consolidat i sòl urbanitzable, així com la transformació d'usos en sòl urbà, però incrementa la superfície de sòl urbà o urbanitzable reclassificant sòl no urbanitzable.
Contribuir a la mobilitat sostenible en el municipi mitjançant la planificació integrada dels usos del sòl i la mobilitat.	No incorpora mesures destinades a fomentar una mobilitat més sostenible.	La proposta de POUM incorporarà les mesures destinades a fomentar els modes de desplaçament més sostenibles que es prevegin en l'estudi d'avaluació de la mobilitat generada.	La proposta de POUM incorporarà les mesures destinades a fomentar els modes de desplaçament més sostenibles que es prevegin en l'estudi d'avaluació de la mobilitat generada.
Assignar els usos de sòl sense sobrepassar la capacitat d'acollida del territori.	L'ordenació i regulació del sòl no urbanitzable no té en compte tots els seus valors naturals i paisatgístics. Preveu algunes zones de creixement situades en terrenys amb pendents superiors al 20% i zones inundables.	Tot i que es preserven les zones ambientalment més sensibles, s'afecten alguns espais forestals i agrícoles, i resulten parcialment afectats per zones inundables.	Tot i que es preserven les zones ambientalment més sensibles, s'afecten alguns espais forestals i agrícoles, i resulten parcialment afectats per zones inundables.

JUSTIFICACIÓ AMBIENTAL DE L'ORDENACIÓ PROPOSADA

Objectius ambientals	Alternativa zero	Alternativa A	Alternativa B
Protegir els recursos hídrics i minimitzar el consum d'aigua derivat del planejament, fomentant-ne l'estalvi i la reutilització.	Els creixements urbans previstos incrementaran la pressió sobre els recursos hídrics.	El desenvolupament dels sectors previstos incrementarà la pressió sobre els recursos hídrics. Tanmateix, aquesta pressió es veu alleugerida per la reducció del creixement urbanístic en general i, especialment, de determinades tipologies edificatòries.	Els creixements urbans previstos incrementaran la pressió sobre els recursos hídrics. Tanmateix, aquesta pressió es veu alleugerida per la reducció del creixement urbanístic en general i, especialment, de determinades tipologies edificatòries.
Preservar i millorar els aquífers.	La urbanització i edificació del territori comportarà un increment de les superfícies impermeables i una disminució de la infiltració de l'aigua de pluja. Es produirà un augment de la generació d'aigües residuals domèstiques, industrials,...	La urbanització i edificació del territori comportarà un increment de les superfícies impermeables i una disminució de la infiltració de l'aigua de pluja. Es produirà un augment de la generació d'aigües residuals domèstiques, industrials,...	La urbanització i edificació del territori comportarà un increment de les superfícies impermeables i una disminució de la infiltració de l'aigua de pluja. Es produirà un augment de la generació d'aigües residuals domèstiques, industrials,...
Minimitzar els efectes sobre la qualitat de l'aire i reduir la contribució al canvi climàtic.	El creixement urbanístic i l'augment de la mobilitat associat incrementarà la demanda energètica al municipi i, en conseqüència, les emissions de GEH.	El creixement urbanístic i l'augment de la mobilitat associat incrementarà la demanda energètica al municipi i, en conseqüència, les emissions de GEH. Tanmateix, aquesta pressió es veu alleugerida per la reducció del creixement urbanístic en general i per l'aposta per un model urbà compacte i divers.	El creixement urbanístic i l'augment de la mobilitat associat incrementarà la demanda energètica al municipi i, en conseqüència, les emissions de GEH. Tanmateix, aquesta pressió es veu alleugerida per la reducció del creixement urbanístic en general i per l'aposta per un model urbà compacte i divers.
Prevenir la contaminació acústica i lluminosa.	El creixement urbanístic incrementarà la demanda energètica al municipi i, en conseqüència, les emissions contaminants i de soroll.	El creixement urbanístic incrementarà la demanda energètica al municipi i, en conseqüència, les emissions contaminants i de soroll.	El creixement urbanístic incrementarà la demanda energètica al municipi i, en conseqüència, les emissions contaminants i de soroll.

Objectius ambientals	Alternativa zero	Alternativa A	Alternativa B
Establir, com a element bàsic i vertebrador del model territorial, una xarxa d'espais d'interès natural, físicament contínua i connectada amb els espais naturals exteriors (Montnegre-Corredor,...) i una xarxa d'espais lliures urbans.	No s'afecta cap àrea inclosa dins del PEIN o de la Xarxa Natura 2000, de cap altra figura de protecció segons la normativa sobre espais naturals, ni de l'Inventari de Zones Humides o l'Inventari d'espais d'interès geològic de Catalunya. Alguns sectors de creixement poden afectar espais d'interès natural i paisatgístic.	No s'afecta cap àrea inclosa dins del PEIN o de la Xarxa Natura 2000, de cap altra figura de protecció segons la normativa sobre espais naturals, ni de l'Inventari de Zones Humides o l'Inventari d'espais d'interès geològic de Catalunya. Alguns sectors de creixement poden afectar espais d'interès natural i paisatgístic.	No s'afecta cap àrea inclosa dins del PEIN o de la Xarxa Natura 2000, de cap altra figura de protecció segons la normativa sobre espais naturals, ni de l'Inventari de Zones Humides o l'Inventari d'espais d'interès geològic de Catalunya. Alguns sectors de creixement poden afectar espais d'interès natural i paisatgístic.
Conservar i millorar la connectivitat ecològica, paisatgística i social.	L'ordenació i regulació urbanística no té en compte la connectivitat ecològica.	La contenció del creixement de les zones urbanes afavoreix la conservació dels elements de connectivitat.	Alguns sectors de creixement previstos tendeixen a agreujar l'efecte barrera de les zones urbanes i a dificultar la connectivitat entre la part muntanyosa i el litoral.
Conservar i millorar la qualitat dels paisatge i afavorir la integració paisatgística dels nous sectors urbans i de les implantacions d'activitats, edificacions o equipaments en sòl no urbanitzable.	No garanteix la conservació dels elements d'interès paisatgístic (visuals, espais forestals i agrícoles,...). L'ordenació i regulació no té en compte l'impacte i la integració paisatgística de les actuacions urbanístiques.	L'ordenació i regulació urbanística haurà d'afavorir la conservació dels elements d'interès paisatgístic i la integració paisatgística de les actuacions urbanístiques.	L'ordenació i regulació urbanística haurà d'afavorir la conservació dels elements d'interès paisatgístic i la integració paisatgística de les actuacions urbanístiques.
Mantenir la identitat visual del nucli antic de Sant Vicenç de Montalt.	A través del planejament derivat (PERI Nucli Històric) s'ha establert una regulació específica d'aquest sector.	La proposta de planejament haurà d'establir una ordenació i una normativa específica de protecció del nucli antic i el seu entorn.	La proposta de planejament haurà d'establir una ordenació i una normativa específica de protecció del nucli antic i el seu entorn.

4.3 JUSTIFICACIÓ DE L'ALTERNATIVA SELECCIONADA

Les dues opcions, l'A i la B, permeten assolir, amb més o menys mesura, els objectius i criteris ambientals establerts per al POUM. Ambdós promouen un model urbanístic més sostenible, amb uns nuclis urbans compactes i diversos, i limiten el creixement d'acord amb la capacitat del territori. Tanmateix l'alternativa B és més expansiva, donat que classifica nous àmbits de sòl urbà i urbanitzable, encara que l'objectiu principal, més que el creixement de l'àrea urbana, sigui la millora d'alguns temes de vialitat, d'urbanització o de dotacions d'espais lliures i equipaments en alguns sectors. Això fa que, en comparació amb l'alternativa A, tingui una incidència ambiental potencial més gran pel que fa a consum de sòl, afectació a elements d'interès natural o paisatgístic i a la connectivitat ecològica, increment de la mobilitat generada, consum energètic, emissions atmosfèriques, etc.

S'opta doncs per l'anomenada alternativa A, tenint en compte però que al llarg del procés de tramitació urbanística es podrà plantejar la possible incorporació puntual de nous sectors de sòl urbà i urbanitzable que es creguin necessaris per a resoldre determinades problemàtiques com les abans esmentades. Quan això es produeixi caldrà analitzar acuradament l'entorn per tal d'ajustar la delimitació i l'ordenació proposada per a cadascun dels nous sectors de manera que és minimitzin els seus possibles efectes ambientals negatius.

A nivell més general la proposta de Pla haurà d'incorporar mesures que afavoreixin: la protecció de les zones ambientalment més sensibles i afectades per riscos naturals; la preservació dels elements d'interès natural i paisatgístic; la conservació i millora de la connectivitat ecològica, paisatgística i social; i la minimització dels efectes negatius sobre els diferents vectors ambientals (atmosfera, aigües, energia,...).

Lluís Salada Rubió

Biòleg col·legiat número 09528-C

Col·legi de Biòlegs de Catalunya

